

การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3

วิทยานิพนธ์
ของ
วีรยุทธ สาขามุละ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มกราคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3

วิทยานิพนธ์

ของ

วีรยุทธ สาขามุละ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มกราคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

NEEDS ASSESSMENT OF STUDENT PUBLIC MIND ENHANCEMENT OF
SCHOOLS UNDER SAKON NAKHON PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 3

BY
WEERAYUT SAKAMULA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration and Development
at Sakon Nakhon Rajabhat University

January 2025

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ วีรยุทธ สาขามุละ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบกรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
.....กรรมการสอบกรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรธนทอง) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.บุญมี กอบบุญ) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
.....กรรมการสอบ
(ดร.วสุกฤต สุวรรณแทน) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 20 เดือน มกราคม พ.ศ. 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณประการ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาช่วยเหลือและแนะนำเป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิภา ฌลาภาง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.บุญมี กอบบุญ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้แนะนำ เสนอแนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ตลอดมาตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา และคณาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ในหลักการวิจัยและให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้วิจัยด้วยดี

ขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านในการพิจารณา ตรวจสอบยืนยันองค์ประกอบ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านในการพิจารณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือวิจัย แนวทางพัฒนาและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ขอบพระคุณผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนบ้านเดื่อศรีคันไชย ทุกท่านที่ให้การสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งมีผลทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว ผู้มีพระคุณ ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาท ความรู้ วิทยาการใหม่ๆ ในการสนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

วีรยุทธ สาขามูละ

ชื่อเรื่อง	การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะ ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ผู้วิจัย	วีรยุทธ สาขามุละ
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา นลาภิบาล ดร.บุญมี ก่อบุญ
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารและครู ปีการศึกษา 2567 จำนวน 322 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 1) แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยด้านสภาพที่เป็นจริงมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.60–1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.28–0.83 และค่าความเชื่อมั่น 0.95 ส่วนด้านสภาพที่ควรจะเป็นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.60–1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.39–0.96 และค่าความเชื่อมั่น 0.97 และ
- 2) แบบสอบถามแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่
 - 1) จิตสาธารณะต่อสังคม 2) จิตสาธารณะต่อผู้อื่น และ 3) จิตสาธารณะต่อตนเอง
 โดยทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน เรียงตามลำดับจากสูงไปต่ำ ดังนี้ จิตสาธารณะต่อสังคม จิตสาธารณะต่อผู้อื่น และจิตสาธารณะต่อตนเอง ตามลำดับ

4. แนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน มี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ของส่วนรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านการดูแลรักษาสีของส่วนรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: จิตสาธารณะต่อสังคม การส่งเสริมจิตสาธารณะ
การประเมินความต้องการจำเป็น

TITLE	Needs Assessment of Student Public Mind Enhancement of Schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 3
AUTHOR	Weerayut Sakamula
ADVISORS	Asst Prof Dr. Wannika Chalakbang Dr. Boonmee Koboorn
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2025

ABSTRACT

The purposes of this research were to assess the needs for promoting public mind of students and to construct the guidelines for promoting public mind of students in schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 3. The participants consisted of 322 school administrators and teachers, who were recruited using multi-stage random sampling. in academic year 2024r. The instruments included: 1) a 5-level rating scale questionnaire, which the part of the actual state indicated validity index ranged between 0.60–1.00, discriminant power index ranged between 0.28–0.83, and reliability index was at 0.95, whereas the part of desirable state indicated validity index ranged from 0.60–1.00, discriminant power index ranged between 0.39–0.96, and reliability index was at 0.97, and 2) a questionnaire of guidelines to promoting public mind of students. Statistic used in data analysis included percentage, mean, standard deviation, and modified priority needs index.

The findings were shown as follows.

1. The public mind of students consisted of three components, namely 1) public mind towards society, 2) public mind toward other people, and 3) public mind toward oneself. All components, in overall, showed the highest level of propriety.

2. The current state of public mind of students, in overall, was at high level, whereas the desirable state was at the highest level.

3. The needs of enhancing the public mind of students were prioritized as public mind toward society, followed by public mind toward other people, and public mind toward oneself, respectively.

4. The guidelines to enhance public spirit of students composed of two aspects, namely use of public property, which showed high level of propriety, and maintenance of public property, which showed moderate level of propriety.

Keywords: Public Mind toward Society, Public Mind Enhancement, Needs Assessment

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
แนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียน.....	12
ความหมายของจิตสาธารณะ	12
ความสำคัญของจิตสาธารณะ.....	14
องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักเรียน	15
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของบุคคล	50
แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะ	54
กิจกรรมส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน	56
แนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน	58
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น	65
ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น	65
จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น	67
ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น	67
ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น	68
การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	75
งานวิจัยในประเทศ	75
งานวิจัยต่างประเทศ	80
3 วิธีดำเนินการวิจัย	83
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักเรียน	83
ระยะที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	86
ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	98
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	103
ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ (Documentary Research) องค์ประกอบ จิตสาธารณะของนักเรียน	104
ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น เกี่ยวกับจิต สาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	106
ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญในการ ส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	113
ผลการวิเคราะห์แนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	118

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	125
สรุปผลการวิจัย	126
อภิปรายผลการวิจัย	128
ข้อเสนอแนะ	133
บรรณานุกรม	135
ภาคผนวก	149
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	151
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ	183
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	189
ภาคผนวก ง ค่าคุณภาพเครื่องมือ	219
ประวัติย่อของผู้วิจัย	227

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักเรียน	17
2 การสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อสังคม	22
3 สรุปลองค์ประกอบย่อย นิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ ของจิตสาธารณะต่อสังคม	27
4 การสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น	30
5 สรุปลองค์ประกอบย่อย นิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ ของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น	39
6 การสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อตนเอง	43
7 สรุปลองค์ประกอบย่อย นิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ ของจิตสาธารณะต่อตนเอง	49
8 แสดงกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียนและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ปีการศึกษา 2567	88
9 แผนการดำเนินการวิจัย	101
10 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบจิตสาธารณะ	106
11 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	106
12 วิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 โดยรวม	108
13 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะ ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	109
14 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	113

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	117
16 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามแนวทางส่งเสริม จิตสาธารณะ	119
17 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	120
18 แบบสรุปผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าอำนาจจำแนกและ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการประเมินความต้องการจำเป็นในการ ส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน	221

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
2 แสดงองค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อตนเอง	24
3 แสดงองค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น	32
4 แสดงองค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อสังคม	45
5 ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายนอกและสำนึกที่เกิดจากภายในกับ พฤติกรรมและการแสดงออกของมนุษย์	53
6 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม (B) ความรู้สึก (F) และความคิด (C)	61
7 ความสัมพันธ์ในลักษณะ Interaction	62
8 แสดงระยะการวิจัย กิจกรรมและผลที่ได้รับ	100

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณฯ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ทรงมีพระบรมราโชบายด้านการศึกษาว่า การศึกษาต้องมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน 4 ด้าน ได้แก่ 1) มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงมีคุณธรรม 3) มีงานทำมีอาชีพ 4) เป็นพลเมืองที่ดี การเป็นพลเมืองที่ดีนั้นต้องประกอบด้วย การเป็นพลเมืองดี ซึ่งเป็นหน้าที่ของทุกคน อีกทั้งครอบคลุมสถานศึกษาและสถานประกอบการต้องส่งเสริมให้ทุกคนมีโอกาสทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี การเป็นพลเมืองดีคือ “เห็นอะไรที่จะทำเพื่อบ้านเมืองได้ก็ต้องทำ” เช่น งานอาสาสมัคร งานบำเพ็ญประโยชน์ งานสาธารณกุศลให้ทำด้วยความมีน้ำใจและความเอื้ออาทร (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต3, 2566, หน้า 12)

การมีจิตสาธารณะมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสมาชิกในสังคมโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน เพราะเด็กและเยาวชนจะเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศในอนาคต ค่านิยมความมีจิตสาธารณะในสังคมดิจิทัลถูกกลืนกินโดยวิถีแบบใหม่มีค่านิยมยึดตนเองเป็นหลักมากกว่าการคำนึงถึงสังคมส่วนรวม รักสนุกและความสบาย เชื่อข่าวลือ ขาดความอดทน เกิดความเห็นแก่ตัวในสังคม มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหลายประการที่ลอกเลียนแบบวัฒนธรรมจากต่างประเทศ ทำให้ละทิ้งค่านิยมที่ดีงามอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยและลดคุณค่าของความเป็นไทยจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการปรับเปลี่ยนให้คนมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 71) กระทรวงศึกษาธิการ (2564, หน้า 18) ได้เห็นถึงความสำคัญของการมีจิตสาธารณะตามแนวทางราชดำริจึงได้จัดตั้งศูนย์ประสานงานจิตอาสากระทรวงศึกษาธิการและแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ประสานงานจิตอาสาซึ่งมีส่วนสำคัญในการปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะให้กับเยาวชนไทยให้รู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมและปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นชาติให้กับเยาวชนไทยอีกด้วย

การส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง โรงเรียนในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่โดยตรงในการให้การศึกษาแก่เยาวชนจึงเป็นสถาบันที่จะช่วยส่งเสริมจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนจะใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนมากกว่าอยู่ที่บ้าน โรงเรียนสามารถหล่อหลอมให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งช่วงวัยของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นช่วงที่นักเรียนเริ่มเข้าใจกฎเกณฑ์อย่างมีเหตุผล ตระหนักรู้ถึงการมีส่วนร่วมโดยทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม รู้จักว่าอะไรผิดอะไรถูก เริ่มเรียนรู้ที่จะให้ความร่วมมือ รู้จักการให้และการรับ จึงเป็นช่วงวัยที่มีความเหมาะสมในการปลูกฝังและส่งเสริมจิตสาธารณะ เป็นช่วงวัยที่สมองมีการพัฒนาและเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ มีความสนใจอยากรู้อยากเห็น เรียนรู้จากการสังเกตต้นแบบ เกิดการจดจำและเลียนแบบพฤติกรรมที่นักเรียนรู้สึกสนใจหรือเห็นคุณค่า นอกจากนั้นยังเป็นวัยที่เพื่อนมีความสำคัญ นักเรียนชอบและสนุกที่จะทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และเป็นวัยที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ดังนั้นการส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กวัยนี้ได้ประสบความสำเร็จจากการทำกิจกรรมจะเป็นการสร้างอัตมโนทัศน์ที่ดีให้กับเด็กได้อีกด้วย (Erik Erikson, 2021, p. 7) ซึ่งจิตสำนึกเป็นความรู้สึกนึกคิดภายในบุคคลและเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้โดยการเรียนรู้เมื่อเกิดขึ้นแล้วยากนักที่จะหายไป คนที่มีจิตสำนึกที่ดีจะประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับจิตสำนึกนั้น และใช้จิตสำนึกของตนเพื่อประโยชน์ต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคลที่มีจิตสำนึกด้านระเบียบวินัยจะไม่ขับรถผิดกฎจราจร บุคคลที่มีจิตสำนึกสาธารณะจะไม่ขีดเขียนในสถานที่สาธารณะ เป็นต้น (สมพงษ์ สิงหะพล, 2542, หน้า 16)

ปัจจุบันโรงเรียนมีปัญหาการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้แก่นักเรียน จากแนวคิดในด้านการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เป็นผลให้นักเรียนบางส่วนไม่สนใจต่อการศึกษา สนใจแต่เรื่องของตนเอง ทำให้เกิดปัญหาด้านการให้แบ่งปัน ความมีน้ำใจ การเอาเปรียบผู้อื่นและการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ซึ่งสะท้อนว่านักเรียนยังขาดการรับรู้และความเข้าใจในการมีจิตสาธารณะจากภายในตนเองและการคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม (พระครูนิเวศน์ สีลากร, 2563, หน้า 293) นอกจากนี้ จากการศึกษาของ เจษฎาภรณ์ อุ่นเรือน (2559, หน้า 138) เกี่ยวกับสภาพของจิตสาธารณะของนักเรียนพบว่า นักเรียนไม่เต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ค่อยอาสาในการทำงาน เวลาทำงานช่วยเหลือบุคคลอื่นก็หวังสิ่งตอบแทน ไม่เต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนของตนเองหรือชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ นักเรียนขาดความตระหนักในการ

รับผิดชอบต่อน้ำที่ที่ได้รับมอบหมาย ขาดการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมซึ่งมีผลกระทบในทางที่เสียหายตั้งแต่ในระดับ บุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชนและประเทศ จนไปถึงระดับโลก (เมธาวิ จำเริญ, 2561, หน้า 56)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาและส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนมาโดยตลอด เพื่อให้เด็กนักเรียนมีจิตสาธารณะ มีจิตอาสาและรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น มีจิตสำนึกที่ดีงามในหน้าที่ความรับผิดชอบตนเอง สังคม ชุมชนและการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม จึงได้กำหนดนโยบายให้โรงเรียนทุกแห่งต้องดำเนินโครงการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ขึ้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3, 2566, หน้า 23)

ความต้องการจำเป็นเป็นการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริง แล้วนำความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญเพื่อใช้เป็นเป้าหมายสำหรับวางแผนแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและดำเนินงานให้ตรงกับสภาพหรือความต้องการที่แท้จริงการประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานหรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทางซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก (สุวิมล ว่องวาณิช, 2551, หน้า 62)

จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ซึ่งผลวิจัยจะทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับลำดับความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนซึ่งจะนำไปสู่การเสนอแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ซึ่งผู้บริหารและคณะครูสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน ทำให้นักเรียนที่ดีของโรงเรียนและสังคม พร้อมทั้งจะเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีต่อประเทศชาติต่อไป

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัยไว้ดังนี้

1. จิตสาธารณะของนักเรียนมีองค์ประกอบอะไรบ้าง
2. สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 อยู่ในระดับใด
3. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นอย่างไร
4. แนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
3. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
4. เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ได้แนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนซึ่งผู้บริหารและคณะครูสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้
2. ผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 สามารถนำแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนมากำหนดเป็นนโยบายหลักหรือเป็นหัวข้ออบรมครูในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา : องค์ประกอบจิตสาธารณะ

กลุ่มเป้าหมาย : ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของจิตสาธารณะ

ระยะที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตัวแปรที่ศึกษา

1.สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

2.ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็น ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้น 1,994 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3, 2567, หน้า 42)

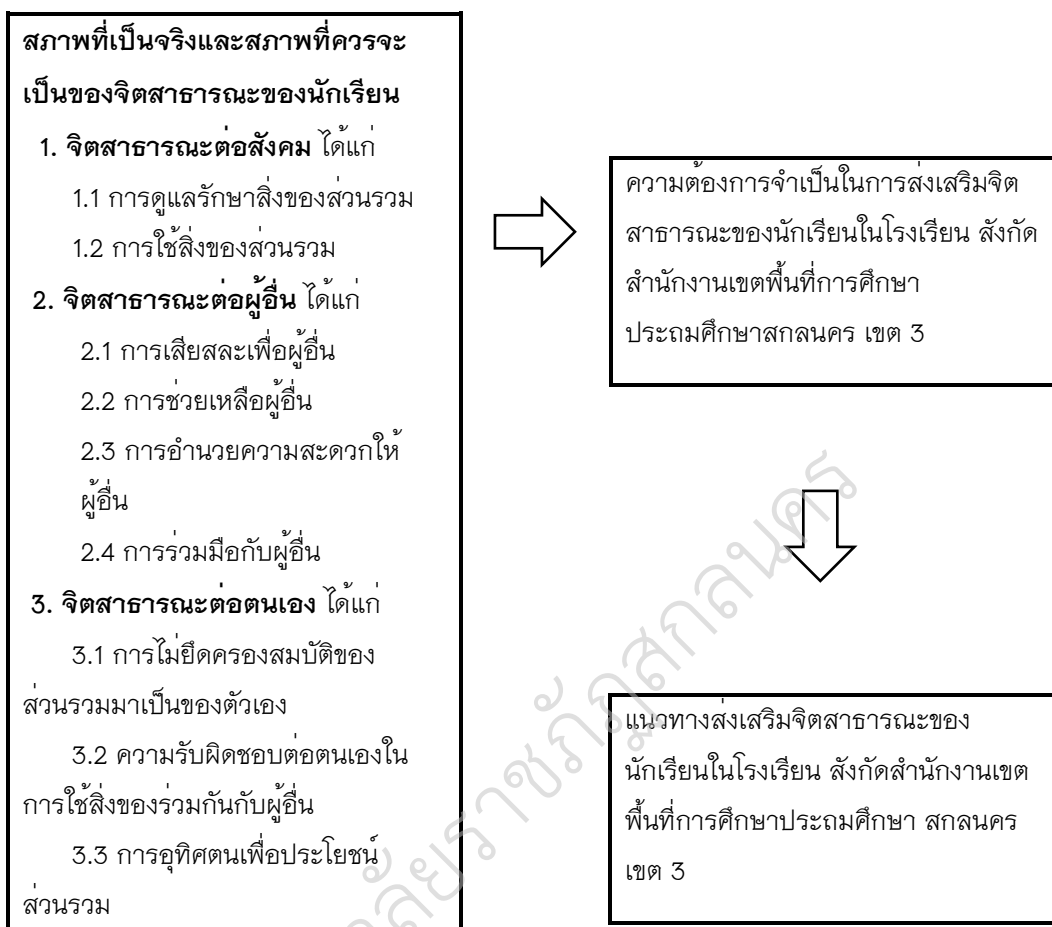
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็น ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (วาโร พึ่งสวัสดิ์, 2551, หน้า 191) รวมทั้งสิ้น 322 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 92 คน และครู จำนวน 230 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตัวแปรที่ศึกษา : แนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
กลุ่มเป้าหมาย : ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนจากแนวคิดของ
เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556), จิตรฐิگانต์ สบายจิตร (2558), เกียรติศักดิ์ นิพวงลา
(2559), เจษฎาภรณ์ อุ่นเรือน (2559), บุญทอง แก้วมณีวง (2560), อัญชลี ยิ่งรักพันธ์
(2560), ยุวดี คำเงิน (2561), เกษสุตา พุทธะลา (2562), กิตติภาพ สารโกศา (2563),
วิโรจน์ เฉลยสุข (2564), มนูญพงษ์ ชัยพันธ์, สุดใจ เขียนภักดีและอนุสรณ์ นามประดิษฐ์
(2565), สรุปได้ 3 องค์ประกอบหลัก 9 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) จิตสาธารณะต่อสังคม
มี 2 องค์ประกอบย่อย 2) จิตสาธารณะต่อผู้อื่น มี 4 องค์ประกอบย่อย
และ 3) จิตสาธารณะต่อตนเองมี 3 องค์ประกอบย่อย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. จิตสาธารณะของนักเรียน หมายถึง การคิดและการกระทำของนักเรียนที่มีต่อสังคม ต่อผู้อื่นและต่อตนเอง โดยมีพื้นฐานจากคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักเสียสละช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ร่วมมือ ร่วมใจในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ร่วมมือกระทำเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหรือช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน แต่ต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบของโรงเรียน ประกอบด้วย

1.1 จิตสาธารณะต่อสังคม หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการดูแลรักษาสິงต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวม เห็นคุณค่าในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีส่วนร่วม

ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สังคมจัดขึ้น อาสาทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมรวมถึงการรู้จักใช้
ดูแลรักษาสິงของที่เป็นของส่วนรวม เห็นความสำคัญในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นและ
ตระหนักถึงความสำคัญของการมีคุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย

1.1.1 การดูแลรักษาสິงของส่วนรวม หมายถึง การที่นักเรียน
แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าและหวงแหนตลอดจนการทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสິงของส่วนรวมและอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม

1.1.2 การใช้สິงของส่วนรวม หมายถึง การที่นักเรียนใช้สິงของ
ส่วนรวมอย่างประหยัดทะนุถนอม รักษาทรัพย์สินต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวม ดูแลทำความ
สะอาดและหลีกเลี่ยงไม่ทำให้สาธารณสมบัติทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเกิดความ
ชำรุดเสียหาย

1.2 จิตสาธารณะต่อผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนช่วยเหลือแบ่งปัน
สິงของทรัพย์สินแก่ผู้อื่น การร่วมมืออำนวยความสะดวก แนะนำสິงที่ถูกที่ควรให้กับผู้อื่น
อย่างเต็มความสามารถทั้งทางกาย ทางสติปัญญา ทางทรัพย์สิน เคารพความแตกต่าง
ระหว่างบุคคลรวมถึงรับอาสาทำงานให้ผู้อื่นหรือส่วนรวมด้วยความรัก ความเมตตา
ความเอื้ออาทรโดยไม่หวังผลตอบแทน ประกอบด้วย

1.2.1 การเสียสละเพื่อผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนแสดงพฤติกรรม
หรือการกระทำที่แสดงถึงโมตรจิต ความมีน้ำใจโอบอ้อมอารีต่อผู้อื่น ละความเห็นแก่ตัว
ทางกาย ทางวาจา ทางใจ เสียสละเวลารวมถึงกำลังทรัพย์สิน เพื่อแบ่งปันสິงของที่สมควร
ให้แก่บุคคลอื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

1.2.2 การช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนกระทำหรือส่งเสริม
ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล โดยการให้ความช่วยเหลือ สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดี
ผ่านทรัพย์สิน แรงกาย เวลา หรือความสามารถส่วนบุคคล โดยใช้เทคนิคการสื่อสารเพื่อ
เสริมสร้างความรู้และความเข้าใจและใช้ศักยภาพของตนเองในการคิดแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้ที่
ได้รับการช่วยเหลือเข้าใจและแก้ไขปัญหาให้สำเร็จตามความต้องการหรือพ้นจากความ
ลำบากได้

1.2.3 การอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนกระทำ
เพื่อผู้อื่นด้วยการให้ความช่วยเหลือ แนะนำสິงที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความ
สบายยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งปันสິงของ การให้คำแนะนำหรือการให้บริการต่าง ๆ
ด้วยความเต็มใจ

1.2.4 การร่วมมือกับผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการแก้ปัญหาร่วมกับผู้อื่น มีการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อมูลต่าง ๆ อย่างพร้อมเพียง พร้อมใจกันแสวงหาทางออกร่วมกับผู้อื่นเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ของงานหรือเพื่อลดการขัดแย้ง

1.3 จิตสาธารณะต่อตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการไม่เห็นแก่ตัว เคารพสิทธิของผู้อื่นรวมถึงมีจิตสำนึกที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีความรับผิดชอบต่อตนเองในด้านต่าง ๆ เว้นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหาย มองเห็นคุณค่าของส่วนรวม มีความคิดอยากจะทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวมและมีความรู้สึกดีจากการกระทำนั้นประกอบด้วย

1.3.1 การไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง หมายถึง การที่นักเรียนแสดงถึงการเคารพสิทธิในการใช้สมบัติส่วนรวมร่วมกันกับผู้อื่น ไม่คิดอยากได้หรือยึดครองสิ่งของที่เป็นของส่วนรวมมาเป็นของตัวเองตลอดจนแบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้สิ่งของส่วนรวมนั้นร่วมกัน

1.3.2 ความรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนมีจิตสำนึกในตัวเองที่ระมัดระวังความรับผิดชอบในการใช้สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ร่วมกันกับผู้อื่นตลอดจนช่วยกันดูแลรักษาและใช้สิ่งของนั้นอย่างทะนุถนอม

1.3.3 การอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การที่นักเรียนอาสาเสียสละกำลังกายกำลังใจของตัวเองเพื่อส่วนรวม การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่จะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวมด้วยความเต็มใจ

2. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการในการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริง แล้วนำความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับวางแผนแก้ปัญหาและดำเนินงานให้ตรงกับสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง ประกอบด้วย

2.1 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียน หมายถึง สภาพปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่จริงในปัจจุบัน เป็นการแสดงออกถึงจิตสาธารณะของนักเรียนที่ปรากฏให้เห็นในช่วงเวลานั้น โดยผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียน สภาพที่เป็นจริงนี้วัดได้จากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก

ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.2 สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียน หมายถึง สิ่งที่ผู้บริหารและครูในโรงเรียนคาดการณ์และอยากจะส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนตามรูปแบบการประเมินในแบบสอบถาม โดยผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียน สภาพที่ควรจะเป็นนี้วัดได้จากแบบสอบถามความคาดหวังเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. แนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ซึ่งได้มาจากข้อมูลการจัดลำดับความสำคัญในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนแล้วนำลำดับความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะด้านที่มีค่า $PN_{I\text{modified}}$ สูงกว่าค่า $PN_{I\text{modified}}$ รวม มาร่างเป็นแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาให้ความเห็น

4. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ในปีการศึกษา 2567

5. ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ในปีการศึกษา 2567

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยแบ่งหัวข้อที่นำเสนอไว้ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียน

- 1.1 ความหมายของจิตสาธารณะ
- 1.2 ความสำคัญของจิตสาธารณะ
- 1.3 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ
- 1.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของบุคคล
- 1.5 แนวคิดที่ใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะ
- 1.6 กิจกรรมส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน
- 1.7 แนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน

2. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

- 2.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
- 2.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
- 2.3 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น
- 2.4 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น
- 2.5 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 3.1 งานวิจัยในประเทศ
- 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1.แนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียน

1.1 ความหมายของจิตสาธารณะ

“จิตสาธารณะ” ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Public Mind หรือ Service Mind ความหมายของจิตสาธารณะนั้นได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

จิตรัฐิกานต์ สบายจิตร (2558, หน้า 17) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนถึงการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ พึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม

ปภาพิณฑ์ รุณธาตุ (2558, หน้า 22) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้ว่า หมายถึง การมีจิตสำนึกทางสังคม มีความรับผิดชอบเสียสละเพื่อส่วนรวม เป็นคนใจกว้าง เห็นแก่ประโยชน์ผู้อื่นและประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม มีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือสังคมต้องการเข้าไปแก้วิกฤตการณ์โดยรับรู้ถึงสิทธิควบคู่ไปกับหน้าที่และความรับผิดชอบ สำนึกถึงพลังของตนเองสามารถร่วมแก้ไขปัญหาคได้ เคารพสิทธิของผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวม ไม่ปิดกั้นหรือให้อิทธิพลบุคคลอื่นในการใช้ของส่วนรวมและไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง

เกียรติศักดิ์ นิพวงลา (2559, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่รู้จักการตระหนักรู้ การใส่ใจให้ความสำคัญต่อตนเองและสังคม แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมที่เป็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นอันดับแรกและดูแลรักษาสาธารณสมบัติ

จิตลดา ทองอั้ง (2559, หน้า 72) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้ว่า หมายถึง จิตใจเป็นผู้ให้อาสาที่จะกระทำเพื่อผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน มุ่งหวังผลเพียงให้ผู้อื่นเป็นสุขและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม เช่น รับอาสาที่จะกระทำเพื่อผู้อื่นหรือส่วนรวมด้วยกำลังกายกำลังใจและกำลังสติปัญญา ให้เป็นสิ่งที่ของหรือเงินเป็นการเสียสละสิ่งที่ตนเองมีแม้กระทั่งเวลาเพื่อเผื่อแผ่ให้กับผู้อื่นหรือส่วนรวมซึ่งจะแสดงออกมาทางกาย วาจาและใจโดยทำงานอย่างเต็มที่เต็มความสามารถด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส มีอารมณ์รื่นเริงและควบคุมอารมณ์ของตนเองได้

เจษฎาภรณ์ อุ้นเรือน (2559, หน้า 18) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้ว่า หมายถึง การคิดและการกระทำเพื่อผู้อื่นโดยมีพื้นฐานการคิดที่มีคุณธรรม การกระทำที่มี

จริยธรรมอันดีงาม มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักเสียสละช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน และเข้าร่วมกิจกรรมที่ดีเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเพื่อประโยชน์สุขของสังคมและประเทศชาติ บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 13) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้ว่า หมายถึง การมีจิตสำนึกร่วมกันในสาธารณสมบัติ ความรับผิดชอบต่อสังคม การเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 22) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญโดยการเอาใจใส่ช่วยเหลืออาสาทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เช่น การเสียสละเงิน สิ่งของ เวลา แรงกายและสติปัญญา เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมและพัฒนาสังคมให้ดีขึ้นโดยไม่หวังผลตอบแทน ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านการหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ด้านการถือเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษาสถาปัตยกรรมส่วนรวมและด้านการเคารพสิทธิของผู้อื่นในการใช้สมบัติส่วนรวม

เกษสุดา พุทธะลา (2562, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะทางจิตของบุคคลที่มีความรู้สึกนึกถึงเรื่องของส่วนรวมแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติในสิทธิและหน้าที่ที่จะดูแลและบำรุงรักษาร่วมกัน เพื่อให้สังคมโดยส่วนรวมมีความสุข

ศตวรรษ มะละแหม่ม (2563, หน้า 28) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้ว่า หมายถึง การปฏิบัติตนในการดำเนินชีวิตประจำวันให้ตนเอง ครอบครัวและสังคมมีความสุขโดยการเต็มใจและสมัครใจที่จะร่วมในกิจการงานส่วนรวมหรือสถานการณ์ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วย ความกระตือรือร้นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน มีความรู้สึกในการเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นสาธารณะ มีจิตสำนึกในหน้าที่ที่จะดูแลรักษาของส่วนรวมอันเป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลส่งเสริมสนับสนุนในสิ่งที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เช่น โทรศัพท์สาธารณะ หลอดไฟฟ้าที่ให้ความสว่าง ตามถนนหนทางแม้แต่การประหยัดน้ำประปาหรือไฟฟ้า ที่เป็นของส่วนรวมโดยใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าตลอดจนช่วยกันดูแลรักษาให้ความช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากหรือผู้ที่ร้องขอ ความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปได้ว่า จิตสาธารณะของนักเรียน หมายถึง การคิดและการกระทำของนักเรียนที่มีต่อสังคม ต่อผู้อื่นและต่อตนเอง โดยมีพื้นฐานจากคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักเสียสละช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวัง

ผลตอบแทน ร่วมมือ ร่วมใจในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ร่วมมือกระทำเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหรือช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน แต่ต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบของโรงเรียน

1.2 ความสำคัญของจิตสาธารณะ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของจิตสาธารณะดังนี้

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรมและสังคม สัญจร (2553, หน้า 22-29) กล่าวว่า ความสำคัญของจิตสาธารณะเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม การที่คนมาอยู่รวมกันเป็นสังคม ย่อมต้องมีความสัมพันธ์ในรูปแบบพึ่งพากัน คนในสังคมมีบทบาทและหน้าที่แตกต่างกันไป ถ้าคนในสังคมขาดจิตสาธารณะ นอกจากจะมีผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว องค์กรแล้วยังมีผลกระทบต่อชุมชนระดับประเทศและระดับโลก

เวชพล อ่อนละมัย (2557, หน้า 22) ได้กล่าวว่าความสำคัญของจิตสาธารณะเป็นคุณธรรมหนึ่งของพลเมือง เป็นคุณค่าและเป็นจิตวิญญาณของสังคมมีความสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) เกิดความรู้สึกเข้าใจผู้อื่นในสังคม 2) เกิดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในสังคมและ 3) เกิดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่คนในสังคม

อชิวัฒน์ รัตนวงศ์แซ, ศศิมาจ ญ วิเชียรและปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร (2558, หน้า 103) กล่าวว่าพฤติกรรมเอื้อต่อสังคมนั้นมีลักษณะที่สำคัญ 4 ลักษณะ คือ การช่วยเหลือ (helping) การแบ่งปัน (sharing) การปลอบโยน (comforting) และการร่วมรู้สึก (empathy) ทั้งนี้ผลของการกระทำจะส่งผลกระทบต่อผู้อื่นหรือสังคมในทางบวก พฤติกรรมเอื้อต่อสังคมจึงมีความเชื่อมโยงกับความรู้สึกเอื้อเฟื้อ เสียสละ เป็นพฤติกรรมทางสังคมที่สะท้อนถึงการมีจิตสาธารณะของบุคคล การที่บุคคลในสังคมมีความเอื้อเฟื้อ เสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ย่อมเป็นสิ่งดีและเป็นสิ่งที่จะนำพาสังคมนั้นให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

กิตติภพ สารโพคา (2563, หน้า 22) ได้กล่าวว่าจิตสาธารณะส่งผลต่อความรู้สึกของบุคคลที่มองเห็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม รู้สึกอยากเข้าไปมีส่วนในการช่วยเหลือสังคมในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาหรือเกิดความเดือดร้อน โดยรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ในความรับผิดชอบ พร้อมลงมือปฏิบัติร่วมช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้แก่สังคมร่วมกับผู้อื่น หรือเรียกว่า เป็นน้ำใจของคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันในสังคมด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลใด ๆ ตอบแทนนั่นเอง

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า จิตสาธารณะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชนรวมถึงระดับประเทศและระดับโลก การมีจิตสาธารณะเป็นคุณธรรมหนึ่งของการเป็นพลเมืองที่ดี ทำให้เกิดการตระหนักรู้ถึงการมีส่วนร่วมโดยทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน รู้จักว่าอะไรผิดอะไรถูก รู้จักการให้และการรับ ทำให้สังคมมีคุณธรรม มีความเอื้อเฟื้อ เสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นสิ่งที่จะนำพาสังคมให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

1.3 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของจิตสาธารณะ ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, หน้า 26) ได้วิเคราะห์ว่าการมีจิตสาธารณะที่แท้จริงต้องพิจารณาจากองค์ประกอบหลักสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) การมีจิตสำนึกเห็นคุณค่าส่วนรวม เริ่มต้นจากการมีความรู้สึกรู้จักคิดถึงการเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็น 2) การมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมและ 3) การมีจิตสำนึกอาสาเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

จิตรัฐิกานต์ สบายจิตร (2558, หน้า 24) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบจิตสาธารณะประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นและ 2) ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม

เกียรติศักดิ์ นิพวงลา (2559, หน้า 20) กล่าวว่าองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนมีจำนวน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วม 2) การเสียสละและ 3) ความรับผิดชอบ

เจษฎาภรณ์ อุ้นเรือน (2559, หน้า 23) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบจิตสาธารณะประกอบด้วย 1) การคิดที่เป็นส่วนของการรับรู้ 2) อารมณ์ความรู้สึกทางด้านการปฏิบัติหรือการกระทำนำไปสู่การเสียสละและ 3) การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 17 อ้างถึงใน พระมหาจตุพร สุตนนท์, 2552, หน้า 32) ได้กล่าวว่าจิตสาธารณะว่ามีอยู่ 3 ด้านหลัก ๆ คือ 1) จิตสาธารณะเกี่ยวกับตนเองเป็นจิตสำนึกเพื่อพัฒนาตนเองทำให้ตนเองเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น 2) จิตสาธารณะเกี่ยวกับผู้อื่นเป็นจิตสำนึกของศักดิ์ศรีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของคนในกลุ่มชนหนึ่ง สังคมหนึ่ง 3) จิตสาธารณะเกี่ยวกับสังคมหรือจิตสำนึกสาธารณะเป็นจิตสำนึก

ที่ตระหนักถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกันหรือคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมความสัมพันธ์เป็นกลุ่มเดียวกัน

อัญชลี ยิ่งรักพันธ์ (2560, หน้า 43) ได้สรุปองค์ประกอบของจิตสาธารณะว่ามี 3 ด้าน คือ 1) ด้านจิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง 2) จิตสำนึกเกี่ยวกับผู้อื่น 3) จิตสำนึกเกี่ยวกับสังคม

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 71) องค์ประกอบของการมีจิตสาธารณะประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านการหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม 2) ด้านการถือเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษาสมบัติส่วนรวม 3) ด้านการเคารพสิทธิของผู้อื่นในการใช้สมบัติส่วนรวม

เกษสุตา พุทธะลา (2562, หน้า 13) ได้กล่าวว่าจิตสาธารณะของนักเรียนมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การใช้และการดูแลรักษาสິงของส่วนรวม 2) การทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม 3) การเคารพสิทธิผู้อื่นในการใช้ประโยชน์ส่วนรวม

กิตติภพ สารโพคา (2563, หน้า 31) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะ ได้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) จิตสาธารณะต่อตนเอง 2) จิตสาธารณะต่อผู้อื่น 3) จิตสาธารณะต่อสังคม

วิโรจน์ เฉลยสุข (2564, หน้า 39) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบจิตสาธารณะประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น 2) ด้านการเสียสละเพื่อสังคม 3) ด้านการมุ่งมั่นพัฒนาสังคม

มนูญพงษ์ ชัยพันธุ์ , สุดใจ เขียนักดีและอนุสรณ์ นามประดิษฐ์ (2565, หน้า 431) กล่าวว่า องค์ประกอบของคุณลักษณะด้านมีจิตสาธารณะประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ คือ 1) จิตสาธารณะต่อตนเอง 2) จิตสาธารณะต่อครอบครัว 3) จิตสาธารณะต่อสังคม

จากทัศนะของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะดังตาราง 1

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

องค์ประกอบ ของจิตสาธารณะ	เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์(2556)	จิตรัฐิกานต์ สบายจิต (2558)	เกียรติศักดิ์ นีพวงลา(2559)	เจษฎาภรณ์ อุณเรื่อน (2559)	บุญทอง แก้วมะนิวง (2560)	อัญชลี ยิ่งรักพันธ์ (2560)	หุวลี คำเงิน (2561)	เกษสุตา พุทธะลา (2562)	กิตติภาพ สารโศดา (2563)	วิโรจน์ เฉลยสุข(2564)	มนูญพงษ์ ชัยพันธุ์ และคณะ(2565)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่คัดสรร
1.จิตสาธารณะต่อตนเอง												7	63.63	✓
จิตสาธารณะเกี่ยวกับ ตนเอง/จิตสำนึกเกี่ยวกับ ตนเอง					✓	✓			✓		✓			
เกิดการเห็นคุณค่า ส่วนรวมภายในตนเอง	✓													
เกิดความคิดที่เป็น ส่วนของการรับรู้				✓										
เกิดอารมณ์ความรู้สึก ทางด้านการปฏิบัติ				✓										
ถือเป็นหน้าที่ของตน ในการดูแลรักษาสมบัติ ส่วนรวม							✓							
2. จิตสาธารณะต่อผู้อื่น												9	81.81	✓
จิตสาธารณะเกี่ยวกับ ผู้อื่น/จิตสำนึกเกี่ยวกับ ผู้อื่น					✓	✓			✓					
จิตสาธารณะต่อ ครอบครัว											✓			
การช่วยเหลือผู้อื่น		✓								✓				
การเสียสละต่อผู้อื่น			✓											
การเคารพสิทธิผู้อื่นใน การใช้ประโยชน์ส่วนรวม							✓	✓						

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ของจิตสาธารณะ	เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556)	จิตรัฐกานต์ สบายจิต (2558)	เกรียงศักดิ์ นิพวงสา (2559)	เจษฎาภรณ์ อุณเรื่อน (2559)	บุญทอง แก้วมะนิวง (2560)	อัญชลี อึ้งรักพันธ์ (2560)	ยุวดี คำเงิน (2561)	เกษสุดา พุทธทะลา (2562)	กิตติภาพ สารไพศา (2563)	ศิริจันต์ เฉลยสุข (2564)	มนูญพงษ์ ชัยพันธุ์ และคณะ	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่คัดสรร
3.จิตสาธารณะต่อสังคม												11	100.00	✓
จิตสาธารณะเกี่ยวกับ สังคม/จิตสำนึกเกี่ยวกับ สังคม					✓	✓			✓		✓			
การมีส่วนร่วม			✓											
เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อส่วนรวม		✓		✓										
อาสาเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม	✓													
ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ ส่วนรวม								✓						
เสียสละเพื่อสังคม										✓				
การมุ่งมั่นพัฒนา สังคม										✓				
รับผิดชอบต่อส่วนรวม	✓		✓											
หลีกเลี่ยงการกระทำให้ เกิดความเสียหายต่อ ส่วนรวม							✓							
การใช้ดูแลรักษา สิ่งของส่วนรวม								✓						
รวม	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3			

จากตาราง 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธารณะพบว่า มี

3 องค์ประกอบ ซึ่งเกิดจากการรวบรวมองค์ประกอบที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน ดังนี้

1) จิตสาธารณะต่อตนเอง เกิดจากการรวมองค์ประกอบที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน

ได้แก่ จิตสาธารณะเกี่ยวกับตนเอง จิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง การเห็นคุณค่าส่วนรวมภายใน

ตนเอง ความคิดที่เป็นส่วนของการรับรู้ อารมณ์ความรู้สึกทางด้านการปฏิบัติและถือเป็นหน้าที่ของตนในการดูแลรักษาสัมบัติส่วนรวม 2) จิตสาธารณะต่อผู้อื่น เกิดจากการรวมองค์ประกอบที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน ได้แก่ จิตสาธารณะเกี่ยวกับผู้อื่น จิตสำนึกเกี่ยวกับผู้อื่น จิตสาธารณะต่อครอบครัว การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อผู้อื่นและการเคารพสิทธิของผู้อื่นในการใช้ประโยชน์ส่วนรวม 3) จิตสาธารณะต่อสังคม เกิดจากการรวมองค์ประกอบที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน ได้แก่ จิตสาธารณะเกี่ยวกับสังคม จิตสำนึกเกี่ยวกับสังคม เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม อาสาเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม เสียสละเพื่อสังคม ร่วมมือกับผู้อื่นในการพัฒนาสังคม รับผิดชอบต่อส่วนรวม หลีกเลี่ยงการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมและการใช้ดูแลรักษาสังคมของส่วนรวม ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ความถี่ร้อยละ 40 ขึ้นไปเพื่อคัดเลือกองค์ประกอบของจิตสาธารณะ ผลการสังเคราะห์ดังกล่าวทำให้ได้องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน 3 องค์ประกอบ เรียงตามลำดับร้อยละ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 จิตสาธารณะต่อสังคม มีค่าความถี่ร้อยละ 100 องค์ประกอบที่ 2 จิตสาธารณะต่อผู้อื่น มีค่าความถี่ร้อยละ 81.81 และองค์ประกอบที่ 3 จิตสาธารณะต่อตนเอง มีค่าความถี่ร้อยละ 63.63

ผู้วิจัยขออธิบายรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของจิตสาธารณะดังต่อไปนี้

1. ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม

1.1 ความหมายของจิตสาธารณะต่อสังคม

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของจิตสาธารณะต่อสังคม ดังนี้

จิตติชัย รักบำรุง (2558, หน้า 13) ให้ความเห็นว่าจิตสาธารณะต่อสังคม หมายถึง การคิดถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกันหรือคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมสัมพันธ์เป็นกลุ่มเดียวกัน เป็นจิตสำนึกที่คนไทยไม่ค่อยมีและขาดกันอยู่มากเพราะพื้นฐานความเป็นมาของสังคมไทยสมควรที่จะรีบพัฒนาขึ้นโดยเร็ว เช่น จิตสำนึกด้านเศรษฐกิจ จิตสำนึกด้านการเมือง จิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม จิตสำนึกด้านสุขภาพ เป็นต้น

บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 17 อ้างถึงใน พระมหาจุฑพรสุตันท, 2552, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะเกี่ยวกับสังคมไว้ว่า หมายถึง จิตสำนึกที่ตระหนักถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกันหรือคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมความสัมพันธ์เป็นกลุ่ม

เดียวกัน เป็นจิตสาธารณะที่คนไทยยังไม่ค่อยมีและขาดกันอยู่มากเพราะพื้นฐานความเป็นมาของสังคมไทยสมควรที่จะรีบพัฒนาขึ้นโดยเร็ว

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 58) ได้กล่าวว่าการจิตสาธารณะต่อสังคม หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้สมบัติส่วนรวม การรักษาทรัพย์สิน การดูแลรักษาความสะอาด การไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณะสมบัติในโรงเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เกิดความชำรุดเสียหาย

เกษสุตา พุทธะลา (2562, หน้า 15) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมไว้ว่าหมายถึง ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการทำเพื่อผู้อื่นด้วยความเต็มใจ เสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ได้แก่ การทำหน้าที่เพื่อครอบครัวโรงเรียนและชุมชน

กิตติภพ สารโพคา (2563, หน้า 34) ได้ให้ความหมายจิตสาธารณะต่อสังคม หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่คำนึงการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นการแสดงออกหรือการกระทำที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ประกอบไปด้วย จิตสำนึกเห็นคุณค่าส่วนรวม การมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมและการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

วิโรจน์ เฉลยสุข (2564, หน้า 38) ได้ให้ความหมายของการเสียสละเพื่อสังคมว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงความสนใจเกี่ยวกับปัญหาการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ให้เห็นถึงสถานการณ์หรือปัญหาพร้อมแสดงความคิดเห็นร่วมกันร่วมวางแผน ตั้งใจที่จะทำงานแก้ไขตามเป้าหมายด้วย ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทร ความสามัคคีและการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาสังคมให้เกิดความเข้มแข็งเป็นพลังทางสังคมโดยไม่รอคอยให้ผู้อื่นแก้ปัญหา

มณูญพงศ์ ชัยพันธ์และคณะ (2565, หน้า 432) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะต่อสังคมไว้ว่าหมายถึง การแสดงออกถึงการดูแลช่วยเหลือรักษาสິงต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งของสาธารณะสมบัติ ให้ความเคารพในสิทธิซึ่งกันและกันเห็นคุณค่าหรือการให้คุณค่าแก่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เคารพกฎระเบียบของสังคม การปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง การปฏิบัติตามวัฒนธรรม ประเพณีที่มีอยู่ในสังคม ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม รวมถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเป็นกลุ่มเดียวกัน และที่สำคัญคือการตระหนักถึงความสำคัญของการมีคุณธรรมจริยธรรม

สรุปได้ว่าจิตสาธารณะต่อสังคม หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการดูแลรักษาสິงต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวม เห็นคุณค่าในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สังคมจัดขึ้น อาสาทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมรวมถึงการรู้จักใช้ ดูแลรักษาสິงของที่เป็นของส่วนรวม เห็นความสำคัญในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นและตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการมีคุณธรรมจริยธรรม

1.2 องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อสังคม

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของจิตสาธารณะต่อสังคมดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, หน้า 77) กล่าวว่า การมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมประกอบด้วย 1) การนึกถึงคุณค่าการเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นสาธารณะร่วมกัน และ 2) การดูแลรักษาสาธารณสมบัติร่วมกัน

อนุพนธ์ คำปัน (2558, บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่าการมีจิตสาธารณะต่อสังคมประกอบด้วย 1) การรับรู้ในกิจกรรมของสังคม 2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 3) การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และ 4) การเคารพสิทธิผู้อื่นในกิจกรรมเพื่อสังคม

เจษฎาภรณ์ อุณเรื่อน (2559, หน้า 22) กล่าวว่า การแสดงออกถึงพฤติกรรมจิตสาธารณะต่อส่วนรวมมี 3 องค์ประกอบ คือ 1) การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวม 2) การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมและ 3) การเคารพสิทธิการใช้ของส่วนรวม

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 71) ได้กล่าวว่าการจิตสาธารณะต่อสังคมด้านการถือเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษาสมบัติส่วนรวมและด้านหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมมีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการดูแลสมบัติของส่วนรวม 2) การอาสาเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อส่วนรวม 3) การรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม 4) การดูแลรักษาความสะอาด 5) การไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณสมบัติให้เกิดความชำรุดเสียหาย

เกษสุตา พุทธะลา (2562, หน้า 15) ได้กล่าวว่างค์ประกอบเกี่ยวกับการทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมไว้ว่าประกอบด้วย 1) การมีความรับผิดชอบต่อการใช้ของส่วนรวม 2) เสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

กิตติภพ สารโพคา (2563, หน้า 34) ได้กล่าวว่าจิตสาธารณะต่อสังคม ประกอบไปด้วย 1) จิตสำนึกเห็นคุณค่าส่วนรวม 2) การมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมและ 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

จากที่คนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปได้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 สังเคราะห์องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อสังคม

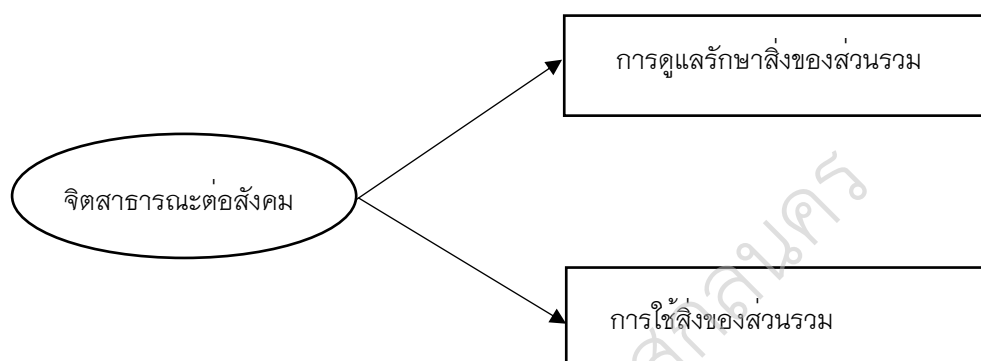
องค์ประกอบย่อย จิตสาธารณะต่อสังคม	เกียรติศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556)	อมรินทร์ คำปัน (2558)	เชษฐาภรณ์ อุ่นเรือน (2559)	ยุวดี คำเงิน (2561)	เกษสุดา พุทธะลา (2562)	กิตติภพ สารโพคา (2563)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
1.การดูแลรักษาสังของส่วนรวม -การนึกถึงคุณค่าการเป็น เจ้าของในสิ่งที่เป็นสาธารณะ ร่วมกัน -การดูแลรักษาสารณสมบัติ ส่วนรวม -ถือเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษา ของส่วนรวม -ไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นของ สาธารณะให้เกิดความชำรุด -ปฏิบัติหน้าที่ดูแลสมบัติส่วนรวม -เห็นคุณค่าสิ่งของส่วนรวม	✓ ✓		✓ ✓	✓ ✓		✓	4	66.66	✓
2. การร่วมมือกับส่วนรวม -การให้ความร่วมมือในการทำ กิจกรรมต่าง ๆ -เคารพสิทธิผู้อื่นในกิจกรรมเพื่อ สังคม -การรับรู้ในกิจกรรมของสังคม -การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ -การมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคม -ปฏิบัติตามกฎระเบียบสังคม		✓ ✓ ✓				✓ ✓	2	33.33	

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบย่อย จิตสาธารณะต่อสังคม	เกียรติคุณ เกียรติคุณ (2558)	อนุพันธ์ อนุพันธ์ (2558)	เกียรติคุณ อนุพันธ์ (2561)	เกียรติคุณ อนุพันธ์ (2562)	เกียรติคุณ อนุพันธ์ (2563)	ความดี	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
3.การใช้สิ่งของส่วนรวม -หลีกเลี่ยงการทำให้ชำรุด -เคารพสิทธิการใช้ของส่วนรวม ร่วมกัน -รับผิดชอบในการใช้ของส่วนรวม -ดูแลรักษาความสะอาด			✓ ✓	✓	✓	3	50.00	✓
4.การเสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อส่วนรวม -เสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อ ส่วนรวม -อาสาเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ ส่วนรวม				✓	✓	2	33.33	
รวม	2	4	3	5	2	3		

จากตาราง 2 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยจิตสาธารณะต่อสังคม ผู้วิจัย
แบ่งได้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การดูแลรักษาสิ่งของส่วนรวม เกิดจากการรวมองค์ประกอบ
การนึกถึงคุณค่าการเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นสาธารณะร่วมกัน การดูแลรักษาสาธารณสมบัติ
ส่วนรวม ถือเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษาของส่วนรวม การไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นของ
สาธารณะให้เกิดความชำรุดการปฏิบัติหน้าที่ดูแลสมบัติส่วนรวมและเห็นคุณค่าสิ่งของ
ส่วนรวม 2) การร่วมมือกับส่วนรวม เกิดจากการรวมองค์ประกอบ การให้ความร่วมมือใน
การทำกิจกรรมต่าง ๆ เคารพสิทธิผู้อื่นในกิจกรรมเพื่อสังคม การรับรู้ในกิจกรรมของสังคม
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมและปฏิบัติตามกฎระเบียบ
สังคม 3) การใช้สิ่งของส่วนรวม เกิดจากการรวมองค์ประกอบ หลีกเลี่ยงการทำให้ชำรุด
การเคารพสิทธิการใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกัน รับผิดชอบในการใช้สิ่งของส่วนรวมและการ
ดูแลรักษาความสะอาด 4) การเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อส่วนรวม เกิดจากการรวม

องค์ประกอบ การเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อส่วนรวมและการอาสาเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อส่วนรวมผู้วิจัยใช้เกณฑ์ความถี่ร้อยละ 40 ขึ้นไปเพื่อคัดเลือก ผลการสังเคราะห์ดังกล่าวทำให้ได้องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อสังคม 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การดูแลรักษาสีของส่วนรวม 2) การใช้สีของส่วนรวม ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงองค์ประกอบย่อยจิตสาธารณะต่อสังคม

1.2.1 การดูแลรักษาสีของส่วนรวม

1.2.1.1 ความหมายของการดูแลรักษาสีของส่วนรวม

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ มีผู้กล่าวถึงความหมายของการดูแลรักษาสีของส่วนรวมดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, หน้า 81) ได้กล่าวว่าการดูแลสีของส่วนรวมหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเห็นคุณค่าและห่วงแหนสีของที่ไม่ใช่ของตนเองเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

เจษฎาภรณ์ อุ่นเรื่อน (2559, หน้า 22) ได้กล่าวว่าการดูแลรักษาสีของส่วนรวมไว้ว่า การดูแลรักษาสีของส่วนรวมถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสีของส่วนรวมในวิสัยที่ตนทำได้คือ การทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวมและการรับอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 62) ได้ให้ความหมายการถือเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษาสีของส่วนรวมไว้ว่าหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมุ่งปฏิบัติ

เพื่อส่วนรวมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในโรงเรียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น การทำหน้าที่เวรทำความสะอาดห้องเรียน

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของการดูแลรักษาสินของส่วนรวม ได้ว่า หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการเห็นคุณค่าและหวงแหนตลอดจนการทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสินของส่วนรวมและอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม

1.2.1.2 ลักษณะพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาสินของส่วนรวม

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่าผู้กล่าวถึงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการดูแลรักษาสินของส่วนรวม ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, หน้า 83) ได้กล่าววาทพฤติกรรมการดูแลรักษาสินของส่วนรวมในโรงเรียน มีดังนี้ 1) เมื่อมีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ แล้วมีการเก็บรักษา 2) เมื่อใช้สิ่งของต่าง ๆ แล้วมีการเก็บเข้าที่เดิม 3) ไม่ทิ้งเศษขยะภายในห้องเรียน และในโรงเรียน 4) ไม่ขีดเขียนหรือทำลายวัสดุอุปกรณ์ในห้องเรียน

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 59) กล่าวว่าองค์ประกอบด้านการดูแลรักษาของส่วนรวมมีตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) นักเรียนทำความสะอาดและเก็บอุปกรณ์ของห้องเข้าที่เมื่อใช้เสร็จแล้ว 2) นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนอื่น ๆ ของส่วนรวมเข้าที่เดิมหลังจากใช้เสร็จเรียบร้อยแล้ว 3) นักเรียนเก็บหนังสือที่เป็นสมบัติของห้องไว้ที่เดิมเมื่อใช้เสร็จเรียบร้อยแล้ว 4) นักเรียนอาสาปิดไฟปิดพัดลมและหน้าต่างของห้องเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้ว 5) นักเรียนหยิบอุปกรณ์ของห้องไปใช้แล้วเก็บคืนที่เดิมอย่างเรียบร้อย 6) นักเรียนเก็บอุปกรณ์กีฬาให้เป็นระเบียบหลังจากเลิกใช้แล้วเก็บเข้าที่เดิม

จากเอกสารงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปว่าพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการดูแลรักษาสินของส่วนรวม มีดังนี้ 1) นักเรียนทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวมเมื่อใช้เสร็จแล้ว 2) นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เข้าที่เดิมอย่างเรียบร้อยหลังจากใช้เสร็จแล้ว 3) นักเรียนไม่ทิ้งเศษขยะภายในห้องเรียนและในโรงเรียน 4) นักเรียนอาสาปิดไฟปิดพัดลมและหน้าต่างของห้องเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้ว 5) นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่องเก็บเข้าที่เดิม 6) นักเรียนไม่ขีดเขียนหรือทำลายวัสดุอุปกรณ์ในห้องเรียน

1.2.2 การใช้สิ่งของส่วนรวม

1.2.2.1 ความหมายของการใช้สิ่งของส่วนรวม

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ มีผู้กล่าวถึงความหมายของการใช้สิ่งของส่วนรวม ดังนี้

เจษฎาภรณ์ อุณเรือน (2559, หน้า 22) ได้กล่าวว่าการหลีกเลี่ยงการใช้หรือการไม่ทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมคือการใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด ดูแลรักษาของส่วนรวมใช้เสร็จแล้วต้องเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย ต้องรู้จักการใช้ของส่วนรวมอย่างทะนุถนอม

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 62) ได้กล่าวว่าการหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้สมบัติส่วนรวม การรักษาทรัพย์สิน การดูแลรักษาความสะอาด การไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณสมบัติในโรงเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เกิดความชำรุดเสียหาย เช่น การไม่ทิ้งเศษขยะในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน การไม่ขีดเขียนหรือทำลายโต๊ะเก้าอี้ การใช้ไม้กวาดแล้วเก็บเข้าที่เดิม การใช้หนังสือในห้องสมุดแล้วเก็บเข้าที่ เก็บอุปกรณ์กีฬาให้เป็นระเบียบหลังจากเลิกใช้ การปิดไฟและพัดลมก่อนออกจากห้อง การเปิด-ปิดคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนอย่างถูกวิธี การทำความสะอาดห้องน้ำห้องส้วมทุกครั้งหลังใช้งาน เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการใช้สิ่งของส่วนรวม หมายถึง การที่นักเรียนใช้สิ่งของส่วนรวมอย่างประหยัดทะนุถนอม รักษาทรัพย์สินต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวม ดูแลทำความสะอาดและหลีกเลี่ยงไม่ทำให้สาธารณสมบัติทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเกิดความชำรุดเสียหาย

1.2.2.2 ลักษณะพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิ่งของส่วนรวม

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่ามีผู้กล่าวว่าพฤติกรรมการใช้สิ่งของส่วนรวม ดังนี้

ภรรยา พรรณา (2553, หน้า 35) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมบ่งชี้การใช้สิ่งของส่วนรวม มีดังนี้ 1) การเปิดอ่านหนังสืออย่างเบา ๆ 2) การใช้แก้วน้ำรองน้ำดื่ม 3) การใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์เบา ๆ

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 59) กล่าวว่าองค์ประกอบด้านการใช้สิ่งของ ส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอมได้ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) ใช้สื่อน้ำของห้องอย่างประหยัด ผสมสื่อน้ำให้เพียงพอกับการใช้งาน 2) ใช้อุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ของห้องอย่างประหยัด ใช้อย่างทะนุถนอมเพื่อให้เกิดความคงทนใช้ได้นาน 3) นั่งเก้าอี้ในท่าที่ถูกต้องสุภาพ และไม่โยกเก้าอี้ไปมา 4) ใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกต้อง 5) ดูแลรักษาสาธารณสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ 6) ปิดไฟและพัดลมก่อนออกจากห้องทุกครั้ง 7) ไม่โยนสิ่งของและอุปกรณ์การเรียนไปมาในห้องเรียน

จากเอกสารงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปว่าพฤติกรรมที่สะท้อนการใช้สิ่งของ ส่วนรวม มีดังนี้ 1) นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ 2) นักเรียนใช้แก้วร่อนน้ำดื่มทุก ครั้งที่ตุน้ำดื่มของโรงเรียนเพื่อรักษาความสะอาด 3) นักเรียนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างประหยัดและใช้อย่างทะนุถนอม 4) นักเรียนนั่งเก้าอี้ในท่าที่ถูกต้องสุภาพ และไม่โยกเก้าอี้ไปมา 5) นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกต้อง 6) นักเรียนไม่โยนสิ่งของ และอุปกรณ์การเรียนไปมาภายในห้องเรียน

จากความหมายของแต่ละองค์ประกอบย่อยและพฤติกรรมบ่งชี้ที่นักวิจัยหลาย ท่านได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปได้ดังตาราง 3

ตาราง 3 สรุปองค์ประกอบย่อย นิยามเชิงปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ของจิตสาธารณะ ต่อสังคม

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
จิตสาธารณะต่อสังคม	1 การดูแลรักษาสิ่งของส่วนรวม	การที่นักเรียนแสดงออกถึงการเห็นคุณค่าและห่วงแหน ตลอดจนการทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งของส่วนรวม และอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม	1.นักเรียนทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวมเมื่อใช้เสร็จแล้ว 2.นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เข้าที่เดิมอย่างเรียบร้อยหลังจากใช้เสร็จแล้ว 3. นักเรียนไม่ขีดเขียนหรือทำลายวัสดุอุปกรณ์ในห้องเรียน 4.นักเรียนอาสาปิดไฟปิดพัดลมและหน้าต่างของห้องเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้ว 5.นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่องเก็บเข้าที่ 6. นักเรียนไม่ทิ้งเศษขยะภายในห้องเรียนและในโรงเรียน

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
	2 การใช้สิ่งของส่วนรวม	การที่นักเรียนใช้สิ่งของส่วนรวมอย่างประหยัด ทะนุถนอม รักษาทรัพย์สินต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวม ดูแลรักษาความสะอาดและหลีกเลี่ยงไม่ทำให้สาธารณสมบัติทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเกิดความชำรุดเสียหาย	1.นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ 2.นักเรียนใช้แก้วร่อนน้ำดื่มทุกครั้งที่ดื่มน้ำดื่มของโรงเรียนเพื่อรักษาความสะอาด 3.นักเรียนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างประหยัดและใช้อย่างทะนุถนอม 4.นักเรียนนั่งเก้าอี้ในท่าที่ถูกต้องสภาพและไม่โยกเก้าอี้ไปมา 5.นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี 6.นักเรียนไม่โยนสิ่งของและอุปกรณ์การเรียนไปมาภายในห้องเรียน

2. ดานจิตสาธารณะต่อผู้อื่น

2.1 ความหมายของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น ดังนี้

จิตรฐิกานต์ สบายจิตร (2558, หน้า 24) ได้กล่าวว่าจิตสาธารณะด้านการช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจอาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและกำลังสติปัญญาด้วยความสมัครใจแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น

ปภาพินท์ รุณธาดู (2558, หน้า 29) กล่าวว่า จิตสาธารณะด้านการช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง การแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่น การร่วมมือการอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่นและการแบ่งปันสิ่งของให้กับผู้อื่น

เกียรติศักดิ์ นิพวงลา (2559, หน้า 18) ได้กล่าวว่าการเสียสละต่อผู้อื่น หมายถึง การช่วยเหลือผู้อื่นทำงานด้วยความเต็มใจไม่มุ่งดูตาयरับอาสาทำงานให้ผู้อื่นหรือส่วนรวมอย่างเต็มความสามารถทั้งทางกาย ทางสติปัญญา ทางทรัพย์สิน โดยไม่หวังผลตอบแทน รู้จักแบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่นและใช้เวลาว่างอุทิศตนให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

บุญกอง แก้วมะณีวง (2560, หน้า 17 อ้างถึงใน พระมหาจุฑพร สุตนนท์ 2552, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น ไว้ว่า หมายถึง เป็นจิตสำนึกของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของคนในกลุ่มชนหนึ่งสังคมหนึ่ง

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2562, หน้า 18) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะต่อผู้อื่นไว้ว่า หมายถึง จิตแห่งการให้โดยเต็มใจจะช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่คิดค่าตอบแทน ยอมสละเวลาทรัพย์สินเงินทองและกำลังกายเพื่อกิจกรรมอันเป็นประโยชน์รวมถึงยังเป็นการฝึกฝนตนเองเพื่อลดอัตตา คือลดความเป็นตัวตนของตนเองด้วย

กิตติภพ สารโพคา (2563, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะต่อผู้อื่นไว้ว่า หมายถึง การให้ความรักความเอื้ออาทร ให้ความเคารพสิทธิผู้อื่นและอาสาในการทำงานให้ผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

จิโรจน์ เฉลยสุข (2564, หน้า 33) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะต่อผู้อื่นไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมองอนาคตร่วมกัน การร่วมมือ การช่วยเหลือ แนะนำ การแบ่งปันสิ่งของกับคนอื่น การอำนวยความสะดวกและร่วมกันแก้ไขปัญหาโดยไม่รอคอยให้ผู้อื่นด้วยความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทร ความสามัคคี และความแตกต่างระหว่างบุคคล

สรุปได้ว่าจิตสาธารณะต่อผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนช่วยเหลือแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินแก่ผู้อื่น การร่วมมืออำนวยความสะดวก แนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรให้กับผู้อื่น อย่างเต็มความสามารถทั้งทางกาย ทางสติปัญญา ทางทรัพย์สิน เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมถึงรับอาสาทำงานให้ผู้อื่นหรือส่วนรวมด้วยความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรโดยไม่หวังผลตอบแทน

2.2 องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบย่อยด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่น ดังนี้

ปภาพินท์ รุณธาดู (2558, หน้า 29) ได้กล่าวว่า จิตสาธารณะด้านการช่วยเหลือผู้อื่นประกอบด้วย 1) การแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่น 2) การร่วมมือการอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่นและ 3) การแบ่งปันสิ่งของให้กับผู้อื่น

เกียรติศักดิ์ นิพวงลา (2559, หน้า 18) ได้กล่าวว่า การเสียสละต่อผู้อื่นประกอบด้วย 1) การอาสาทำหน้าที่ให้ผู้อื่น 2) การแบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้อื่น และ 3) ช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้อื่น

บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 26) ได้กล่าวว่าจิตสาธารณะเกี่ยวกับผู้อื่นไว้ว่า ประกอบด้วย 1) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น 2) ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และ 3) ความสามัคคีต่อผู้อื่น

กิตติภพ สารโพคา (2563, หน้า 31) ได้กล่าวว่าจิตสาธารณะต่อผู้อื่น ประกอบด้วย 1) การให้ความรักความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น 2) การให้ความเคารพสิทธิผู้อื่น และ 3) การอาสาในการทำงานให้ผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

วิโรจน์ เฉลยสุข (2564, หน้า 33) ได้กล่าวว่าการช่วยเหลือผู้อื่น ประกอบด้วย 1) การร่วมมือกับผู้อื่นในการพัฒนาสังคม 2) การช่วยเหลือแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่น 3) การอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่นและ 4) การแบ่งปันสิ่งของให้กับผู้อื่น

จากทัศนะดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปได้ดังตาราง 4

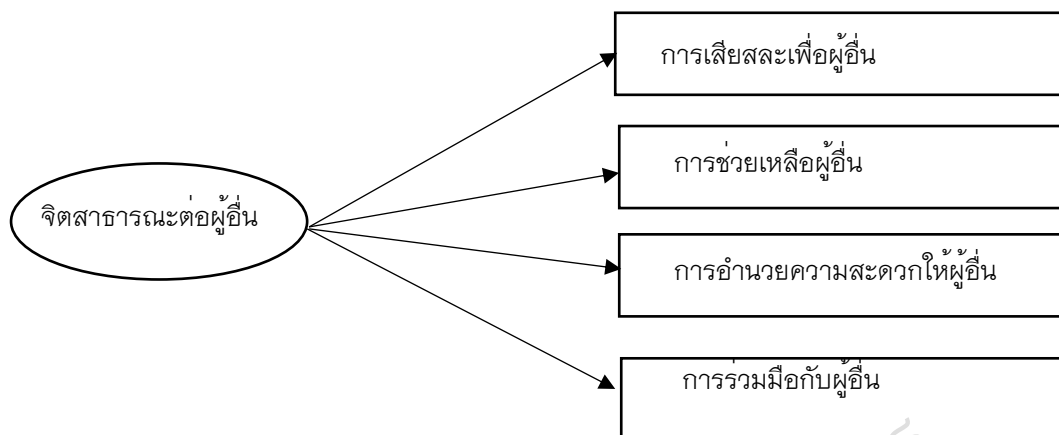
ตาราง 4 สังเคราะห์องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น

องค์ประกอบย่อย ของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น	ปภาพินท์ รุณธาตุ (2558)	เกียรติศักดิ์ นิพวงสา (2559)	บุญทอง แก้วมะนิวง (2560)	กิตติภพ สารโพคา (2563)	วิโรจน์ เฉลยสุข (2564)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
1.เคารพสิทธิผู้อื่น - ให้ความรักความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น - ให้ความเคารพสิทธิผู้อื่น				✓ ✓		1	20.00	
2.การอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น - การแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่น - อำนวยความสะดวกแก่ผู้อื่น	✓ ✓				✓ ✓	2	40.00	✓
3.การเสียสละเพื่อผู้อื่น - การอาสาทำหน้าที่ให้ผู้อื่น - เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น - อาสาทำงานให้ผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน		✓	✓	✓		3	60.00	✓

ตาราง 4 (ต่อ)

องค์ประกอบย่อย ของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น	ปณิธาน (2558)	เกียรติศักดิ์ นิพวงสา (2559)	บุญกอง แก้วมะม่วง (2560)	กิตติภาพ สารไพศา (2563)	วิโรจน์ เจริญสุข (2564)	ความดี	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
4.การช่วยเหลือผู้อื่น -แบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้อื่น -ช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้อื่น -เห็นอกเห็นใจผู้อื่น	✓	✓ ✓	✓		✓	4	80.00	✓
5.การร่วมมือกับผู้อื่น -ความสามัคคีต่อผู้อื่น -ร่วมมือกับผู้อื่นในการพัฒนาสังคม			✓		✓	2	40.00	✓
รวม	3	3	3	3	4			

จากตาราง 4 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยจิตสาธารณะต่อผู้อื่น ผู้วิจัยแบ่งได้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) เคารพสิทธิผู้อื่น เกิดจากการรวมองค์ประกอบ การให้ความรักความเอื้ออาทรต่อผู้อื่นและการเคารพสิทธิผู้อื่น 2) การอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น เกิดจากการรวมองค์ประกอบ การแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่นและการอำนวยความสะดวกแก่ผู้อื่น 3) การเสียสละเพื่อผู้อื่น เกิดจากการรวมองค์ประกอบ การอาสาทำหน้าที่ให้ผู้อื่น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่นและอาสาทำงานให้ผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน 4) การช่วยเหลือผู้อื่น เกิดจากการรวมองค์ประกอบ การแบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้อื่น ช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้อื่นและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น 5) การร่วมมือกับผู้อื่น เกิดจากการรวมองค์ประกอบที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน ได้แก่ สามัคคีต่อผู้อื่นและร่วมมือกับผู้อื่นในการพัฒนาสังคม ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ความถี่ร้อยละ 40 ขึ้นไปเพื่อคัดเลือกองค์ประกอบย่อย ผลการสังเคราะห์ดังกล่าวทำให้ได้องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเสียสละเพื่อผู้อื่น 2) การช่วยเหลือผู้อื่น 3) การอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่นและ 4) การร่วมมือกับผู้อื่น ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แสดงองค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น

2.2.1 ด้านการเสียสละเพื่อผู้อื่น

2.2.1.1 ความหมายของการเสียสละเพื่อผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยมีผู้กล่าวถึงความหมายการเสียสละเพื่อผู้อื่น ดังนี้

กรมวิชาการ (2528, หน้า 161) ให้ความหมายการเสียสละ หมายถึง การกระทำที่แสดงถึงไมตรีจิตความมีน้ำใจโอบอ้อมอารีต่อผู้อื่น ช่วยเหลือเจือจุน แก่บุคคลที่สมควรให้เพื่อให้เขาได้รับความสะดวกมีความพอใจการให้การบริจาคการยอม เสียสิทธิหรือสละสิ่งที่เราควรได้รับให้แก่ผู้อื่น โดยพฤติกรรมของผู้ที่มีความเสียสละมี ลักษณะดังต่อไปนี้ 1) การให้ทางกาย เช่น ช่วยเหลือผู้อื่นทำธุรกรรมที่ไม่มีโทษ ไม่นิ่งดูตายช่วยเหลืองานสาธารณะประโยชน์ 2) การให้ทางวาจา เช่น ช่วยเหลือให้ คำแนะนำทั้งในทางโลกและทางธรรม ช่วยเจรจาเอาเป็นธุระให้สำเร็จประโยชน์ 3) การให้ ทางสติปัญญา เช่น ช่วยแสดงความเห็นอย่างตรงไปตรงมา ช่วย แก้ปัญหาเดือดร้อนแก่คน ที่ไม่ทำผิด ช่วยคิดหาแนวทางที่ถูกที่ชอบ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้อื่นตามกำลังสติปัญญา 4) การให้ด้วยกำลังทรัพย์ เช่น แบ่งปันเครื่องอุปโภคบริโภคให้แก่ผู้ที่สมควรให้ แบ่งปันเงิน ทองให้แก่ผู้ที่สมควรให้ การสละทรัพย์เพื่อสาธารณกุศล 5) การให้ทางใจ เช่น ยินดีเมื่อมี ความสุข เมื่อผู้อื่นเมื่อเพลี่ยงพล้ำไม่หนีกลมน้ำหน้า ไม่โลภอยากได้ของผู้อื่นมาเป็นของตน

ปาณินท์ ฤทธาตุ (2558, หน้า 24) ได้ให้ความหมายความเสียสละว่าเป็นพฤติกรรมการละความเห็นแก่ตัว การให้ปันแก่คนที่ควรให้ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญา

เกียรติศักดิ์ นิพวงลา (2559, หน้า 17) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมความเสียสละว่าหมายถึงการละความเห็นแก่ตัว การให้ปันแก่คนที่ควรให้ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังใจรวมทั้งการรู้จักยอมเสียประโยชน์ส่วนตัวเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

ณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์ (2560, หน้า 31) ได้กล่าวว่าการแบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้อื่นว่าเป็นพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกต่อผู้อื่นด้วยความเต็มใจ

จันทนะ วิไลพัฒน์ (2562, หน้า 11) ให้ความหมายพฤติกรรมแบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้อื่นว่าเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงโมตรจิต ความมีน้ำใจ โอบอ้อมอารีต่อผู้อื่น คอยเอื้อเฟื้อช่วยเหลือเกื้อกูลละความเห็นแก่ตัว รู้จักแบ่งปัน ยอมเสียสิทธิหรือสละสิ่งที่เราควรได้รับหรือมีอยู่ให้นแก่ผู้อื่น ร่วมบริจาคร่วมสร้างประโยชน์หรือกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อสังคมและต่อส่วนรวมด้วยความจริงใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

ณรงค์ ณ เชียงใหม่ (2564, หน้า 7) ให้ความหมายพฤติกรรมแบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้อื่นว่าเป็นการเสียสละ การรู้จักยอมสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและการแบ่งปันแก่คนที่ควรให้ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์และกำลังสติปัญญา

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปหมายของการเสียสละเพื่อผู้อื่นว่า หมายถึงการที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงโมตรจิต ความมีน้ำใจโอบอ้อมอารีต่อผู้อื่น ละความเห็นแก่ตัวทางกาย ทางวาจา ทางใจ เสียสละเวลารวมถึงกำลังทรัพย์ เพื่อแบ่งปันสิ่งของที่สมควรให้แก่บุคคลอื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

2.2.1.2 ลักษณะพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการเสียสละเพื่อผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่ามีผู้กล่าวถึงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการเสียสละเพื่อผู้อื่น ดังนี้

วัชริธาน เข้มทอง (2555, หน้า 33) กล่าวว่าพฤติกรรมบ่งชี้ที่แสดงออกถึงการเสียสละ มีดังนี้ 1) การแบ่งปันทรัพย์ส่วนตัวให้แก่เพื่อน 2) การแบ่งปันสิ่งของส่วนตัวแก่เพื่อนได้ใช้ร่วมกัน 3) การหิ้วของหนักช่วยเพื่อน 4) การช่วยจนคนแก่ข้ามถนน 5) การเสียสละเก้าอี้ให้เพื่อนได้นั่ง

เกียรติศักดิ์ นิพวงลา (2559, หน้า 18) แสดงตัวชี้วัดขององค์ประกอบ การเสียสละต่อผู้อื่น ดังนี้

ตัวชี้วัด 1 อาสาทำงานแทนเพื่อนที่ไม่สบายด้วยความเต็มใจ พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 1) ช่วยยกของแทนเพื่อนที่ไม่สบาย 2) ช่วยทำเวรแทนเพื่อนที่ลาป่วย

ตัวชี้วัด 2 การอาสาทำงานให้ผู้อื่นหรือส่วนรวมอย่างเต็ม ความสามารถโดยไม่หวังผลตอบแทน พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 1) เก็บขยะช่วยเพื่อนในบริเวณ โรงเรียน 2) ช่วยเพื่อนกวาดถนนบริเวณโรงเรียน 3) เสียสละแรงกายช่วยเพื่อนถือของที่หนัก

ตัวชี้วัด 3 การแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหา หรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 1) ให้เพื่อนได้นั่งโต๊ะคอมด้วย 2) ให้เพื่อนยืมหนังสือไปอ่าน

ตัวชี้วัด 4 การใช้เวลาร่วมกันทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น พฤติกรรม บ่งชี้ ได้แก่ 1) ช่วยติวหนังสือให้เพื่อนในเวลาร่วมหลังเลิกเรียน 2) ช่อมดนตรีให้เพื่อนในเวลาร่วม

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะพฤติกรรมที่สะท้อน การเสียสละเพื่อผู้อื่น มีดังนี้ 1) นักเรียนช่วยถือของแทนเพื่อนที่ไม่สบาย 2) นักเรียนช่วยทำ เวรแทนเพื่อนที่ลาป่วย 3) นักเรียนเสียสละเก็บขยะไปทิ้งลงถังต่างๆที่ไม่ใช่ขยะของตัวเอง 4) นักเรียนแบ่งขนมให้เพื่อนได้ทานด้วย 5) นักเรียนเสียสละเก้าอี้ให้เพื่อนผู้หญิงนั่ง 6) นักเรียนเสียสละหนังสือให้เพื่อนอ่าน 7) นักเรียนช่วยติวหนังสือให้เพื่อนในเวลาร่วมหลัง เลิกเรียน 8) นักเรียนช่อมดนตรีให้เพื่อนในเวลาร่วม

2.2.2 ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น

2.2.2.1 ความหมายของการช่วยเหลือผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยมีผู้กล่าวถึงความหมายการช่วยเหลือผู้อื่น ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 362) ให้ ความหมายว่า ช่วยเหลือ หมายถึง สงเคราะห์ให้สำเร็จดังประสงค์หรือให้พ้นความลำบาก

กันตชาติ เมธาโชติมณีกุล (2560, หน้า 14) ให้ความหมายการ ช่วยเหลือผู้อื่นว่า หมายถึง การกระทำที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล โดยการ

ช่วยเหลือผู้อื่นสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีด้วยทรัพย์สิน แรงกาย เวลา หรือความสามารถส่วนบุคคล

พลู วุฒินันท์ (2565, หน้า 10) ให้ความหมายการช่วยเหลือผู้อื่นว่า หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบปัญหาโดย อาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้และผู้รับ โดยมีผู้ให้เป็นผู้ช่วยเหลือโดยใช้เทคนิคการสื่อสาร ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและใช้ศักยภาพของตนเองในการคิดแก้ปัญหาทำให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจ และเห็นปัญหาของและดำเนินการแก้ไขปัญหาคได้

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของการช่วยเหลือผู้อื่นได้ว่า หมายถึง การที่นักเรียนกระทำหรือส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล โดยการให้ความช่วยเหลือ สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีผ่านทรัพย์สิน แรงกาย เวลา หรือความสามารถส่วนบุคคล โดยใช้เทคนิคการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจ และใช้ศักยภาพของตนเองในการคิดแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือเข้าใจ และแก้ปัญหาลให้สำเร็จตามความต้องการหรือพ้นจากความลำบากได้

2.2.2.2 ลักษณะพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการช่วยเหลือผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า มีผู้กล่าวถึงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการช่วยเหลือผู้อื่น ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 45) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมบ่งชี้ของการมีจิตสาธารณะ ดังนี้ 1) ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองและครู ทำงานด้วยความเต็มใจ 2) อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและกำลังสติปัญญาโดยไม่หวังผลตอบแทน 3) แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

จิตรฐิกานต์ สบายจิตร (2558, หน้า 27) ได้สรุปว่าจิตสาธารณะด้านการช่วยเหลือผู้อื่น มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ 1) ช่วยผู้อื่นด้วยความเต็มใจ 2) อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยความสมัครใจ 3) แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินอื่น ๆ 4) ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น

จากเอกสารงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการช่วยเหลือผู้อื่น มีดังนี้ 1) นักเรียนช่วยเพื่อนทำงานด้วยความเต็มใจ 2) นักเรียนช่วยแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินอื่น ๆ ให้กับเพื่อนเมื่อเพื่อนเดือดร้อน 3) นักเรียนช่วยแก้ปัญหาหรือสร้าง

ความสุขให้ผู้อื่น 4) นักเรียนอาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจโดยไม่หวัง
ผลตอบแทน 5) นักเรียนร่วมแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนประสบความสำเร็จ

2.2.3 ด้านการอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น

2.2.3.1 ความหมายของการอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่าผู้กล่าวถึงความหมายการอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น ดังนี้

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2549, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของการบริการหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้อื่นว่า เป็นการกระทำที่เปี่ยมไปด้วยการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการให้ความช่วยเหลือหรือการดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความประทับใจ

จิตรฐิกานต์ สบายจิตร (2558, หน้า 11) กล่าวว่า การอำนวยความสะดวกต่อผู้อื่นหมายถึง การแสดงออกของผู้เรียนในการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

วิโรจน์ เฉลยสุข (2564, หน้า 13) ได้ให้ความหมายของการอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่นว่า หมายถึง พฤติกรรมที่กระทำเพื่อผู้อื่น เพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสบายยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นการแบ่งปันสิ่งของ การให้คำแนะนำหรือการให้บริการต่าง ๆ

จิราพร วงษ์พาดกลาง (2565, หน้า 11) ได้กล่าวว่าการอำนวยความสะดวก หมายถึง การทำให้การทำงานหรือการดำเนินชีวิตของผู้อื่นสะดวกขึ้น โดยการจัดการหรือเตรียมสิ่งต่าง ๆ ที่ช่วยลดอุปสรรคหรือความยุ่งยาก

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปความหมายของการอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่นได้ว่า หมายถึง การที่นักเรียนกระทำเพื่อผู้อื่นด้วยการให้ความช่วยเหลือ แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสบายยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งปันสิ่งของ การให้คำแนะนำหรือการให้บริการต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ

2.2.3.2 ลักษณะพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่าผู้กล่าวถึงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น ดังนี้

รัชยา กุลวานิชไชยนันท์ (2555, หน้า 23) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมบ่งชี้ด้านการอำนวยความสะดวกต่อผู้อื่น ดังนี้ 1) พูดจากับผู้อื่นด้วยสุภาพอ่อนหวาน

2) ให้การต้อนรับผู้อื่นด้วยความเหมาะสม 3) มีบุคลิกที่ดีในการให้บริการ

วิโรจน์ เกลยสุข (2564, หน้า 23) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมบ่งชี้ด้านการอำนวยความสะดวกต่อผู้อื่น ดังนี้ 1) ให้คำแนะนำปรึกษาเรื่องการเรียนรู้แก่เพื่อนในชั้นเรียน 2) ให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเมื่อเพื่อนทำหาย 3) แนะนำสถานที่ต่าง ๆ แก่บุคคลภายนอกที่เข้ามาในโรงเรียน

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น มีดังนี้ 1) นักเรียนพูดจากับผู้อื่นด้วยความสุภาพอ่อนหวาน 2) นักเรียนให้คำแนะนำปรึกษาเรื่องการเรียนรู้แก่เพื่อนในชั้นเรียน 3) นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเมื่อเพื่อนทำหาย 4) นักเรียนต้อนรับบุคคลภายนอกที่เข้ามาในโรงเรียนด้วยความเหมาะสม

2.2.4 ด้านการร่วมมือกับผู้อื่น

2.2.4.1 ความหมายของการร่วมมือกับผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยมีผู้กล่าวถึงความหมายการร่วมมือกับผู้อื่น ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 245) ได้ให้ความหมายของความสามัคคี ไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่พร้อมเพียงกันทำ หรือร่วมมือร่วมใจกันทำ

อนุพันธ์ คำปัน (2558, หน้า 34) ได้ให้ความหมายของการร่วมมือกับผู้อื่นไว้ว่า หมายถึง การมีแนวคิดร่วมกัน รับรู้และตระหนักถึงทิศทางและเป้าหมายในอนาคตเพื่อลดความขัดแย้งในสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 36) ได้ให้ความหมายของการร่วมมือไว้ว่าหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการรวบรวมความคิดเห็นการวางแผน การรวบรวมแนวคิดของนักเรียนซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ของงาน

Barbara Gray (1989, p. 185) ได้นิยามความหมายของความร่วมมือว่า หมายถึง กระบวนการที่บุคคลจากภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งมีมุมมองต่อปัญหาที่ต่างกัน สามารถแสวงหาทางออกร่วมกัน โดยการร่วมมือกันเป็นมากกว่าการแลกเปลี่ยนทรัพยากร เนื่องจากเป็นการรวมมุมมอง ทรัพยากร ทักษะความร่วมมือก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปความหมายของการร่วมมือกับผู้อื่นได้ว่าการร่วมมือกับผู้อื่นหมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการแก้ปัญหาร่วมกับผู้อื่น มีการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อมูลต่าง ๆ อย่างพร้อมเพียง พร้อมใจกันแสวงหาทางออกร่วมกับผู้อื่นเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ของงานหรือเพื่อลดการขัดแย้ง

2.2.4.2 ลักษณะพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการร่วมมือกับผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า มีผู้กล่าวถึงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการร่วมมือกับผู้อื่น ดังนี้

บรรจง หมายมั่น (2554, หน้า 11-12) ได้กล่าวว่าลักษณะที่สะท้อนถึงการร่วมมือกับผู้อื่น ดังนี้ 1) พูดคุยและทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความจริงใจไม่เสแสร้ง 2) รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรายอมรับผู้อื่นไม่เหยียดหยามผู้อื่น 3) ยอมรับและเคารพความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่น 4) มีใจพร้อมบริการผู้อื่นเสมอ มีความอดทนและมั่นคงในอารมณ์ 5) รู้จักประมาณตน อ่อนน้อมถ่อมตน 6) รู้จักผู้อื่นยอมรับผู้อื่น ยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (2560, หน้า 24) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมบ่งชี้หลักตามระดับสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีและมีภาวะผู้นำ ดังนี้ 1) รับรู้ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ต้องทำงานร่วมกันให้สำเร็จ 2) รับผิดชอบและหน้าที่ของตนเอง ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ 3) รับผิดชอบบทบาทของตนเองอย่างเต็มความสามารถและช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มได้ 4) กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 5) มีแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ไว้วางใจของเพื่อนในกลุ่ม 6) กระตุ้นและส่งเสริมให้นำจุดเด่นของแต่ละคนมาใช้ในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย 7) มีภาวะผู้นำช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจเป้าหมายกระบวนการทำงาน และ 8) มีความยืดหยุ่นสามารถทำงานร่วมกับกลุ่มคนที่แตกต่างได้

จากเอกสารงานวิจัยข้างต้น จึงสรุปพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการร่วมมือกับผู้อื่น มีดังนี้ 1) นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความจริงใจ 2) นักเรียนยอมรับความคิดเห็นและความสามารถของเพื่อน 3) นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง

4) นักเรียนมีจิตใจพร้อมที่จะให้บริการแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียน 5) นักเรียนมีความอดทนและมั่นคงในอารมณ์เมื่อเจอเหตุการณ์ที่เพื่อนทำให้ไม่สบายใจ 6) นักเรียนรู้จักประมาณตนเอง เป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน

จากความหมายของแต่ละองค์ประกอบย่อยและพฤติกรรมบ่งชี้ที่นักวิจัยหลายท่านได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปได้ดังตาราง 5

ตาราง 5 สรุปองค์ประกอบย่อย นิยามเชิงปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ของจิตสาธารณะต่อผู้อื่น

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
จิตสาธารณะต่อผู้อื่น	1.การเสียสละเพื่อผู้อื่น	การที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงไมตรีจิต ความเป็นน้ำใจโอบอ้อมอารีต่อผู้อื่น ละความเห็นแก่ตัวทางกาย ทางวาจา ทางใจ เสียสละเวลารวมถึงกำลังทรัพย์ เพื่อแบ่งปันสิ่งของที่สมควรให้กับบุคคลอื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	1.นักเรียนช่วยเหลือของแทนเพื่อนที่ไม่สบาย 2.นักเรียนช่วยทำเวรแทนเพื่อนที่ลาป่วย 3. นักเรียนเสียสละเก็บขยะไปทิ้งลงถังทั้งที่ไม่ใช่ขยะของตัวเอง 4.นักเรียนแบ่งขนมให้เพื่อนได้ทานด้วย 5. นักเรียนเสียสละเก้าอี้ให้เพื่อนนั่ง 6.นักเรียนเสียสละหนังสือให้เพื่อนอ่าน 7. นักเรียนช่วยยืมหนังสือให้เพื่อนในเวลาว่างหลังเลิกเรียน 8. นักเรียนขอมดนตรีให้เพื่อนในเวลาว่าง
	2.การช่วยเหลือผู้อื่น	การที่นักเรียนแสดงถึงความต้องการช่วยเหลือให้ผู้อื่นประสบประโยชน์และความสุข มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์ความลำบากโดยไม่หวังผลตอบแทนรวมถึงพลอยยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุขประสบความสำเร็จ	1. นักเรียนช่วยเพื่อนทำงานด้วยความเต็มใจ 2. นักเรียนช่วยแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินอื่นให้กับเพื่อนเมื่อเพื่อนเดือดร้อน 3. นักเรียนช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับเพื่อนในชั้นเรียน 4. นักเรียนอาสาทำงานช่วยเพื่อนด้วยกำลังกาย กำลังใจโดยไม่หวังผลตอบแทน 5. นักเรียนร่วมแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนประสบความสำเร็จ

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
	3.การอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น	การที่นักเรียนกระทำเพื่อผู้อื่นด้วยการให้ความช่วยเหลือ แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสบายยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นการแบ่งปันสิ่งของการให้คำแนะนำหรือการให้บริการต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ	1.นักเรียนพูดกับผู้อื่นด้วยความสุภาพอ่อนหวาน 2.นักเรียนให้คำแนะนำปรึกษาเรื่องการเรียนแก่เพื่อนในชั้นเรียน 3. นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเมื่อเพื่อนทำหาย 4.นักเรียนต้อนรับบุคคลภายนอกที่เข้ามาในโรงเรียนด้วยความเหมาะสม
	4.การร่วมมือกับผู้อื่น	การที่นักเรียนแสดงออกถึงการแก้ปัญหาาร่วมกับผู้อื่น มีการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อมูลต่าง ๆ อย่างพร้อมเพียง พร้อมใจกันแสวงหาทางออกร่วมกับผู้อื่นเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ของงานหรือเพื่อลดการขัดแย้ง	1.นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความจริงใจ 2.นักเรียนยอมรับความคิดเห็นและความสามารถของเพื่อน 3.นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง 4.นักเรียนมีจิตใจพร้อมที่จะให้บริการแก่เพื่อนในชั้นเรียน 5.นักเรียนมีความอดทนและมั่นคงในอารมณ์เมื่อเจอเหตุการณ์ที่เพื่อนทำให้ไม่สบายใจ 6.นักเรียนรู้จักประมาณตนเองเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน

3.ด้านจิตสาธารณะต่อตนเอง

3.1 ความหมายของจิตสาธารณะต่อตนเอง

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของจิตสาธารณะต่อตนเอง ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะต่อตนเองไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจของบุคคลเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าของส่วนรวมไม่มีผู้ใดคนหนึ่งเป็นเจ้าของ สามารถสังเกตได้จากความรู้สึกนึกคิดหรือการกระทำที่แสดงออกมา

ฐิติชัย รักบำรุง (2558, หน้า 13) ได้กล่าวว่าจิตสาธารณะต่อตนเอง หมายถึง เป็นความคิดเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เป็นจิตสำนึก ที่ทุกสังคมพยายามที่จะสร้างให้เกิดขึ้นให้ได้ เช่น ความขยัน ความรับผิดชอบ ความมานะอดทน เป็นต้น

เจษฎาภรณ์ อุ่นเรื่อน (2559, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของ จิตสาธารณะต่อตนเองไว้ว่า หมายถึง เป็นจิตสำนึกเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เกิดจากความคิดที่อยากจะทำและเมื่อได้ทำแล้วเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตัวเอง

บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 17 อ้างถึงในพระมหา จตุพร สุตนนท์, 2552, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะต่อตนเองไว้ว่า หมายถึง เป็นจิตสำนึก เพื่อพัฒนาตนเองทำให้ตนเองเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็นจิตสำนึกแบบคลาสสิกที่ทุก สังคมพยายามเหมือนกันที่จะสร้างให้ได้ เช่น ความขยัน ความรับผิดชอบ ความมานะอดทน เป็นต้น

อัญชลี ยิ่งรักพันธ์ (2560, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะต่อ ตนเองไว้ว่า หมายถึง กระบวนการคิดและลักษณะของบุคคลที่มีการปฏิบัติโดยมี กระบวนการในระดับบุคคลไปสู่สาธารณะ มีความรักและรู้สึกเป็นเจ้าของสาธารณะของ การที่จะทำประโยชน์มากกว่าที่จะรับจากสาธารณะ

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 66) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะต่อ ตนเองไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการไม่เห็นแก่ตัวและการเคารพสิทธิของคน อื่นในการใช้สมบัติส่วนรวม เช่น ไม่นำอุปกรณ์สิ่งของที่เป็นสมบัติส่วนรวมของห้องเรียนไว้ ใช้กับตนเองหรือเก็บไว้ใช้เป็นของส่วนตัว ไม่นำอุปกรณ์กีฬากลับไปเล่นที่บ้าน เปิดโอกาสให้ เพื่อนได้ใช้อุปกรณ์กีฬาของโรงเรียน แบ่งปันและเปิดโอกาสให้เพื่อนได้ใช้คอมพิวเตอร์ของ วิทยาลัย แบ่งปันและเปิดโอกาสเพื่อนได้ใช้หนังสือนอกเวลาของห้องเรียน เป็นต้น

เกษสุดา พุทธะลา (2562, หน้า 35) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะ ต่อตนเองไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลตระหนักรู้ภายในตนเองในการเคารพสิทธิตนเอง และของผู้อื่นในการใช้ประโยชน์ส่วนรวมร่วมกัน

กิตติภาพ สารโพคา (2563, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะ ต่อตนเองไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์มาก ยิ่งขึ้น เป็นการแสดงออก หรือการกระทำที่คำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อตนเอง

และสังคมประกอบไปด้วย ความรับผิดชอบในการเก็บรักษาส่งของส่วนรวมเมื่อใช้แล้วและการปฏิบัติหน้าที่ที่ถูกต้องกำหนด

มณูญพงศ์ ชัยพันธ์และคณะ (2565, หน้า 43) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะต่อตนเองไว้ว่า หมายถึง การประพฤติตัวให้เหมาะสม เว้นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหาย เป็นจิตสำนึกเพื่อพัฒนาตนเองทำให้ตนเองเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น การมีความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ เช่น มีความประหยัด รู้จักความพอดี ตรงเวลา สามารถพึ่งพาตนเองได้ ฯลฯ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบ และเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม

สรุปได้ว่าจิตสาธารณะต่อตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการไม่เห็นแก่ตัว เคารพสิทธิของผู้อื่นรวมถึงมีจิตสำนึกที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีความรับผิดชอบต่อตนเองในด้านต่าง ๆ เว้นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหาย มองเห็นคุณค่าของส่วนรวม มีความคิดอยากจะทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวมและมีความรู้สึกดีจากการกระทำนั้น

3.2 องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อตนเอง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย พบว่ามีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบย่อยด้านจิตสาธารณะต่อตนเอง ดังนี้

บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 36) ได้กล่าวว่าจิตสาธารณะต่อตนเองประกอบด้วย 1) การมีส่วนช่วยรักษาส่งของส่วนรวมในวิสัยที่ตนทำได้ 2) การทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวม และ 3) การรับอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 71) กล่าวว่าจิตสาธารณะต่อตนเองในการเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวม ประกอบด้วย 1) การไม่ยึดครองสมบัติส่วนรมนั้นมาเป็นของตนและ 2) การแบ่งปันหรือการเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้สมบัติส่วนรวมร่วมกันในโรงเรียน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2562, หน้า 55) กล่าวว่าองค์ประกอบของจิตสาธารณะต่อตนเอง ประกอบด้วย 1) ความคิดที่จะไม่เอาสิ่งของที่เป็นของส่วนรวมมาเป็นของส่วนตน 2) ความรู้สึกดีที่เกิดจากการแบ่งปันสิ่งของที่เป็นของส่วนรวม

กิตติภพ สารโพคา (2563, หน้า 31) กล่าวว่าจิตสาธารณะต่อตนเองประกอบด้วย 1) การมีความรับผิดชอบการใช้ของส่วนรวมและ 2) การปฏิบัติตามหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

มณูญพงศ์ ชัยพันธ์และคณะ(2565, หน้า 45) กล่าวว่าพฤติกรรมจิต
 สาธารณะต่อตนเองเกี่ยวกับการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมร่วมกันของกลุ่ม
 ประกอบด้วย 1) การไม่ยึดครองของส่วนรมนั้นมาเป็นของตัวเองและ 2) การเปิดโอกาสให้
 ผู้อื่นสามารถใช้ของส่วนรมนั้น

จากทัศนะดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์ได้ดังตาราง 6

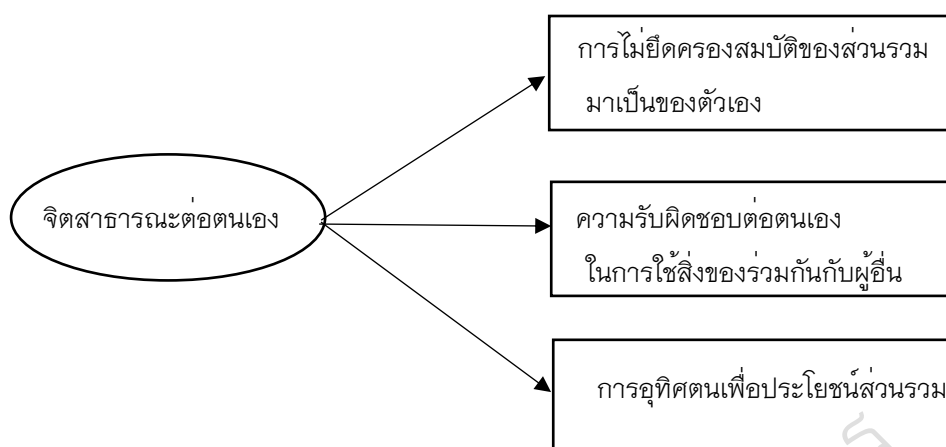
ตาราง 6 สังเคราะห์องค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อตนเอง

องค์ประกอบย่อย จิตสาธารณะต่อตนเอง	บุญกอง แก้วมะม่วง (2560)	ยวดี คำเงิน (2561)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2562)	กิตติภาพ สารโศค (2563)	มณูญพงษ์ ชัยพันธุ์ (2565)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
1.การไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมา เป็นของตัวเอง -ไม่คิดอยากได้สมบัติของส่วนรวมมาเป็น ของตน -ไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็น ของตนเอง -เกิดความรู้สึกดีจากการแบ่งปันสิ่งของที่ เป็นของส่วนรวม -เปิดโอกาสให้ผู้อื่นสามารถใช้ของ ส่วนรวม		✓	✓		✓	3	60.00	✓

ตาราง 6 (ต่อ)

องค์ประกอบย่อย จิตสาธารณะต่อตนเอง	บุญกอง แกวมะม่วง (2560)	ยุวดี คำเงิน (2561)	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2562)	กิตติภพ สารโกศา (2563)	มนูญพงษ์ ชัยสุพันธุ์ (2565)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
2. ความรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้ สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่น - เกิดความรับผิดชอบในการใช้ของส่วนรวม - ช่วยรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนทำได้	✓			✓		2	40.00	✓
3. การอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม - การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อประโยชน์ส่วนรวม - อาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม	✓ ✓			✓		2	40.00	✓
รวม	3	2	2	2	2			

จากตาราง 6 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยจิตสาธารณะต่อตนเอง ผู้วิจัยแบ่งได้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง เกิดจากการรวมองค์ประกอบที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น ไม่คิดอยากได้สมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตน ไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง เกิดความรู้สึกดีจากการแบ่งปันสิ่งของที่เป็นของส่วนรวมหรือเปิดโอกาสให้ผู้อื่นสามารถใช้ของส่วนรวม 2) ความรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้ของร่วมกันกับผู้อื่น เกิดจากการรวมองค์ประกอบที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น มีความรับผิดชอบในการใช้ของส่วนรวม ช่วยรักษาของส่วนรวมที่ไม่ใช่ของตนเองและช่วยรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนทำได้ 3) อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เกิดจากการรวมองค์ประกอบที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ความถี่ร้อยละ 40 ขึ้นไปเพื่อคัดเลือกพบว่าองค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อตนเองของนักเรียน มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง 2) ความรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่น และ 3) การอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 แสดงองค์ประกอบย่อยของจิตสาธารณะต่อตนเอง

3.2.1 ด้านการไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง

3.2.1.1 ความหมายของการไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า มีผู้กล่าวถึงความหมายการไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง ดังนี้

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 69) กล่าวว่า การไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเองหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงการเคารพสิทธิในการใช้สมบัติส่วนรวมไม่คิดที่จะอยากได้หรือยึดครองสิ่งของที่เป็นของคนอื่นมาเป็นของตัวเอง

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2562, หน้า 57) กล่าวว่า การไม่เอาสิ่งของของส่วนรวมมาเป็นของส่วนตนหมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจากความคิดและความรู้สึกภายในตัวบุคคลที่ต้องตระหนักรู้ว่าของสิ่งนั้นเป็นของของผู้อื่นที่มีใช้ของตน

มนูญพงษ์ ชัยพันธ์และคณะ (2565, หน้า 50) กล่าวว่า การไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตัวเองหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงการแบ่งปันสิ่งของที่ไม่ใช่ของตัวเองตลอดจนเคารพในสิทธิของผู้อื่นโดยเฉพาะการใช้สิ่งของที่เป็นของส่วนรวมร่วมกัน

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง หมายถึง การที่นักเรียนแสดงถึงการเคารพสิทธิในการใช้สมบัติส่วนรวมร่วมกันกับผู้อื่น ไม่คิดอยากได้หรือยึดครองสิ่งของที่เป็นของส่วนรวมมาเป็นของตัวเองตลอดจนแบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้สิ่งของส่วนรวมนั้นร่วมกัน

3.2.1.2 ลักษณะพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการไม่ยึดครองสมบัติของ ส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า มีผู้กล่าวถึงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง ดังนี้

เจษฎา หนูรุ่น (2551, หน้า 4) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมที่แสดงออกด้านการเคารพสิทธิไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง ประกอบด้วย 2 พฤติกรรม ดังนี้ 1) ไม่นำสิ่งของที่ใช้ร่วมกันกับคนอื่นมาเป็นของตัวเอง 2) แบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม

ยุวดี คำเงิน (2561, หน้า 71) กล่าวว่า การไม่ยึดครองสมบัติส่วนรมนั้นมาเป็นของตนเองสามารถจำแนกออกเป็น 10 พฤติกรรม ดังนี้ ได้แก่ 1) การไม่นำเอาอุปกรณ์สิ่งที่เป็นของส่วนรวมของห้องเรียนไว้ใช้กับตนเอง 2) การไม่นำเอาอุปกรณ์กีฬาของโรงเรียนไปเล่นที่บ้าน 3) การไม่นำเอาอุปกรณ์การเรียนที่เป็นของส่วนรวมไปใช้ที่บ้าน 4) ไม่เก็บหนังสือนอกเวลาของห้องมาไว้ที่ตน 5) การแบ่งปันและเปิดโอกาสให้เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน 6) การแบ่งปันของส่วนรวมของห้องให้เพื่อนได้ใช้ 7) การเปิดโอกาสให้เพื่อนได้ใช้อุปกรณ์กีฬาของส่วนรวมโรงเรียน 8) การแบ่งปันให้เพื่อนๆ ได้ใช้หนังสือนอกเวลาของห้องเรียน 9) การหยิบกระดาษมาใช้ตามจำนวนที่กำหนดเท่านั้น 10) ให้เพื่อนยืมหนังสือไปอ่าน

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า พฤติกรรมที่สะท้อนถึงการไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง ประกอบด้วย 1) นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์สิ่งที่เป็นของส่วนรวมของห้องเรียนไว้ใช้กับตนเอง 2) นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์กีฬาของโรงเรียนไปเล่นที่บ้าน 3) นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์การเรียนที่เป็นของส่วนรวมไปใช้ที่บ้าน 4) นักเรียนไม่เก็บหนังสือนอกเวลาของห้องมาไว้ที่ตัวเอง 5) นักเรียนแบ่งปันและเปิดโอกาสให้เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน 6) นักเรียนแบ่งปันของส่วนรวมของห้องให้เพื่อนได้ใช้ 7) นักเรียนหยิบกระดาษมาใช้ตามจำนวนที่กำหนดเท่านั้น

3.2.2 ความรับผิดชอบตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่น

3.2.2.1 ความหมายของความรับผิดชอบตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า มีผู้กล่าวถึงความหมายความรับผิดชอบตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่น ดังนี้

อนุพนธ์ คำปัน (2558, บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่าการรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีความรับผิดชอบต่อการใช้สิ่งของที่เป็นสาธารณสมบัติของส่วนรวมร่วมกัน

บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 35) กล่าวว่า การรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น หมายถึง การตระหนักต่อตนเองในการใช้สิ่งของที่เป็นของส่วนรวมรวมถึงใช้อย่างทะนุถนอมและรักษาสິงของนั้นร่วมกัน

กิตติภพ สารโพคา (2563, หน้า 41) กล่าวว่า การรับผิดชอบในการใช้ของร่วมกันกับผู้อื่น หมายถึง การมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อของส่วนรวมไม่ว่าจะเป็นสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่มีการใช้ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างทะนุถนอมและไม่ให้ชำรุดเสียหาย

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปหมายของความรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่นได้ว่า หมายถึง การที่นักเรียนมีจิตสำนึกในตัวเองที่ตระหนักถึงความรับผิดชอบในการใช้สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ร่วมกันกับผู้อื่นตลอดจนช่วยกันดูแลรักษาและใช้สิ่งของนั้นอย่างทะนุถนอม

3.2.2.2 ลักษณะพฤติกรรมที่สะท้อนถึงความรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า มีผู้กล่าวถึงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงความรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น ดังนี้

บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 39) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมบ่งชี้การรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น มีดังนี้ 1) ปิดไฟและพัดลมทุกครั้งก่อนออกจากห้องเรียน 2) ใช้ไม้กวาดอย่างทะนุถนอม และ 3) ใช้น้ำยาล้างห้องน้ำตามปริมาณที่เหมาะสม

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2562, หน้า 58) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมบ่งชี้ด้านการรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น มีดังนี้

1) ไม่ขีดเขียนโต๊ะนักเรียน 2) ใช้ไม้กวาดแล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย 3) ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างทะนุถนอม 4) ไม่ฉีกหนังสือในห้องสมุด

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า พฤติกรรมที่สะท้อนความรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น มีดังนี้ 1) นักเรียนไม่นำปากกาหรือลิควิดมาขีดเขียนโต๊ะ 2) นักเรียนใช้ไม้กวาดอย่างทะนุถนอมแล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย 3) นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างทะนุถนอม 4) นักเรียนไม่ฉีกหนังสือในห้องสมุด

5) นักเรียนปิดไฟและพัดลมทุกครั้งก่อนออกจากห้องเรียน 6) นักเรียนใช้น้ำยาล้างห้องน้ำอย่างประหยัด

3.2.3 การอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

3.2.3.1 ความหมายของการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่าผู้กล่าวถึงความหมายการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ดังนี้

บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 36) กล่าวว่า การอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การเสียสละกำลังกายกำลังใจของตนเองที่มุ่งหวังเพื่อจะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวมด้วยความเต็มใจ

กิตติภพ สารโพคา (2563, หน้า 44) กล่าวว่า การอาสาอุทิศตนที่จะทำบางอย่างเพื่อประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากภายในจิตใจที่อยากจะทำในบางสิ่งบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่นรวมถึงการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยมุ่งหวังที่ผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปว่าการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การที่นักเรียนอาสาเสียสละกำลังกายกำลังใจของตนเองเพื่อส่วนรวม การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่จะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวมด้วยความเต็มใจ

3.2.3.2 ลักษณะพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่าผู้กล่าวถึงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 45) ได้กล่าวว่า ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อที่ 8 การมีจิตสาธารณะด้านการอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน มี 3 พฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ 1) อาสาช่วยเหลือพ่อแม่ ครูและผู้ปกครองทำงานด้วยความเต็มใจ 2) อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ กำลังใจและกำลังสติปัญญาโดยไม่หวังผลตอบแทนและ 3) อาสาช่วยแก้ปัญหาและสร้างความสุขให้แก่ผู้อื่น

เพชรรุ่ง แยมพจนนา (2553, หน้า 20) ได้สรุปไว้ว่า จิตสาธารณะด้านการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) นักเรียนรับอาสานำขยะในถังของห้องไปทิ้ง

2) นักเรียนรับอาสาในการเก็บกระดาษในห้องเรียน 3) นักเรียนรับอาสาลบกระดานดำและปิดหน้าต่างหลังจากเลิกเรียนแล้ว 4) นักเรียนรับอาสาทำงานในเรื่องที่ตนถนัดและมีความสามารถเฉพาะตัว 5) นักเรียนรับอาสาแจกเอกสารของครูให้เพื่อน ๆ 6) นักเรียนรับอาสารวบรวมแบบฝึกหัดไปส่งครู 7) นักเรียนรับอาสาช่วยครูแจกอาหารกลางวัน

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ประกอบด้วย 1) นักเรียนอาสาช่วยในถังของห้องไปทิ้ง 2) นักเรียนอาสาในการเก็บกระดาษในห้องเรียน 3) นักเรียนอาสาลบกระดานหลังจากเรียนเสร็จแล้ว 4) นักเรียนอาสาช่วยคุณครูถือของด้วยความเต็มใจ 5) นักเรียนไม่ส่งเสียงดังรบกวนคนอื่นในขณะที่ครูสอน 6) นักเรียนอาสาแจกเอกสารของครูให้เพื่อน ๆ

7) นักเรียนอาสารวบรวมแบบฝึกหัดไปส่งครู 8) นักเรียนอาสาช่วยครูแจกอาหารกลางวัน

จากความหมายของแต่ละองค์ประกอบย่อยและพฤติกรรมบ่งชี้ที่นักวิจัยหลายท่านได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปได้ดังตาราง 7

ตาราง 7 สรุปองค์ประกอบย่อย นิยามเชิงปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ของจิตสาธารณะ
ต่อตนเอง

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
จิตสาธารณะต่อตนเอง	1.การไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง	การที่นักเรียนแสดงถึงการเคารพสิทธิในการใช้สมบัติส่วนรวมร่วมกันกับผู้อื่น ไม่คิดอยากได้หรือยึดครองสิ่งที่เป็นของส่วนรวมมาเป็นของตัวเองตลอดจนแบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้สิ่งของส่วนรวมนั้นร่วมกัน	1. นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์สิ่งที่เป็นของส่วนรวมของห้องเรียนไว้ใช้กับตนเอง 2. นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์กีฬาของโรงเรียนไปเล่นที่บ้าน 3.นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์การเรียนที่เป็นของส่วนรวมไปใช้ที่บ้าน 4. นักเรียนไม่เก็บหนังสือนอกเวลาของห้องมาไว้ที่ตัวเอง 5. นักเรียนแบ่งปันและเปิดโอกาสให้เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน 6. นักเรียนแบ่งปันของส่วนรวมของห้องให้เพื่อนได้ใช้ 7. นักเรียนหยิบกระดาษมาใช้ตามจำนวนที่กำหนดเท่านั้น

ตาราง 7 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
	2. ความรับผิดชอบต่องานในการใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่น	การที่นักเรียนมีจิตสำนึกในตัวเองที่ตระหนักถึงความรับผิดชอบในการใช้สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ร่วมกันกับผู้อื่น ตลอดจนช่วยกันดูแลรักษา และใช้สิ่งของนั้นอย่างทะนุถนอม	1. นักเรียนไม่นำปากกาหรือลิควิดมาขีดเขียนโต๊ะ 2. นักเรียนใช้ไม้กวาดอย่างทะนุถนอมแล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย 3. นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างทะนุถนอม 4. นักเรียนไม่ฉีกหนังสือในห้องสมุด 5. นักเรียนปิดไฟและพัดลมทุกครั้งก่อนออกจากห้องเรียน 6. นักเรียนใช้น้ำยาล้างห้องน้ำอย่างประหยัด
	3. การอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	การที่นักเรียนอาสาเสียสละกำลังกายกำลังใจของตัวเองเพื่อส่วนรวม การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่จะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวมด้วยความเต็มใจ	1. นักเรียนอาสานำขยะในถังของห้องไปทิ้ง 2. นักเรียนอาสาในการเก็บกระดาษในห้องเรียน 3. นักเรียนอาสาลบกระดานหลังจากเรียนเสร็จแล้ว 4. นักเรียนอาสาช่วยคุณครูถือของด้วยความเต็มใจ 5. นักเรียนอาสาช่วยครูแจกอาหารกลางวัน 6. นักเรียนอาสาแจกเอกสารของครูให้เพื่อนๆ 7. นักเรียนอาสารวบรวมแบบฝึกหัดไปส่งครู 8. นักเรียนไม่ส่งเสียงดังรบกวนคนอื่นในขณะที่คุณครูสอน.

1.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสำนึกของบุคคล

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ได้มีผู้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสำนึกของบุคคล ดังนี้

โพนบูลย์ วัฒนศิริธรรมและสังคม ลัญจ (2550, หน้า 15) กล่าวว่า การมีจิตสำนึกนั้นเป็นสิ่งที่เกิดตามวิธีการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชนและสังคมโดยที่จิตสาธารณะอยู่ภายใต้อิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ดังนี้

ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับภาวะทางสัมพันธภาพของมนุษย์ภาวะทางสังคมเป็นภาวะที่ลึกซึ้งที่มีผลต่อจิตสำนึกด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ เป็นภาวะที่ได้อบรมกล่อมเกลาและสะสมอยู่ในส่วนของการรับรู้ที่ละเอียดที่ละน้อย ทำให้เกิดสำนึกที่มีรูปแบบหลากหลาย ภาวะแวดล้อมทางสังคมนี้เริ่มตั้งแต่พ่อแม่ พี่น้อง ญาติ ครู เพื่อน บุคคลทั่วไป ตลอดจนระดับความเชื่อ ประเพณีวัฒนธรรม กฎหมาย ศาสนารวมทั้งภาวะแวดล้อมด้านสื่อสารมวลชนและส่วนที่กำหนดจิตสำนึกของบุคคล คือ การได้สัมผัสจากการใช้ชีวิตที่มีพลังต่อการเกิดจิตสำนึก อาทิ การไปโรงเรียน ไปทำงาน ดูละคร ฟังผู้คนสนทนากัน เป็นต้น

ปัจจัยภายใน คือ จิตสำนึกที่เกิดจากการคิดวิเคราะห์ของตัวเองในการพิจารณาตัดสินคุณค่าและความดีงาม ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมและการประพฤติปฏิบัติ โดยเฉพาะการปฏิบัติทางจิตใจเพื่อขัดเกลาจิตสำนึกของตนเองให้เป็นไปทางใดทางหนึ่ง โดยการมองเห็น ฟัง รับรู้ การคิด และเกิดการเรียนรู้ แล้วนำมาพิจารณาเพื่อตัดสินใจว่าต้องการสร้างสำนึกแบบใดก็จะมีฝึกฝนและสร้างสมสำนึกเหล่านั้น

การมีจิตสาธารณะเป็นสิ่งที่เกิดตามธรรมชาติไม่สามารถบังคับให้เกิดได้ แต่สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมย่อมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของพลเมือง ซึ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดจิตสาธารณะประกอบด้วย

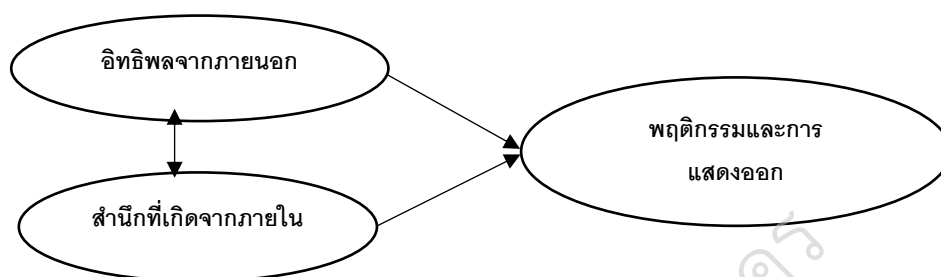
1. สถานภาพทางสังคมเศรษฐกิจและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อจิตสำนึกของบุคคล
2. กระบวนการเรียนรู้ที่เป็นการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นทางสังคมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม (วิรัตน์ คำศรีจันทร์, 2544, หน้า 101) พลเมืองจึงต้องมีองค์ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ ต้องใช้กระบวนการเรียนรู้สั่งสมผู้คนในสังคมอย่างรอบด้านและต่อเนื่องโดยมีขั้นตอน คือ การรับรู้สนใจไตร่ตรอง ทดลองการสร้างสำนึก จึงต้องอาศัยศาสตร์และศิลป์ในการประยุกต์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์เงื่อนไขและขั้นตอนต่าง ๆ จินตนาการเป็นพลังของมนุษย์ที่จะดำรงอยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี แต่จินตนาการอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต้องอาศัยสติปัญญาความรู้ในการแก้ปัญหาและกำหนดทิศทางข้างหน้า ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่นจึงสามารถไตร่ตรองหาเหตุผลและทำความเข้าใจเมื่อเข้าใจแล้วก็จะเห็นความสำคัญ

เกี่ยวกับเรื่องนั้นต่อไปและอาจนำไปสัมพันธ์กับเรื่องอื่น ๆ เช่น อาจนำมาสัมพันธ์กับชีวิตของตนเองกับสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นการใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ด้วยไม่ใช่เรียนรู้ไว้เพียงอย่างเดียว (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2559, หน้า 20)

3. การที่บุคคลในสังคมเห็นวิกฤตการณ์หรือสภาพปัญหาในสังคมที่สลับซับซ้อนยากแก่การแก้ไขมีวัตถุประสงค์ร่วมกันซึ่งนำไปสู่การก่อจิตสำนึกร่วมกัน (ชูชัย ศุภวงศ์, 2540, หน้า 6)

ศรีประภา เพ็ชรมิตรี (2543, อ้างถึงใน อนุชาติ พวงสำลี, 2543, หน้า 205) สรุปปัจจัยที่เป็นรูปธรรมอันจะนำไปสู่การส่งเสริมจิตสาธารณะ คือ 1) การสร้างองค์กรผู้นำสื่อวัฒนธรรมใหม่การสร้างประโยชน์ร่วมกัน 2) การทำให้เกิดกลุ่มทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมีการเข้าร่วมกับกลุ่มมีกิจกรรมสาธารณะและมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง 3) มีทุนประชาคม ได้แก่ ความรู้ ภูมิปัญญา ทักษะ 4) การได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ต่าง ๆ ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา 5) การสร้างเครือข่ายทุกเพศทุกวัย 6) การปรับเปลี่ยนโครงสร้างโดยเริ่มจากตนเองให้มีระบบคิดที่จะยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีการแยกแยะ มีอิทธิบาทสี่ 7) การสร้างกฎระเบียบร่วมกัน สร้างความตระหนัก มีการปลูกฝังตั้งแต่ผู้เรียน สร้างให้เกิดวัฒนธรรมใหม่ 8) ความรู้สึกเป็นเจ้าของในฐานะพลเมืองไทย การสร้างจิตสำนึกในความเป็นเจ้าของร่วมกัน การมีสิทธิทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม 9) การมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ มีการเปิดโอกาสให้แสดงออก มีประเด็นที่จะเคลื่อนไหวร่วมกัน มีการเสียสละทุ่มเทและกระทำอย่างต่อเนื่องไม่ติดรูปแบบ มีการสร้างเครือข่ายและมีมาตรการหรือกฎหมายบังคับ 10) ทุนทางวัฒนธรรม ได้แก่ ศาสนา ประเพณี ความเชื่อ จริยธรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเอื้ออาทรต่อกัน เริ่มจากสถาบันครอบครัว โดยการให้การศึกษาและสื่อจะมีส่วนร่วมสร้างให้เกิดความคิดหลากหลายที่ชี้ให้เห็นคุณโทษต่าง ๆ รวมทั้งการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมมีชุมชนแห่งการเรียนรู้ 11) การมีผู้นำหรือบุคคลสาธารณะที่เป็นแบบอย่างมีจิตสำนึกต่อสังคม มีคุณธรรมและสร้างระบบผู้นำร่วมได้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอกในการก่อเกิดจิตสาธารณะเป็นปฏิสัมพันธ์ที่มีความต่อเนื่องกัน ไม่มีต้นไม่มีปลาย สำนึกที่มาจากภายนอก เป็นการเข้ามาโดยธรรมชาติกระทบต่อจิตใจ ความรู้สึกนึกคิดของคนแล้วกลายเป็นสำนึกธรรมชาติและไม่รู้ตัว แต่สำนึกที่มาจากภายในเป็นการจงใจเป็นการเลือกสรรรู้ตัว สร้างขึ้นเองแท้จริงทุกขณะจิต มีการปรับเปลี่ยน มีการโต้ตอบระหว่างกันระหว่างสิ่งที่มากระทบ จากภายนอก และสิ่งที่คิดเองซึ่งมาจากภายใน การที่จะทำให้คนมีสำนึกที่ดีจะต้องทำทั้งสองอย่างพร้อม

กันทางหนึ่งคือการส่งเสริมให้เกิดความรักและสร้างสำนึกที่ดีให้ตนเองพร้อมกับพยายามหาทางผลักดันส่งเสริมแรงค์ให้สังคมโลกทั่วไปทั้งกลุ่มคนและองค์กรมีการสร้างกิจกรรมหรือโครงการที่จะนำไปสู่การสร้างจิตสาธารณะที่ดี ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายนอกและสำนึกที่เกิดจากภายใน กับพฤติกรรมและการแสดงออกของมนุษย์
ที่มา : ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัญจร (2553, หน้า 83)

จากภาพประกอบ 5 แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายนอกและสำนึกที่เกิดจากภายในซึ่งต่างมีผลต่อพฤติกรรมและการแสดงออกของมนุษย์ จะเห็นว่าอิทธิพลภายนอกกับสำนึกที่เกิดภายในต่างก็มีอิทธิพลต่อกัน ดังนั้น การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนจะต้องนำอิทธิพลภายนอกมาเสริมการทำกิจกรรมด้วย เช่น ครอบครัว เพื่อน ครู ชุมชนท้องถิ่น องค์กรท้องถิ่น โดยส่งเสริมเปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับบุคคลอื่นที่มีความรู้ความชำนาญการแนะนำการทำกิจกรรม ณ แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเพื่อเป็นการกระตุ้น เราความสนใจสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นอยากทำกิจกรรม เห็นคุณค่าและความสำคัญของตนเองในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคมที่รวมกันกับคนอื่นทำประโยชน์ให้เกิดกับสังคมโดยรวม

พริยา นิลมาตร (2550, หน้า 72) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า คุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านความกตัญญูกตเวทิตา ด้านความฉลาดทางอารมณ์ ด้านพฤติกรรมการสอนของครูและด้านการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจิตสำนึกสาธารณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่าจิตสาธารณะ เกิดจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกควบคู่กัน เพราะทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน จิตสำนึกที่มาจากภายนอกเกิดขึ้นจากธรรมชาติ กระทบต่อความรู้สึกของบุคคลแล้วกลายเป็นจิตสำนึกโดยธรรมชาติและมักไม่รู้ตัว แต่จิตสำนึกที่เกิดจากปัจจัยภายในเป็นการคิดวิเคราะห์ของแต่ละบุคคลในการพิจารณาตัดสินคุณค่าและความดีงาม ระลึกรู้ตนเองเป็นอย่างดี การพัฒนาจิตสำนึกต้องกระทำควบคู่กันไปทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

1.5 แนวคิดที่ใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะ

แนวคิดที่สามารถนำมาใช้เป็นหลักในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนมีหลายแนวคิด ดังนี้

1.5.1 แนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่ภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9

ปัญญา รุ่งเรือง (2562, หน้า 14) ได้กล่าวว่า แนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 มีแนวคิดหลักที่สำคัญประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี การมีความรู้(รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง) และการมีคุณธรรม (ซื่อสัตย์ สุจริต ชยัน อุดหนุน สติปัญญาและระมัดระวัง) โดยที่ครูสามารถจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเป็นผู้ดำเนินการปลูกฝังและทำความเข้าใจให้ผู้เรียนสามารถนำหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติตนอย่างผู้มีจิตสาธารณะอย่างแท้จริง ตลอดจนนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งตนเองและสังคมส่วนรวมได้ตลอดเวลาผู้วิจัยได้นำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนโดยมีสาระ ดังนี้

1. นักเรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตสาธารณะสามารถเชื่อมโยงเรื่องราวนำมาประกอบการวางแผนทำกิจกรรมได้
2. นักเรียนมีคุณธรรม เช่น การรู้จักตนเอง ยอมรับคนอื่น ซื่อสัตย์สุจริต อุดหนุน ใช้สติปัญญาในการทำกิจกรรม มีความเพียรพยายาม รู้รักสามัคคี ไม่โลภ ไม่ตระหนี่รู้จักแบ่งปันผู้อื่น

3. นักเรียนมีความพอประมาณ คือ รู้จักความพอดีกับตนเองไม่ทำอะไรเกินตัวหรือต่ำกว่าที่ควรทำได้ ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ใช้ทรัพยากรที่มีอย่างเหมาะสมกับการทำกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ

4. นักเรียนมีเหตุผล คือ การตัดสินใจทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยการมีเหตุผลที่เหมาะสม ถูกต้องตามความเป็นจริง มีหลักการหลักวิชาการ มีกฎกติกา มีคุณธรรม จริยธรรม คำนึงถึงผลที่จะเกิดจากการกระทำอย่างรอบคอบ

5. มีภูมิคุ้มกันที่ดี คือ นักเรียนมีการเตรียมตัวให้พร้อมรับกับผลที่จะเกิดตามมาทั้งในระยะใกล้และระยะไกล พร้อมที่จะปรับตัวและรับมือได้ทันเป็นอย่างดี

1.5.2 แนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้การ

วางเงื่อนไขแบบการกระทำของ Skinner

เอมอร์ กฤษณะรังสรรค์ (2564, หน้า 67) ได้อธิบายการเรียนรู้ตามแนวคิดของสกินเนอร์ว่า การกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มเกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำที่ไม่มีเสริมแรงจะมีแนวโน้มที่ความถี่ของการกระทำนั้น ๆ จะลดลงและหายไปในที่สุด ครูสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างดี เช่น ครูให้ทำกิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียนโดยมีรางวัลเหลือเกียรติดั้ตรเป็นแรงจูงใจ การเสริมแรงทางบวกโดยให้ตัวเสริมแรงที่เป็นสิ่งของ ตัวเสริมแรงทางสังคม เช่น คำชมต่าง ๆ ตัวเสริมแรงที่เป็นกิจกรรม ตัวเสริมแรงที่เป็นเบียร์รถกร การเสริมแรงทางบวกนี้ใช้เมื่อผู้เรียนมีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมจิตสาธารณะ สำหรับการเสริมแรงทางลบเป็นการทำให้ความถี่ของพฤติกรรมคงที่หรือเพิ่มขึ้นซึ่งการเสริมแรงทางลบนี้ครูควรปฏิบัติคือทำทันทีหรือเร็วที่สุดเมื่อพฤติกรรมที่ต้องการเกิดขึ้น

1.5.3 แนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทาง

ปัญญาเชิงสังคมของ Bandura

ปัญญา รุ่งเรือง (2562, หน้า 15) ได้กล่าวว่าแนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาเชิงสังคมของ Bandura เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการเรียนรู้ที่เกิดจากการสังเกตตัวแบบ ซึ่งจะสามารถถ่ายทอดความคิดและการแสดงออกได้พร้อม ๆ กัน ตัวแบบจะทำหน้าที่ 3 ลักษณะ คือ ส่งเสริมการเกิดพฤติกรรม ยับยั้งการเกิดพฤติกรรมและช่วยให้พฤติกรรมนั้นคงอยู่ ครูจะมีบทบาทอย่างมากในการนำแนวคิดของทฤษฎีนี้มาใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนใน

รูปแบบที่หลากหลายทั้งในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน การปฏิบัติหน้าที่ของครูการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ

1.5.4 แนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักกระบวนการพัฒนา

จิตพิสัยของ Bloom

ทิตนา แคมมณี (2551, หน้า 237) ได้กล่าวว่าครูสามารถนำแนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักกระบวนการพัฒนาจิตพิสัยของ Bloom มาใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนได้ด้วยการสร้างความสนใจให้นักเรียนได้รับรู้และใส่ใจสิ่งเร้าที่นำมากระตุ้นเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่จะยอมรับสิ่งเร้านั้นและเลือกที่จะยอมรับสิ่งเร้านั้น ๆ เมื่อนักเรียนสนใจแบบอย่างที่ดีแล้ว จะเกิดทัศนคติที่ดีต่อสิ่งเร้านั้นแล้วจะตอบสนอง เช่น การยอมรับสิ่งเร้านั้น เกิดความรู้สึกอยากตอบสนองหรือเกิดความพึงพอใจจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น นักเรียนจะมีทัศนคติที่ดีและเห็นคุณค่าต่อสิ่งนั้น เกิดความชื่นชอบและผูกพันต่อสิ่งนั้น เขาจะนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในระบบชีวิตของตนเอง และเชื่อถือในการปฏิบัติจนพัฒนาเป็นลักษณะนิสัยของตนเองต่อไป

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การส่งเสริมจิตสาธารณะสามารถทำได้ตามแนวคิดต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาคุณธรรมและพฤติกรรมของนักเรียน โดยมีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ซึ่งเน้นความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และการมีคุณธรรมเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งครูสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมพัฒนาให้นักเรียนได้ นอกจากนี้ครูยังสามารถใช้แนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไขของ Skinner ที่เน้นการเสริมแรงทางบวกและทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาเชิงสังคมของ Bandura ที่เน้นการสังเกตจากตัวแบบเพื่อกระตุ้นพฤติกรรมจิตสาธารณะที่ต้องการได้ เช่นเดียวกับกระบวนการพัฒนาจิตพิสัยของ Bloom ที่มุ่งสร้างทัศนคติที่ดีจากการรับรู้และตอบสนองต่อสิ่งเร้า เพื่อช่วยให้นักเรียนมีนิสัยที่ดีและเห็นคุณค่าของการมีจิตสาธารณะในการดำเนินชีวิต

1.6 กิจกรรมส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน ดังนี้

ทิตนา แคมมณี (2550, หน้า 69) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมซึ่งนำมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะ ได้แก่

1) การเล่าประกอบสื่อต่าง ๆ โดยเนื้อหาที่น่าสนใจจะต้องเหมาะสมกับระดับผู้เรียนและเกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ 2) การเล่นเกมโดยเกมที่นำมาใช้นั้นจะต้องเกี่ยวกับการฝึกจิตสาธารณะ เช่น เกมความเชื่อเพื่อเพื่อแผ่ การเสียสละ ความอดทน การรู้จักใช้สิ่งของส่วนรวม การรู้จักเคารพสิทธิผู้อื่น เป็นต้น 3) การใช้กรณีตัวอย่าง เช่น ข่าวดังหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะโดยตั้งประเด็นคำถามให้ผู้เรียนฝึกคิดวิเคราะห์อภิปรายและแก้ปัญหา เป็นต้น 4) การใช้บทบาทสมมุติ 5) การใช้สถานการณ์จำลองและ 6) การจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เช่น จัดการอบรมให้ความรู้หรือเรียนรู้จากผู้ที่มีประสบการณ์ตรง

เจษฎาภรณ์ อุ้นเรือน (2559, บทคัดย่อ) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน ประกอบด้วย 1) กิจกรรมให้รางวัลเชิดชูคนดีหน้าเสาธง 2) กิจกรรมบันทึกความดีประจำวัน 3) กิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาด 4) กิจกรรมเข้าค่ายฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ 5) การเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ และ 6) กิจกรรมคนดีศรีบ้านกุดนาขาม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 (2566, หน้า 23) ได้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาและให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่ส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนได้กำหนดนโยบายให้โรงเรียนทุกแห่งที่อยู่ภายใต้เครือข่ายต้องดำเนินโครงการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนและสร้างจิตสำนึกความเป็นไทยเพื่อพัฒนาเด็กไทยอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมจิตสาธารณะ ดังนี้ 1) กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพครูแกนนำ 2) กิจกรรมการจัดทำแผนและโครงการส่งเสริมจิตสาธารณะ 3) กิจกรรมการนิเทศติดตาม 4) กิจกรรมรายงานความก้าวหน้า 5) กิจกรรมประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียนและ 6) กิจกรรมการส่งเสริมจิตสาธารณะ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กิจกรรมส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนมีหลากหลายกิจกรรม ดังนี้ 1) กิจกรรมให้รางวัลเชิดชูคนดีหน้าเสาธง 2) กิจกรรมบันทึกความดีประจำวัน 3) กิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาด 4) กิจกรรมเข้าค่ายฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ 5) กิจกรรมยกย่องคนดี 6) กิจกรรมการเล่าเนื้อหาประกอบสื่อต่าง ๆ 7) กิจกรรมการเล่นเกมฝึกจิตสาธารณะ 8) กิจกรรมการใช้กรณีตัวอย่าง 9) กิจกรรมการใช้บทบาทสมมุติ 10) กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง และ 11) กิจกรรมการสอนโดยใช้กระบวนการ

1.7 แนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะ

ได้มีผู้กล่าวถึงแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะไว้ ดังนี้

1.7.1 สถาบันที่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมจิตสาธารณะ

บุญทัน ภูบาล (2549, หน้า 19-20) ได้กล่าวว่าแนวทางในการเสริมสร้างจิตสาธารณะของคนในสังคมจะต้องเกิดขึ้นจากการคลุกคลีอยู่กับความถูกต้อง การปลูกฝังอบรมการฝึกปฏิบัติ การได้เห็นตัวอย่างที่ชวนให้ประทับใจ ปัจจัยเหล่านี้จะค่อยๆ โน้มน้ำใจของบุคคลให้เกิดจิตสำนึกที่ถูกต้องและการสร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้น จำต้องอาศัยสถาบันทางสังคมหลายส่วนเข้ามาร่วมมือกัน ดังนี้

1) สถาบันการศึกษา

การศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในรูปแบบใดก็ตามจะต้องเริ่มต้นด้วยการศึกษาจนมีการศึกษามากพอแก่สถานะแห่งตนที่จะสามารถปฏิบัติงานหรือดำเนินชีวิตไปสู่ทิศทางที่ประสงค์ การกำหนดเป้าหมายของการศึกษาให้ถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่แท้จริงจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่มีผู้มีอำนาจในการบริหารการศึกษาพึงพิจารณาให้ลึกซึ้ง ให้ถ่องแท้ ให้รอบคอบ ให้ถูกต้องด้วยทัศนคติที่กว้างไกล โดยมีจุดหมายรวบยอดว่าต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีจิตสำนึกเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ การจัดการศึกษาควรมุ่งเน้นที่การสร้างจิตสำนึกภายใน คือ การพัฒนาจิตใจที่เป็นรากฐานของความเป็นมนุษย์ ไม่ควรเน้นที่การพัฒนาเพื่อความสำเร็จในวิชาชีพที่ปราศจากพื้นฐานทางจริยธรรม เพราะอาจจะเป็นการส่งเสริมให้บุคคลไปประกอบวิชาชีพด้วยจิตสำนึกผิดพลาดแล้วก็ไปสร้างระบบการทำงานที่ผิด มีการเอาเปรียบผู้อื่น กอบโกย หลงตัวเอง มัวเมาจนเวียนแต่ในวังวนวัตถุที่อาจก่อให้เกิดการประหัดประหารกันในทุกวงการ

การให้การศึกษาแก่เยาวชน ควรหยุดสร้างจิตสำนึกที่นิยมในวัตถุ แต่เน้นการสร้างจิตสำนึกในทางจริยธรรมให้หนักแน่นเข้มแข็งยิ่งขึ้นทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษาจนถึงอุดมศึกษา เพื่อให้มีจิตใจที่ตั้งงามถูกต้องตามหลักศีลธรรมเพื่อการดำรงอยู่ของสังคมโดยธรรมโดยเฉพาะการเน้นฝึกอบรมให้รู้จักหน้าที่เพื่อหน้าที่อย่างดีที่สุดเพราะในทุกหน้าที่มีความสำคัญต่อสังคมในฐานะที่เกิดมาเป็นมนุษย์ด้วยความสำนึกว่าทุกหน้าที่มีคุณค่าและความสำคัญเท่าเทียมกัน

2) สถาบันศาสนา

สถาบันทางศาสนาต้องเป็นผู้นำในการสร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้น ต้องนำประชาชนกลับไปสู่คำสอนของพระพุทธองค์ที่ทรงเน้นให้เห็นแก่ประโยชน์สุขของสังคมเป็นใหญ่ ไม่บริโภคนิยมความจำเป็นหรือเพราะความอยากมีประพัตติตนให้มีความสันโดษพอใจที่จะมีกิน มีอยู่มีใช้เท่าที่จำเป็น รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เจือจานแก่ผู้อื่น มีความเมตตาอาทรต่อกัน เห็นแก่ผู้อื่นเสมือนเห็นแก่ตนเอง รู้จักหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้อง สถาบันทางศาสนาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสถาบันที่ได้รับการเคารพบูชาแต่โบราณกาลจวบจนปัจจุบัน เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อจิตใจของประชาชนเพราะต่างได้ยึดถือสถาบันนี้เป็นที่พึ่งทางใจมาอย่างเนิ่นนาน ฉะนั้น สถาบันทางศาสนาจึงอยู่ในฐานะที่จะช่วยสร้างสรรค์และพัฒนาจิตใจของคนในสังคมให้หันเข้ามาอยู่ในความถูกต้องตามทำนองคลองธรรมและวิธีการพัฒนาจิตสำนึกให้เกิดขึ้นได้อย่างดีที่สุดก็คือการสอนด้วยตัวเองอันหมายถึง การที่ผู้อยู่ในสถาบันทางศาสนาพึงต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างแก่คนในสังคมในด้านการช่วยเหลือส่วนรวม

3) สถาบันครอบครัว

ความอบอุ่นของสถาบันครอบครัวมีความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่ช่วยให้เด็กเกิดจิตสำนึกเห็นความสำคัญของส่วนรวม ความใกล้ชิดระหว่างพ่อแม่กับลูกจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเลี้ยงอบรมลูกเพราะความใกล้ชิดจะเป็นสื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันและกลายเป็นความเห็นใจซึ่งกันและกัน สถาบันครอบครัวจึงเป็นพื้นฐานของสังคม ถ้าครอบครัวมีแต่ความคลอนแคลน สังคมก็พลอยคลอนแคลนไปด้วยและเด็กที่เติบโตจากครอบครัวที่คลอนแคลนจะมีจิตสำนึกที่คลาดเคลื่อน การสอนและการอบรมของสถาบันครอบครัวควรดำเนินการให้สอดคล้องประสานไปในจุดหมายเดียวกันกับการสอน การอบรมของสถาบันการศึกษาและสถาบันทางศาสนาเพื่อปูพื้นฐานหรือฝังรากให้เด็กมีจิตสำนึกที่เป็นสัมมาทิฐิ เพื่อที่เด็กจะได้เป็นกำลังในการสร้างสรรค์สังคมที่มีความร่มเย็นเป็นสุข

4) สื่อมวลชน

สื่อมวลชนเป็นสถาบันที่ทรงอิทธิพลอย่างยิ่งในการนำเสนอความคิด ความรู้สู่การรับรู้ของประชาชน ความร่วมมือจากสื่อมวลชนจะช่วยสร้างความเข้าใจช่วยสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องให้แก่คนในสังคม เนื่องจากสื่อมวลชนนั้นมีบทบาทและอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างการรับรู้ที่จะสั่งสมกลายเป็นจิตสำนึกของคนในสังคม

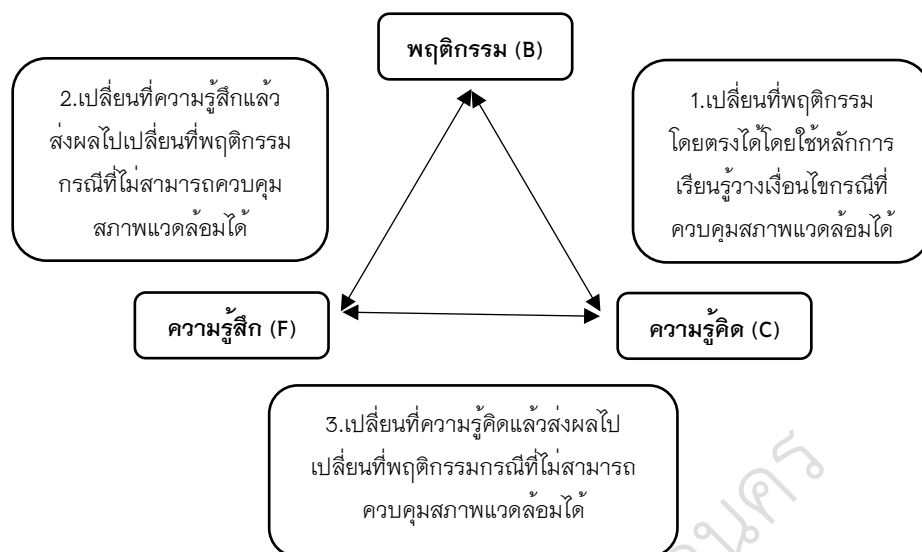
การจัดการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองจึงเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นที่จะช่วยให้คนในสังคมมีจิต
 สาธารณะที่จะนำไปสู่การก่อตัวของประชาสังคม การจัดการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองนี้
 มิได้หมายถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนสำหรับประชากรวัยเรียนหรือ
 การจัดการศึกษาแบบเป็นทางการในรูปแบบอื่น ๆ แต่ยังหมายถึงกระบวนการเสริมสร้าง
 การเรียนรู้ทางตรงอย่างไม่เป็นทางการในชีวิตประจำวันซึ่งจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับ
 เครือข่ายสถาบันและกระบวนการทางสังคมที่หลากหลายและต่อเนื่องทั้งในส่วนของ
 สถาบันที่สำคัญต่าง ๆ ของชาติ

1.7.2 การพัฒนาพฤติกรรม

การพัฒนาพฤติกรรมสามารถดำเนินการได้หลากหลายวิธีตามความเชื่อ
 พื้นฐานของแต่ละแนวคิด การนำหลักการแห่งพฤติกรรม (Behavior Principles) มาอธิบาย
 พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมบุคคลนั้น Kalish (1981, อ้างถึงใน ประทีป
 จิโน้ง, 2540, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของหลักการแห่งพฤติกรรมไว้ว่าเป็นหลักการที่
 ครอบคลุมทั้งแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขและแนวคิดทางจิตวิทยาต่าง ๆ
 ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์เข้ามาประยุกต์ใช้ได้ในการนำแนวคิดการใช้หลักการ
 แห่งพฤติกรรมมาเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นสามารถพิจารณาได้ 2 กรณีดังนี้

กรณีที่ 1 กรณีที่สามารถควบคุมสภาพแวดล้อมได้ผู้ทำหน้าที่พัฒนา
 สามารถพัฒนาพฤติกรรมตรงที่พฤติกรรมของบุคคลนั้นได้โดยตรงโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้
 การวางเงื่อนไขจัดการกับพฤติกรรมโดยตรงโดยการควบคุมสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้ได้

กรณีที่ 2 กรณีที่ไม่สามารถควบคุมสภาพแวดล้อมได้จึงไม่สามารถที่จะ
 เปลี่ยนหรือพัฒนาที่พฤติกรรมโดยตรงได้จึงจะต้องกระทำโดยการเปลี่ยนที่ความรู้สึก
 (Feeling) ซึ่งส่งผลทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนได้หรือจัดกระทำโดยการเปลี่ยนที่ความคิด
 (Cognitive) ซึ่งส่งผลทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงทั้งนี้เป็นเพราะตามหลักการแห่ง
 พฤติกรรมเชื่อว่าการรู้คิดความรู้สึกและพฤติกรรมมีผลซึ่งกันและกัน ดังภาพประกอบ 6

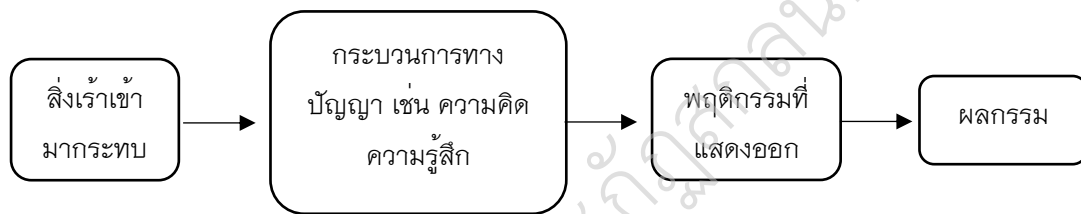
ภาพประกอบ 6 แผนภาพความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม (B) ความรู้สึก (F) และความคิด (C) ที่มา : ประทีป จินฉ่ำ (2540, หน้า 10)

ในการพัฒนาพฤติกรรมมีแนวทางที่หลากหลายแต่ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจิตสาธารณะให้แก่เด็กส่วนใหญ่แล้วมักจะใช้การพัฒนาที่มีกระบวนการทางปัญญาเพื่อให้ส่งผลต่อพฤติกรรมโดยการพัฒนาที่กระบวนการทางปัญญานั้นมีความเชื่อพื้นฐานที่ว่ากระบวนการทางปัญญามีผลต่อพฤติกรรมและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสามารถกระทำได้โดยการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางปัญญาซึ่ง Kazdin (1978, อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2550, หน้า 30) ได้เสนอหลักการพื้นฐานของแนวคิดการปรับพฤติกรรมทางปัญญาไว้ว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนความคิด การตีความ การตั้งข้อสันนิษฐานให้ส่งผลสู่การเปลี่ยนพฤติกรรมภายนอกโดยการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีความเชื่อ ดังนี้

1. กระบวนการทางปัญญานั้นมีผลต่อพฤติกรรม
2. กระบวนการทางปัญญาสามารถจัดให้มีขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้
3. พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปอาจจะเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางปัญญา

ดังนั้นจุดมุ่งหมายของนักปรับพฤติกรรมทางปัญญาจึงมุ่งที่จะเปลี่ยนแปลงทางปัญญาเพื่อส่งผลให้พฤติกรรมภายนอกเปลี่ยนแปลงทั้งนี้เพราะกระบวนการทางปัญญาและพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กัน

Kalish (1981, อ้างถึงใน ประทีป จินฉ่ำ, 2540, หน้า 133) ได้เสนอความสัมพันธ์ของสิ่งเร้า กระบวนการทางปัญญา พฤติกรรมและผลกรรมว่ามีลักษณะแบบปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) กล่าวคือบุคคลแสดงพฤติกรรมภายนอกด้วยการชี้แนะ (Prompting) จากกระบวนการทางปัญญาในขณะเดียวกันพฤติกรรมภายนอกก็มีอิทธิพลต่อกระบวนการทางปัญญา ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 7 ความสัมพันธ์ในลักษณะ Interaction ของสิ่งเร้าและกระบวนการทางปัญญา พฤติกรรมและผลกรรม
ที่มา : ประทีป จินฉ่ำ (2540, หน้า 133)

จากภาพแสดงให้เห็นว่าตัวแปรภายในบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก การปรับพฤติกรรมดังกล่าวจึงเรียกว่าการปรับพฤติกรรมทางปัญญา (Cognitive Behavior Modification หรือ CBM) ซึ่งแนวคิดนี้บูรณาการมาจากแนวคิดของนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมปัญญานิยมที่มีความเชื่อว่าพฤติกรรมภายนอกของบุคคลที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางปัญญาภายในโดยที่กระบวนการทางปัญญาเป็นตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรมภายนอกของบุคคล ดังนั้นถ้าสามารถเปลี่ยนกระบวนการทางปัญญาได้พฤติกรรมภายนอกของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมจะพัฒนาไปได้มากขึ้นเพียงใดนั้นยังขึ้นอยู่กับผลกรรมที่บุคคลนั้นได้รับจากการแสดงพฤติกรรมนั้นอีกด้วย

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2550, หน้า 90) ได้เสนอวิธีการสอนที่ช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมซึ่งนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมจิต

สาธิตได้ดังนี้ 1) การเล่านิทาน เป็นการสอนที่ใช้นิทานเป็นสื่อซึ่งครูอาจใช้สื่ออื่น ๆ ประกอบได้ เช่น หุ่น ภาพ แผ่นป้ายสำลีและการ์ตูน เป็นต้น 2) การเล่นเกม เกมเป็นการเล่นภายใต้กติกาที่กำหนด โดยมีจุดมุ่งหมายของการเล่นโดยทั่วไปแล้วจะมีการแข่งขัน เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้น เกมที่ควรนำมาใช้ฝึกที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธิต 3) การใช้กรณีตัวอย่าง เป็นการสอนโดยใช้เรื่องที่คัดสรรมาหรือเขียนขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา โดยมีประเด็นคำถามให้ผู้เรียนฝึกคิดวิเคราะห์ อภิปรายและแก้ปัญหา เรื่องที่เลือกมาใช้ควรเป็นเรื่องที่คล้ายความจริง 4) การใช้บทบาทสมมติ เป็นการสอนโดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นตัวละครในสถานที่สมมติ เช่น การให้นักเรียนแสดงเป็นทวดาพิทักษ์ สิ่งแวดล้อมของชุมชนหรือแสดงเป็นผู้มีคุณธรรมในการช่วยเหลือผู้ยากไร้ 5) การใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการสอนโดยให้ผู้เรียนเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กันในสถานการณ์ที่จำลองจากสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความเป็นจริงของสถานการณ์นั้น เช่น การใช้สถานการณ์จำลองจากเหตุการณ์การเข้าไปช่วยเหลือผู้คนที่โดนสึนามิถล่มในภาคใต้ของไทย เป็นต้น

กิตติพงษ์ แดงเสริมสิริ (2552, หน้า 24) กล่าวว่าวิธีการสร้างจิตสาธิตมี 3 ประการ คือ 1) การหล่อหลอมโดยผ่านกลไกการเลี้ยงดูหรือการทำให้เห็นเป็นแบบอย่างของครอบครัวจะเป็นทั้งต้นแบบและภาพสะท้อนการแสดงออกของจิตสาธิตที่สำคัญของเยาวชนได้อย่างชัดเจน 2) การเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการที่สั่งสมจากการเรียนรู้ประจำวัน การรับรู้รูปแบบที่เพิ่มความถี่ซ้ำและตัวอย่างความรู้ลึกเชิงคุณค่าที่สื่อสารและส่งผลสะท้อนกลับในความรู้สึกด้านบวกอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ลักษณะความรู้ที่สร้างความคิด เช่น การคิดแบบเชื่อมโยง การคิดแบบมีโน้ตและความคิดแบบองค์รวม เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการส่งเสริมจิตสาธิตในด้านการเรียนรู้ 3) การจัดการสภาพแวดล้อม สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อและการแสดงออกด้านพฤติกรรม เช่น โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา โดยอาจารย์ผู้สอนเล่าเรื่องสอดแทรกพฤติกรรมเชิงบวกต่อการแสดงออกในการจราจรในที่สาธารณะ นักเรียนถึงจะรู้สึกถึงผู้อื่นในขณะที่จราจรทุกครั้งไป นักเรียนกลุ่มใหญ่เมื่อเห็นตัวอย่างของการจราจรที่คำนึงถึงผู้อื่นก็มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมไปด้วยเช่นกัน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 70) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็น

พลเมืองไทยและพลโลก ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ผู้ปกครองและชุมชน ต้องร่วมมือการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่องจึงต้องพิจารณาถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนดให้จัดขึ้น แล้วส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่งอาจดำเนินการพัฒนาด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. บูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ
2. จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
3. จัดโครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์
4. ปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยสอดแทรกในกิจวัตรประจำวัน

Clark (1999, p. 178, อ้างถึงใน กนิษฐา นิทัศน์พัฒนาและคณะ, 2551, หน้า 35) เสนอแนวคิดในการส่งเสริมความเป็นพลเมืองและจิตสาธารณะของนักเรียน ว่ามิใช่การส่งเสริมความรู้หรือทักษะทางความคิดเท่านั้น แต่ต้องมุ่งไปในการพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง ซึ่งประกอบทักษะดังนี้ 1) การมีอิทธิพลต่อนโยบาย 2) การปฏิบัติตนให้เป็นผู้ตัดสินใจหลักและผู้จัดทำนโยบาย 3) การสร้างความร่วมมือ ต่อรอง ประนีประนอม และแสวงหาข้อตกลงร่วมกัน 4) การจัดการความขัดแย้ง นอกจากนี้ Clark ได้เสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองอันจะนำไปสู่การพัฒนาความเป็นพลเมืองและจิตสาธารณะของนักเรียน ดังนี้ 1) การตรวจสอบการปกครองและผู้ปกครองได้แก่การนำเสนอความคิดเห็นสื่อมวลชน การศึกษาวิจัยในชุมชนการรายงานและการสะท้อนความคิดเห็นผ่าน ประสบการณ์ของตนเอง 2) การเข้าไปมีอิทธิพลต่อการปกครองและผู้บริหาร ได้แก่ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองทั้งในห้องเรียนและโรงเรียนของตนเอง การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมจำลองบทบาทของผู้บริหารและองค์กรทางสังคมต่าง ๆ สังเกตการทำงานของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรทางสังคมต่าง ๆ เพื่อแสดงการสนับสนุนตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานสาธารณะ เสนอกิจกรรมในโรงเรียนและในชุมชนซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับชีวิตความเป็นพลเมือง การเมืองและผู้บริหาร

โดยสรุปแนวปฏิบัติในการส่งเสริมผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะนั้น สามารถส่งเสริมได้หลายแนวทาง ดังนี้ 1)การสอดแทรกในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

คือ การจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการโดยสอดแทรกการมีจิตสาธารณะในรายวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรสถานศึกษา 2) การจัดทำโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมจิตสาธารณะ คือ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการมีจิตสาธารณะของนักเรียน มีการกำหนด เป้าหมายและนโยบายสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน 3) การจัด หรือเปลี่ยนสภาพแวดล้อม 4) การเปลี่ยนกระบวนการในการคิด 5) การใช้สื่อสารมวลชน

2. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

2.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

Needs Assessment มาจากคำว่า Needs (ความต้องการ) และ Assessment (การประเมิน) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555, หน้า 370) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิด ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะใดและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงเป็นอย่างไร เพื่อนำไปสู่การ ประมวลสังเคราะห์และประเมินว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริงควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมิน ความต้องการจำเป็นนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางบวกและสร้างสรรค์ ซึ่งนักการศึกษา หลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

บัญชาพิพัฒน์ โสดา (2557, หน้า 42) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ จำเป็น หมายถึง การหาความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกับสิ่งที่ควรจะเป็น แล้วนำความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญเป็นหลักในการเลือก ความต้องการจำเป็น

จิรนนท์ นุ่นชูตัน (2557, หน้า 42) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ จำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบเพื่อหาความแตกต่างหรือช่องว่างสภาพที่ควรจะเป็น กับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันและนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ที่แท้จริงมาใช้เพื่อแก้ปัญหาต่อไป

วันชาติ แก้วปาน (2557, หน้า 25) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ จำเป็น หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงกับ สถานการณ์ที่ควรจะเป็น เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางสำหรับการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข การ ปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและเกิดประสิทธิภาพต่อหน่วยงานและผู้รับบริการ

ศิริพร อาจักษณ์ (2557, หน้า 14) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง สภาพปัญหาที่ต้องการได้รับการแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคล หน่วยงานซึ่งวัดได้จากการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ต้องการจะเป็น

กลอยใจ จันแผล (2558, หน้า 28) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริงที่สังเกตได้ โดยมีเครื่องมือในการกำหนดและเกณฑ์การประเมินแล้วนำผลที่ได้จัดเรียงลำดับความสำคัญเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจแก้ไขหรือขจัดปัญหาหรือสนองความต้องการของความแตกต่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริงนั้นต่อไป

กัลย์วิสาข์ ธาราวร (2558, หน้า 40) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น

พรพนา บัญชีโต (2558, หน้า 41) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น แล้วจัดเรียงลำดับความสำคัญของความแตกต่างเพื่อให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจวางแผนและเพื่อแก้ปัญหาได้ตรงตามสภาพความต้องการที่แท้จริง

สมภัสสร บัวรอด (2559, หน้า 28) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการที่จะระบุความแตกต่างระหว่างสภาพที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็น จากนั้นจึงทำการประเมินและจัดเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อนำมาตัดสินใจในการวางแผนการดำเนินงานต่อไป

ณภัสณัฐ คงคาร์ตัน (2560, หน้า 27) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นหมายถึง กระบวนการในการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นหรือสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริงแล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นวิเคราะห์ ประเมินผลของสิ่งที่เกิดขึ้นว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างและเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกหรือหาวิธีแก้ไขปัญหามาได้ตรงกับสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง

นาอิมะห์ ปือราเฮง (2561, หน้า 36) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่จริงกับสภาพตามความคาดหวังวัดได้จากการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการในการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควร

จะเป็นกับสภาพที่เป็นจริงแล้วนำความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับวางแผนแก้ปัญหาและดำเนินงานให้ตรงกับสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง

2.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

กองเกียรติ รัชชธรรม (2555, หน้า 20) สรุปว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้วางแผนดำเนินการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ศิริพร อาจบัณฑิต (2557, หน้า 15) สรุปว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ดาวเรือง เชียงหลิว (2559, หน้า 29) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายประการเช่น การพัฒนาบุคคล การวางแผนการทำงานที่สนองความต้องการขององค์กร การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร การพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้าตามเป้าหมายที่กำหนด การปรับปรุงพัฒนา

จารินี อิ่มด้วง (2561, หน้า 104) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วย การมุ่งหาข้อมูลเพื่อแสวงหาแนวทางอย่างมุ่งมั่นในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาใด ๆ ที่ค้นพบเพื่อวางแผนป้องกันการเกิดปัญหาที่เคยเกิดขึ้น

กษมา แลนออน (2562, หน้า 53) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นคือ การใช้ข้อมูลช่วยในการกำหนดแนวทางปฏิบัติจริงในการควบคุมออกแบบการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการมุ่งวางแผนเป้าหมายและค้นหาข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้ประเมินทราบแนวทางและวิธีการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.3 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

พุทธรักษา ก้อนแก้ว (2555, หน้า 65) สรุปว่า ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายประเภท เช่น ความต้องการจำเป็นขององค์กร ความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ความต้องการจำเป็นเชิงวิเคราะห์ ความต้องการจำเป็นในการแก้ไข

ปัญหา เป็นต้น ดังนั้น ในการเลือกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นจะต้องอาศัยวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้นเป็นตัวกำหนด

วันชาติ แก้วปาน (2557, หน้า 24) สรุปว่า ความต้องการจำเป็น สามารถแบ่งได้หลายระดับขึ้นอยู่กับบุคคล บทบาท องค์กร สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย 1) ความต้องการที่เกิดขึ้นภายในบุคคล 2) ความต้องการที่เกิดขึ้นจากสังคมภายนอกหรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นตัวกำหนด และ 3) ความต้องการเฉพาะตำแหน่ง หรือ บทบาทหน้าที่ ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องเกิดจากความต้องการภายในบุคคลได้

ผกาวันท์ ไคร์ครวญ (2558, หน้า 6) สรุปว่า การเลือกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นให้เหมาะสมจะต้องอาศัยวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้นเป็นตัวกำหนด

ทรงสิริ วิชิรานนท์ (2559, หน้า 10) สรุปว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายประเภท ดังนั้นต้องเลือกให้เหมาะสม โดยอาศัยวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้น ๆ เป็นตัวกำหนด

วิชุดา เนตรสูงเนิน (2561, หน้า 64) สรุปว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายประเภท เมื่อต้องการประเมินความต้องการจำเป็นต้องอาศัยวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นตัวกำหนดหรือเลือกว่าจะใช้ประเภทหรือวิธีใดจึงจะเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายประเภท เช่น ความต้องการจำเป็นขององค์กร ความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ความต้องการจำเป็นเชิงวิเคราะห์ ความต้องการจำเป็นในการแก้ไขปัญหา เป็นต้น ผู้วิจัยต้องเลือกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นให้เหมาะสมโดยจะต้องอาศัยวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้นเป็นตัวกำหนด สำหรับการประเมินความต้องการจำเป็นในการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาวิธีที่เหมาะสมในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา

2.4. ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น

ชลาลัย ไชยชมภู (2557, หน้า 67) ได้สรุปว่า ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วยเรื่องที่สำคัญคือการกำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน

การกำหนดขอบเขตของการประเมิน การกำหนดวิธีการประเมิน การจัดเรียงลำดับ
ความสำคัญของความต้องการจำเป็น การรายงานผลการประเมินและการใช้ผล
การประเมิน

ศรีนภัส โพธิ์ศรีมาตร (2558, หน้า 49) ได้สรุปว่า ขั้นตอนหลักในการวิจัย
ประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วย 1) การระบุความต้องการจำเป็น (Needs
Identification) โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่
2) การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น (Need Analysis) โดยแต่ละขั้นตอน
จะต้องมีการจัดลำดับความสำคัญของผลการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นทุก
กิจกรรม 3) การกำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาหรือเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสาเหตุที่ทำให้
เกิดความต้องการจำเป็น (Need Solution)

วันชาติ แก้วปาน (2557, หน้า 28) สรุปว่า ขั้นตอนการประเมินความ
ต้องการจำเป็นมีลักษณะคล้ายคลึงกับการวิจัยทั่วไป โดยมีการศึกษาที่มาของปัญหา
ความจำเป็น จุดมุ่งหมาย รูปแบบของการวิจัย การได้มาของข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล
การนำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดแนวทางการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นผลมา
จากการเรียงลำดับความต้องการจำเป็น เพื่อช่วยให้สามารถพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาได้
อย่างถูกต้องเหมาะสม

จิรนนท์ นุ่นชุกัน (2557, หน้า 45) ได้สรุปว่า ขั้นตอนประเมินความต้องการ
จำเป็นมีดังนี้ กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดองค์กรหรือบุคคลที่ต้องการระบุความต้องการ
จำเป็น กำหนดเนื้อหาสาระ กำหนดผู้ให้ข้อมูล และเครื่องมือประเมิน กำหนดวิธีการ
รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดแนวทางเพื่อจัดความต้องการจำเป็น
และแนวทางแก้ไขปัญหา

กลอยใจ จันแผล (2558, หน้า 37) ได้สรุปว่า การประเมินความต้องการ
จำเป็นมีขั้นตอนการดำเนินงาน 3 ระยะ คือ ระยะที่หนึ่ง เป็นระยะก่อนการประเมิน เป็น
ขั้นตอนของการสำรวจเพื่อวางแผน โดยรวบรวมสิ่งที่ตระหนักว่าเป็นปัญหาหรือความ
ต้องการจำเป็นของการปฏิบัติตนในปัจจุบัน แล้วกำหนดขอบเขตหรือประเด็นที่สนใจที่จะ
พัฒนา กำหนดวัตถุประสงค์ที่ต้องการประเมิน รวมทั้งกำหนดข้อมูลที่มีอยู่และเป็นข้อมูลที่มี
มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นที่มุ่งประเมินและทำการกำหนดข้อมูลที่จะรวบรวม
แหล่งข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้ ระยะที่ 2 เป็นระยะระหว่าง
ประเมิน เป็นขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่กำหนด มีการกำหนดวิธีการ

เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดความต้องการจำเป็นและการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ระยะที่ 3 ระยะหลังการประเมิน เป็นขั้นตอนของการนำผลการประเมินในระยะที่ 2 ไปใช้ประโยชน์ โดยจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น กำหนดวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสม สามารถปฏิบัติได้ นำเสนอผลการประเมินและรายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็นแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็นเพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหาต่อไป

ณัฐธิดา ญบุญเพชร (2562, หน้า 39) สรุปว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีขั้นตอนการดำเนินการเหมือนกับการวิจัยโดยทั่วไป กล่าวคือ มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น เทคนิควิธีการประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรายงานการใช้ผลการประเมินความต้องการจำเป็นและที่สำคัญการประเมินความต้องการจำเป็นจะมีความสมบูรณ์ ถ้าในขั้นตอนสุดท้ายมีการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

จากทัศนะต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่าขั้นตอนประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อระบุความต้องการจำเป็น กำหนดเนื้อหาสาระ กำหนดผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือประเมิน กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดแนวทางเพื่อช่วยให้สามารถพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.5 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

กองเกียรติ รัชชธรรม (2555, หน้า 26) ได้เสนอเทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น สำหรับรูปแบบการตอบที่เป็นทั้งการตอบสนองเดียวและรูปแบบการตอบสนองคู่ โดยมีวิธีการ แนวคิดเบื้องหลังของแต่ละเทคนิค ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการสำคัญคือการให้คะแนนความสำคัญตามวิธีการที่กำหนด การเรียงลำดับความสำคัญและการสรุปผลการจัดลำดับความสำคัญดังนี้

1. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดียว ข้อมูลแบบการตอบสนองเดียวได้แก่ ข้อมูลที่ผู้ตอบเลือกตอบข้อความในแบบสอบถามเพียงส่วนเดียวโดยอาจถามว่าข้อความนี้มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับใดหรือท่านมีความต้องการจำเป็นในด้านนี้น้อยเพียงใด เป็นการกำหนดความต้องการจำเป็นตามนิยาม

การแก้ปัญหา (Solution Definition) ในกลุ่มเทคนิควิธีนี้ ผู้เขียนนำเสนอวิธีการจัดลำดับความสำคัญ จำนวน 3 วิธี ดังนี้

1.1 วิธีการจัดเรียงลำดับตามค่ามัธยฐานสำหรับมาตรแบบกลุ่ม (Category Scales) วิธีนี้นักวิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างระบุน้ำหนักความสำคัญความต้องการจำเป็นตามการรับรู้เป็นรายประเด็นตามมาตรประมาณค่า ผู้ให้ข้อมูลจะให้น้ำหนักความสำคัญกับความต้องการจำเป็นประเด็นต่าง ๆ เท่ากันได้หากเห็นว่าความต้องการจำเป็นเหล่านั้นมีระดับความสำคัญเท่ากัน จากนั้นทำการแจกแจงน้ำหนักที่กระจายตามมาตรประมาณค่าของแต่ละรายการแล้วหาค่ามัธยฐานหรือฐานนิยมหรือค่าเฉลี่ย แต่ค่ามัธยฐานจะเป็นค่าสถิติที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่อยู่ในมาตราจัดอันดับ ในการจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นสามารถเรียงค่าจากมากไปหาน้อยหรือจากน้อยไปหามากตามค่าสถิติที่ได้ในแต่ละรายการ อย่างไรก็ตาม ผลที่ได้จากการใช้วิธีนี้ในการจัดลำดับความสำคัญมีความเป็นไปได้สูงที่ความต้องการจำเป็นทุกประเด็นมีค่าเท่ากัน ซึ่งทำให้ต้องมีการอภิปรายเสริมหรือหาข้อมูลอื่นเสริมเพื่ออธิบายว่าความต้องการจำเป็นประเด็นใดมีความสำคัญมากที่สุด นับเป็นจุดอ่อนของวิธีนี้

1.2 วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (Magnitude Estimation Scaling) การจัดความสำคัญต้องการจำเป็นสามารถกระทำได้โดยใช้วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (Magnitude Estimation Scaling–MES) โดยเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งมีหลายด้านว่าด้านใดมีความสำคัญมากกว่า วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาดจะมีการกำหนดความสำคัญของแต่ละรายการด้วยคะแนนในเชิงเปรียบเทียบกับคะแนนความสำคัญของรายการความต้องการจำเป็นที่ใช้เป็นฐานการอ้างอิงซึ่งกำหนดโดยการประเมินความต้องการจำเป็นถือว่าเป็นวิธีที่ลดจุดอ่อนของวิธีแรก

1.3 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-weighting Procedure PWP) กระบวนการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ เป็นวิธีการจัดลำดับความสำคัญด้วยการเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นทุกประเด็นเป็นรายคู่ให้ครบทุกคู่ที่เป็นไปได้ วิธีนี้จึงมีจุดเด่นกว่าสองวิธีแรก โดยปกติความต้องการจำเป็นที่ต้องการจัดลำดับความสำคัญไม่ควรเกิน 15 ข้อ หากเกิน 15 ข้อจะทำให้กลุ่มตัวอย่างสับสนและไม่สามารถจำรายละเอียดของรายการต่าง ๆ ได้ครบถ้วนสมบูรณ์

1.4 วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ด (Card Sort) การจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ดเป็นวิธีการที่ใช้การ์ดเป็นอุปกรณ์ที่ทำให้ผู้ประเมินความ

ต้องการจำเป็นมีความสะดวกในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากขึ้น วิธีนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1.4.1 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นเตรียม ข้อความที่แสดงความต้องการจำเป็นทั้งหมดที่ต้องจัดลำดับ โดยการพิมพ์ในกระดาษที่เป็น การ์ด จัดทำการ์ดเป็นชุดๆตามจำนวนคนที่ทำหน้าที่จัดลำดับความสำคัญ

1.4.2 มอบการ์ดให้กับกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่จัดเรียงลำดับ ความสำคัญ ชี้แจงให้แยกการ์ดออกเป็นกอง ๆ ตามกลุ่มของข้อความที่คิดว่ามีความสำคัญให้อยู่ในกองเดียวกันจะเป็นกี่กองก็ได้

1.4.3 ระบุระดับความสำคัญการ์ดแต่ละใบแล้วมอบการ์ดคืน

1.4.4 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นทำการแจกแจงความถี่ของคะแนนของการ์ดแต่ละใบแล้วสรุปคะแนนเป็นภาพรวม เสนอเป็นผลการ ประเมินความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

2. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่ รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (Dual-response Format) มักปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่าโดยให้ระบุข้อมูลทั้งสองชุด คือระดับของสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น รูปแบบนี้สร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานแนวคิดของการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถกระทำดังต่อไปนี้ การรวบรวมข้อมูลแบบการตอบสนองคู่จากมาตรวัดที่แสดงระดับความสำคัญ (Importance--I) ของข้อความนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what should be” และมาตรวัดที่แสดงระดับที่ข้อรายการนั้นได้รับการตอบสนองหรือระดับสัมฤทธิ์ผล (Degree of Success--D) ที่เป็นอยู่ในขณะนั้นเปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what is” สูตรในการคำนวณระดับความต้องการจำเป็นจะมีดังนี้

2.1 วิธี Mean Difference Method (MDF) กำหนดโดยหาผลต่างของค่าเฉลี่ยของ I และค่าเฉลี่ยของ D บางคนเรียกวิธีนี้ว่า Rank Order of Difference Scores สูตร $MDF = I - D$

2.2 วิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถบอกค่าต่ำสุดและสูงสุดได้ Lane, Crofton และ Hall (1983, อ้างถึงใน Witkin, 1984) โดยสร้างดัชนีชื่อว่า

(Priority Needs Index--PNI) ซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีการเรียงตำแหน่งความต้องการจำเป็น จากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริง (Mean Difference) โดย การถ่วงน้ำหนักของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง I และ D ด้วยน้ำหนัก ความสำคัญ I สูตร $PNI = (I-D) \times I$

2.3 วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) เป็นสูตรที่ปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิมของ นงลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมล ว่องวาณิช (2551, หน้า 74) ซึ่งเป็นวิธีที่หาค่าผลต่างของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น (I-D) แล้วหารด้วยค่า D

เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายในเชิงการเปรียบเทียบเมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นจริงเป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่ควรจะเป็นของกลุ่ม สูตร $PNI_{modified} = (I-D)/D$

2.4 การวิเคราะห์เมทริกซ์ (Matrix Analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เน้นการเสนอผลการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรได้รับการพัฒนาโดยการแบ่งตารางออกเป็น 4 ช่องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่ควรจะเป็น (หรือเรียกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น) และสภาพที่เป็นจริง จุดที่ใช้ในการแบ่งอาจเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูง-ต่ำที่กำหนดหรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมที่จะเป็นจุดตัด (Cut-off Score)

ฝ่ายวาริ ประภาสวัต (2555, หน้า 48-49) สรุปว่า การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น มีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นระบุความต้องการจำเป็น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่เป็นรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) ซึ่งมีคำถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างระบุ 2 ส่วน คือ ระดับของการปฏิบัติที่ท่านได้ปฏิบัติและระดับการปฏิบัติที่ท่านควรจะมีปฏิบัติ เมื่อได้ผลของความต้งการจำเป็นแล้วจึงนำมาจัดลำดับความสำคัญ

2. จัดลำดับความสำคัญด้วยวิธี Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง เป็นวิธีสำหรับข้อมูลการตอบสนองคู่ซึ่งเป็นสูตรที่ปรับปรุงโดยนงลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมล ว่องวาณิช เป็นวิธีการหาค่าผลต่างของสภาพที่ควรจะเป็น (I) กับสภาพที่เป็นจริง (D) แล้วหารด้วยค่าสภาพที่เป็นจริง (D) เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่กว้างมากเกินไป และให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบ

วันชาติ แก้วปาน (2557, หน้า 28) สรุปว่า กระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นต้องอาศัยการจัดเรียงลำดับความสำคัญเร่งด่วนเพื่อนำไปวิเคราะห์หาสาเหตุและนำไปสู่การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาด้วยการหาค่าความแตกต่างของสภาพความเป็นจริงกับสภาพที่ต้องการพัฒนา ถ้ามีความแตกต่างกันสูงเป็นไปได้ว่าควรได้รับการแก้ไขปัญหารับปรุงหรือการพัฒนาเป็นลำดับแรก นอกจากนี้ผลของการประเมินความต้องการจำเป็นยังสามารถนำไปกำหนดเป็นฐานข้อมูลสำหรับการจัดการในด้านที่เกี่ยวข้องต่อไปได้

บัญชา พิพัฒน์โสตา (2557, หน้า 53) กล่าวว่า ได้ใช้การกำหนดนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล รูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual Response Format) ทำการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Priority Needs Index แบบปรับปรุงและทำการจัดลำดับความต้องการจำเป็นและอธิบายสาเหตุของปัญหาโดยใช้แผนภูมิแกงปลาช่วยในการจัดกลุ่มของปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ

จากทัศนะต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นต้องอาศัยการจัดเรียงลำดับความสำคัญเพื่อนำไปวิเคราะห์ถึงสาเหตุและการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการระบุความต้องการจำเป็นโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่เป็นรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual – Response Format) ให้กลุ่มตัวอย่างระบุ 2 ส่วน คือ ระดับสภาพที่เป็นจริงและระดับสภาพที่ควรจะเป็นแล้วนำความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญ ด้วยวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ซึ่งเป็นวิธีการหาค่าผลต่างของสภาพที่ควรจะเป็น (I) กับสภาพที่เป็นจริง (D) แล้วหารด้วยค่าสภาพที่เป็นจริง (D) เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไปและให้ความหมายในเชิงการเปรียบเทียบ

3.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยภายในประเทศ

เจษฎาภรณ์ อุ่นเรือน (2559, หน้า 138) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาจิต
 สาธารณะของนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดนาขาม (เขตชูวิทยาสาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพของจิตสาธารณะของนักเรียน พบว่า นักเรียนไม่เต็มใจที่จะ
 ช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ค่อยอาสาในการทำงาน เวลาทำงานช่วยเหลือบุคคลอื่นก็หวังสิ่งตอบ
 แทน ไม่เต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนของตนเองหรือชุมชน
 ที่ตนเองอาศัยอยู่

2. ปัญหาจิตสาธารณะของนักเรียน พบว่า นักเรียนขาดความตระหนักใน
 การรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ขาดการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม

3. แนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดนาขาม
 (เขตชูวิทยาสาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2
 ประกอบด้วย

3.1 การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนา
 จิตสาธารณะของนักเรียน

3.2 การจัดกิจกรรมพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน ประกอบด้วย

3.2.1 กิจกรรมเชิดชูคนดีหน้าเสาธง เป็นการเน้นเรื่องการกระทำที่
 เป็นจิตสาธารณะ กล่าวยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดีทั้งต่อตนเอง โรงเรียน ชุมชน
 และสังคม

3.2.2 กิจกรรมบันทึกความดีประจำวัน จุดมุ่งหมายเพื่อให้
 นักเรียนคิดที่จะทำดีทุกวัน รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ช่วยเหลือ
 คนอื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ดูแลรักษาสาธารณสมบัติด้วยความเต็มใจ โดยให้นักเรียนได้
 บันทึกความดีที่ตนเองได้กระทำในแต่ละวันลงในสมุดบันทึกของตนเองแล้วนำมาให้คุณครู
 ประจำชั้นรับรอง

4. ผลการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดนาขาม
 (เขตชูวิทยาสาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2 มีดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ
นักเรียนโดยครู โดยประเมินตามตัวชี้วัดความมีจิตสาธารณะพบว่า วงรอบที่ 1 ภายหลัง
การพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะ นักเรียนอยู่ในระดับมากทุกตัวชี้วัด วงรอบที่ 2
ภายหลังการพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะ นักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกตัวชี้วัด

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ
ของนักเรียนโดยผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินตามตัวชี้วัดความมีจิตสาธารณะพบว่า วงรอบที่ 1
ภายหลังการพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะ นักเรียนอยู่ในระดับมากทุกตัวชี้วัด วงรอบที่ 2
ภายหลังการพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะ นักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกตัวชี้วัด

บุญกอง แก้วมะนิวงศ์ (2560, หน้า 158) ได้วิจัยเรื่องการเสริมสร้างจิต
สาธารณะตามหลักอิทธิบาท 4 ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 7 โรงเรียนมัธยมตอนปลาย
บ้านมะนิลาดเมืองไชยบุรี แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
พบว่า

1.สภาพปัญหาจิตสาธารณะของนักเรียน คือมีเวลาว่างไม่ตรงกัน
การแก้ไขควรทำในคาบกิจกรรมที่มีการรวมตัวกันในสัปดาห์นั้น ๆ ความต้องการของ
เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานรัฐที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียน ได้แก่ การปลูกต้นไม้
การซ่อมแซมโต๊ะเก้าอี้ที่ชำรุดและการดูแลความสะอาดโรงเรียน สำหรับคณะกรรมการ
การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและตัวแทนจากองค์การศาสนา ได้แก่ การดูแลความ
สะอาดวัด ชุมชนและโรงเรียน อาสาช่วยเหลือผู้อื่น แนวทางพัฒนาการเสริมสร้าง
จิตสาธารณะตามหลักอิทธิบาท 4 ได้แก่ 1)การจัดทำคู่มือในการพัฒนาจิตสาธารณะ
2) การระดมสมอง และ 3) การประชุมเชิงปฏิบัติการ

2. การเสริมสร้างจิตสาธารณะตามหลักอิทธิบาท 4 ของนักเรียน
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 7 โรงเรียนมัธยมตอนปลาย บ้านมะนิลาดเมืองไชยบุรี แขวงสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมี 3 กิจกรรมประกอบด้วย 1) กิจกรรมสาธารณะ
เพื่อช่วยเหลือเพื่อน 2) กิจกรรมเยาวชนรุ่นใหม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม และ 3) กิจกรรมสาธารณะการ
ดูแลความสะอาดชุมชนและโรงเรียนซึ่งมีองค์ประกอบของกิจกรรมประกอบด้วย
1) ชื่อกิจกรรม 2) หลักการและเหตุผล 3) วัตถุประสงค์ของกิจกรรม
4) ตัวชี้วัด 5) กลุ่มเป้าหมาย 6) กระบวนการของกิจกรรมและการวัดและประเมินผล

3 ผลการเสริมสร้างจิตสาธารณะตามหลักอิทธิบาท 4 ของนักเรียน
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 7 โรงเรียนมัธยมตอนปลาย บ้านมะณีลาดเมืองไชยบุรี แขวงสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ยวดี คำเงิน (2561, หน้า 142) ได้วิจัยเรื่องการประเมินโครงการพัฒนาจิต
สาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน สรุปผลได้ดังนี้

1.ด้านบริบท ผลการประเมินโครงการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน
ในโรงเรียนพบว่ามีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับนโยบายและเป้าหมายของ
โครงการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ความสอดคล้องของโครงการกับนโยบาย
ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โครงการพัฒนา
จิตสาธารณะเป็นแนวทางพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความประพฤติและค่านิยม
และกิจกรรมของโครงการช่วยทำให้นักเรียนมีจิตสาธารณะมากขึ้น ตามลำดับ

2. ด้านปัจจัยนำเข้า ผลการประเมินโครงการพัฒนาจิตสาธารณะของ
นักเรียนในโรงเรียนพบว่ามีความพร้อมหรือเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้
วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสมและเพียงพอ
คณะกรรมการดำเนินโครงการประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูและบุคลากรในโรงเรียนและ
ชุมชนซึ่งเป็นตัวแทนของบ้าน วัด โรงเรียน และบุคลากรในโรงเรียนมีความสนใจ มีความรู้
ความสามารถในการดำเนินโครงการ ตามลำดับ

3. ด้านกระบวนการ ผลการประเมินโครงการพัฒนาจิตสาธารณะของ
นักเรียนในโรงเรียนพบว่ามีความเหมาะสมของการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้
มีการวิเคราะห์และนำผลการประเมินมาพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินผลเมื่อ
สิ้นสุดโครงการ และมีการประชุมและวางแผนการดำเนินโครงการอย่างสม่ำเสมอ
ตามลำดับ

4. ด้านผลผลิต ผลการประเมินโครงการพัฒนาจิตสาธารณะของ
นักเรียนในโรงเรียนพบว่ามีประสิทธิภาพของการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้

ผลการดำเนินงานโครงการทำให้นักเรียนดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจมากขึ้น ผลการดำเนินงานโครงการทำให้นักเรียนช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูทำงานด้วยความเต็มใจมากขึ้นและโครงการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนเป็นการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียน ให้ประโยชน์แก่โรงเรียนและชุมชนตามลำดับ

5. แนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินโครงการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

โดย ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

5.1 ด้านบริบท ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางดังนี้ พัฒนาตามนโยบายหลักของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการที่มีความพร้อมและมีความเหมาะสม บุคลากรที่รับผิดชอบโครงการที่มีความรู้และทักษะในการดำเนินงานโครงการ มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนให้เป็นไปตามระยะเวลาดำเนินการที่เหมาะสมและมีการประชุมกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

5.2 ด้านปัจจัยนำเข้า ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางดังนี้ มีการขออนุมัติโครงการ แต่งตั้งคณะกรรมการที่มีความพร้อมและมีความเหมาะสม การประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบโครงการ การสนับสนุนงบประมาณวัสดุที่จำเป็นในการดำเนินการโครงการ บุคลากรต้องยึดหลักธรรมในการดำเนินชีวิตและนิเทศกำกับ ติดตามผลการดำเนินงานโครงการ

5.3 ด้านกระบวนการ ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางดังนี้ มอบหมายงานหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรให้ชัดเจน สนับสนุนส่งเสริมให้มีความเป็นทีมของบุคลากร เน้นกระบวนการดำเนินงาน PDCA นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและปรับปรุงแก้ไขอุปสรรคปัญหาการดำเนินโครงการ

5.4 ด้านผลผลิต ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางดังนี้ การประชุมชี้แจงวางแผนการดำเนินโครงการความร่วมมือจากหน่วยงานในท้องถิ่น ติดตามและประเมินผลสรุปผลเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ การติดตามผลการปฏิบัติงาน อุปสรรคปัญหาและข้อเสนอแนะและสรุปผลรายงานการดำเนินโครงการพัฒนาจิตสาธารณะ

กิตติภพ สารโพคา (2563, หน้า 110) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนนาเดื่อพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนนาเดื่อพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระ 4) กิจกรรมฝึกอบรมและ 5) การวัดและประเมินผล โดยมีเนื้อหาในการฝึกอบรมแบ่งตามองค์ประกอบด้านจิตสาธารณะของนักเรียน มี 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 จิตสาธารณะต่อตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จิตสาธารณะต่อผู้อื่น หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 จิตสาธารณะต่อสังคม หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.56/89.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. คุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นพบว่า

2.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องจิตสาธารณะของนักเรียนหลังฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 พฤติกรรมจิตสาธารณะหลังใช้หลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ จิตสาธารณะต่อตนเอง จิตสาธารณะต่อสังคม จิตสาธารณะต่อผู้อื่น ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การอาสาทำงานโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

2.3 นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

วิโรจน์ เณยสุข (2564, หน้า 139) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า

1. ชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.15/86.73 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. จิตสาธารณะของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. จิตสาธารณะของนักเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสิ้นสุดลง กับหลังใช้ชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจบสิ้นเป็นระยะเวลา 1 เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้ชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56)

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Pardun-Johansen (2020, pp. 1184-A) ได้ศึกษาเรื่องการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้บทละครเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 30 คน เป็นชาย 18 คน หญิง 12 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้ การสังเกต การสอบถาม การสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า การใช้ละครรูปแบบต่าง ๆ สามารถพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนในลักษณะของความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และนำไปสู่การปฏิบัติทางสังคมได้จริง

Ocean Conservancy (2021, pp. 3217-A)) ได้ส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนโดยใช้ทฤษฎีของ Kohlberg และ Habermas พบว่าการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนได้ผลดีหากมีการสอนจริยธรรมในโรงเรียน

Bandura, Albert (2022, p. 88) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้โปรแกรมการรับใช้สังคมในโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย จำนวน 9 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า โปรแกรมการรับใช้สังคมทำให้นักเรียนมีสติปัญญาเพิ่มขึ้น มีพัฒนาการทางด้านสังคมและด้านจิตใจเพิ่มขึ้น มีความรู้สึกรับผิดชอบสังคมสูงขึ้น มีเจตคติในทางบวกต่อผู้ใหญ่และผู้อื่นมากขึ้น เสริมสร้างการยอมรับตนเอง มีจริยธรรมดีขึ้นและช่วยให้นักเรียนมีชีวิตอย่างมีความสุข มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ กลุ่มนักเรียนที่เข้าโครงการการรับใช้สังคมเกิดความตระหนักในความต้องการของสังคมและใช้เวลาในการเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชนของตน

Champange (2022, unpagged) ได้สำรวจรูปแบบต่าง ๆ ของจิตสำนึกทางสังคมเกี่ยวกับความสามารถของครูพลศึกษาที่มีผลต่อจิตสำนึกทางสังคมของเยาวชนพื้นเมือง เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชุมชนโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์ครูพลฯ จำนวน 8 คน พบว่าจิตสำนึกทางสังคมของครูพลฯมีความสอดคล้องกับวิธีการสอนของครูและส่งผลต่อความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครูต่อเยาวชนพื้นเมือง ผลการสำรวจพบว่ากิจกรรมต่าง ๆ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการอบรมปลูกฝัง

เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักและเห็นคุณค่าของการเป็นผู้มีจิตสาธารณะ ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการร่วมใช้และร่วมรักษาสິงของที่เป็น

สาธารณสมบัติ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งภายในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศพบว่า กิจกรรมส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนมีหลากหลายกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นการศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนการจัดกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน เช่น กิจกรรมเชิดชูคนดีเน้นเรื่องการกระทำที่เป็นจิตสาธารณะ กิจกรรมบันทึกความดีประจำวัน กิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาด กิจกรรมเข้าค่ายฝึกอบรมคุณธรรม เป็นต้น หรือการใช้กิจกรรมบทละครเชิงสร้างสรรค์เพื่อจำลองเหตุการณ์ในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิณเพื่อให้ได้ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 แบ่งระยะการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน

ระยะที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

รายละเอียดในแต่ละระยะเป็นดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน

การศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนจาก

เอกสารและงานวิจัย

การศึกษาแนวคิดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะของนักเรียน จำนวน 11 แหล่ง เพื่อนำมาสังเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนโดยใช้ค่าความถี่ร้อยละ 40 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ชั้นที่ 2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ซึ่งเลือกแบบเจาะจงตาม

คุณสมบัติดังนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท หรือมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ มีประสบการณ์ในการบริหาร ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

1.2 ครูผู้สอน มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการพิเศษ มีวุฒิการศึกษา ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

1.3 ศึกษานิเทศก์ มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทหรือมี วิทยฐานะไม่ต่ำกว่าศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อย กว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในขั้นนี้ คือ แบบสอบถามความเหมาะสม ขององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับที่สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ตัวแปรและองค์ประกอบตามกรอบแนวคิด ที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น แบบตรวจสอบรายการ(Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ แบบสอบถาม ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษาและตำแหน่งงานปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของ องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน ได้แก่ 1) จิตสาธารณะต่อสังคม 2) จิตสาธารณะ ต่อผู้อื่น 3) จิตสาธารณะต่อตนเอง เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

5 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะมีความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะมีความเหมาะสม ในระดับมาก

3 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะมีความเหมาะสม ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะมีความเหมาะสม
ในระดับน้อย

1 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะมีความเหมาะสม
ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับจิตสาธารณะของ
นักเรียนมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

2.2.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะของนักเรียน มาเขียนข้อคำถามตามโครงสร้างของ
ตัวแปรที่กำหนด

2.2.2 สร้างแบบสอบถามฉบับร่างและนำเสนอร่าง
แบบสอบถามให้ประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความ
ถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษาและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2.2.3 ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของ
ประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับ
สมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งด้วยตนเอง โดยมีการนัดหมาย
ล่วงหน้าเพื่อชี้แจงแนะนำเบื้องต้น กำหนดนัดหมายและสถานที่ก่อนที่ผู้วิจัยจะไปสอบถาม
พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารโครงร่างและแบบสอบถามล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน

3.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลตามที่ได้นัดหมายไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และให้ความหมายของค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 65)

4.51–5.00 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสม

ระยะที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

การสำรวจสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เพื่อหาช่องว่างระหว่างจิตสาธารณะของนักเรียนที่เป็นอยู่จริงและจิตสาธารณะของนักเรียนที่ควรจะเป็น โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะนี้เป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ประจำปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้น 1,994 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3, 2567, หน้า 42)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครู
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ปีการศึกษา
2567 รวมทั้งสิ้น 322 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 92 คนและครูจำนวน
230 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (วาโร พึงสวัสดิ์,
2551, หน้า 191) วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage
Random Sampling) มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

1.2.1 ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) โดยการจับสลากในสัดส่วนร้อยละ 50 ของโรงเรียนในแต่ละอำเภอ
ซึ่งมีทั้งหมด 4 อำเภอ ได้แก่ 1) อำเภอนวนนิวาส 2) อำเภออากาศอำนวย 3) อำเภอบ้านม่วง
4) อำเภอดำตาล จะได้โรงเรียน 92 โรงเรียน จำแนกในแต่ละอำเภอเป็นดังนี้

1.2.1.1 อำเภอนวนนิวาส จำนวน 79 โรงเรียน สุ่มได้
40 โรงเรียน

1.2.1.2 อำเภออากาศอำนวย จำนวน 40 โรงเรียน สุ่มได้
20 โรงเรียน

1.2.1.3 อำเภอบ้านม่วง จำนวน 43 โรงเรียน สุ่มได้
22 โรงเรียน

1.2.1.4 อำเภอดำตาล จำนวน 20 โรงเรียน สุ่มได้
10 โรงเรียน

1.2.2 ผู้บริหารโรงเรียน ผู้วิจัยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive
sampling) โรงเรียนละ 1 คน จากโรงเรียนในข้อ 1.2.1 ซึ่งจะได้ผู้บริหารโรงเรียน
จำนวน 92 คน

1.2.3 ครู ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก ใช้เกณฑ์
ร้อยละ 17 ของจำนวนครูในแต่ละโรงเรียนในข้อ 1.2.1 ได้ทั้งสิ้น 230 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง
ผู้บริหารโรงเรียนและครูจำนวน 322 คน ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ปีการศึกษา 2567

ที่	ชื่อสถานศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
อำเภอวานรนิวาส							
1	โรงเรียนชุมชนข้าวสูงสวรรค์	1	14	15	1	2	3
2	โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์ตาก	1	15	16	1	3	4
3	โรงเรียนท่าศรีโคสวิทยาคม	1	14	15	1	2	3
4	โรงเรียนบ้านก่อ	1	10	11	1	2	3
5	โรงเรียนบ้านกุดเรือคำ	1	26	27	1	4	5
6	โรงเรียนบ้านแก้ง	1	14	15	1	2	3
7	โรงเรียนบ้านซำก่าย	1	14	15	1	2	3
8	โรงเรียนบ้านขาม	1	10	11	1	2	3
9	โรงเรียนบ้านจำปาดง	1	10	11	1	2	3
10	โรงเรียนบ้านเดื่อศรีคันไชย	1	11	12	1	2	3
11	โรงเรียนบ้านดาดโตน	1	14	15	1	2	3
12	โรงเรียนบ้านทุ่งโพธิ์	1	15	16	1	3	4
13	โรงเรียนบ้านธาตุตาลเดี่ยว	1	10	11	1	2	3
14	โรงเรียนบ้านนาจารย์	1	14	15	1	3	4
15	โรงเรียนบ้านนาซอ	1	14	15	1	3	4
16	โรงเรียนบ้านนาอวนน้อย	1	14	15	1	3	4
17	โรงเรียนบ้านโนนทับช้าง	1	10	11	1	2	3

ตาราง 8 (ต่อ)

ที่	ชื่อสถานศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
18	โรงเรียนบ้านโนนอุดม	1	10	11	1	2	3
19	โรงเรียนบ้านปะนงทา	1	10	11	1	2	3
20	โรงเรียนบ้านปลาหลาย	1	14	15	1	2	3
21	โรงเรียนบ้านยางคำ	1	14	15	1	2	3
23	โรงเรียนบ้านวังบง	1	14	15	1	2	3
24	โรงเรียนบ้านวังเยี่ยม	1	14	15	1	2	3
25	โรงเรียนบ้านวังเวิน	1	14	15	1	2	3
26	โรงเรียนบ้านวังหว่า	1	10	11	1	2	3
27	โรงเรียนบ้านศรีวิชัย	1	14	15	1	2	3
28	โรงเรียนบ้านสังเปือย	1	14	15	1	2	3
29	โรงเรียนบ้านสุวรรณคีรี	1	14	15	1	2	3
30	โรงเรียนบ้านหนองนาหารสม สนุกวิทยา	1	15	16	1	3	4
31	โรงเรียนบ้านหนองปลาหมัด บัวงาม	1	14	15	1	2	3
32	โรงเรียนบ้านหนองม่วง	1	14	15	1	2	3
33	โรงเรียนบ้านหนองแวง	1	10	11	1	2	3
34	โรงเรียนบ้านหนองแสงคำ	1	9	10	1	2	3
35	โรงเรียนบ้านหนองฮาง	1	10	11	1	2	3
36	โรงเรียนบ้านห้วยน้ำเที่ยง	1	10	11	1	2	3

ตาราง 8 (ต่อ)

ที่	ชื่อสถานศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
37	โรงเรียนบ้านห้วยหิน	1	14	15	1	2	3
38	โรงเรียนบ้านห้วยหินลาด	1	18	19	1	3	4
39	โรงเรียนบ้านหินเหิบ	1	10	11	1	2	3
40	โรงเรียนบ้านอินทร์แปลง	1	14	15	1	2	3
อำเภออากาศอำนวย							
41	โรงเรียนชุมชนบ้านกลางนาโน	1	15	16	1	3	4
42	โรงเรียนชุมชนบ้านโพรงงาม	1	16	17	1	3	4
43	โรงเรียนบ้านเชื่อม	1	16	17	1	3	4
44	โรงเรียนบ้านดงสาร	1	15	16	1	3	4
45	โรงเรียนบ้านดงเสียว	1	14	15	1	2	3
46	โรงเรียนบ้านดอนแดง	1	11	12	1	2	3
47	โรงเรียนบ้านดอนแดงเม่นใหญ่	1	14	15	1	2	3
48	โรงเรียนบ้านถ้ำเต่า	1	11	12	1	2	3
49	โรงเรียนบ้านนากะทาด	1	15	16	1	3	4
50	โรงเรียนบ้านนาดอกไม้	1	14	15	1	2	3
51	โรงเรียนบ้านนาเมือง	1	14	15	1	2	3
52	โรงเรียนบ้านนาฮี	1	10	11	1	2	3
53	โรงเรียนบ้านโนนสวรรค์	1	14	15	1	2	3

ตาราง 8 (ต่อ)

ที่	ชื่อสถานศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
54	โรงเรียนบ้านปะหว้า	1	13	14	1	2	3
55	โรงเรียนบ้านแพงใหญ่	1	11	12	1	2	3
56	โรงเรียนบ้านวาใหญ่	1	14	15	1	2	3
57	โรงเรียนบ้านสงเปือย	1	11	12	1	2	3
58	โรงเรียนบ้านเสาวัด	1	11	12	1	2	3
59	โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง	1	14	15	1	2	3
60	โรงเรียนบ้านอากาศ	1	61	62	1	10	11
อำเภอบ้านม่วง							
61	โรงเรียนชาวสง่าเจริญวิทย์	1	19	20	1	3	4
62	โรงเรียนชุมชนนาเตาสุข สวรรค์ (ประชาราษฎร์ 347)	1	8	9	1	1	2
63	โรงเรียนชุมชนบ้านมาย	1	14	15	1	2	3
64	โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยหลัว	1	14	15	1	2	3
65	โรงเรียนบ่อแก้วดงมะไฟ มิตรภาพที่ 81 (พระเทพ ญาณวิศิษฐ์"ชัยทวี" อุปถัมภ์)	1	14	15	1	2	3
66	โรงเรียนบ้านชีเหล็กเหล่า สมบูรณ์	1	14	15	1	2	3
67	โรงเรียนบ้านคำลวดพื่น	1	17	18	1	3	4
68	โรงเรียนบ้านดงยาง	1	14	15	1	2	3
69	โรงเรียนบ้านดงหม้อทอง	1	26	27	1	4	5

ตาราง 8 (ต่อ)

ที่	ชื่อสถานศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
70	โรงเรียนบ้านดงห้วยเปือย	1	15	16	1	3	4
71	โรงเรียนบ้านโนนสะอาดนา เหมือด	1	15	16	1	3	4
72	โรงเรียนบ้านพุทธรักษา	1	14	15	1	2	3
73	โรงเรียนบ้านโพธิ์ชัย	1	10	11	1	2	3
74	โรงเรียนบ้านสามแยกพิทักษ์	1	6	7	1	1	2
75	โรงเรียนบ้านหนองกว้างหนอง กรุงศรี	1	14	15	1	2	3
76	โรงเรียนบ้านหนองท่มท่ากระ ด้น	1	14	15	1	2	3
77	โรงเรียนบ้านหนองลาด	1	14	15	1	2	3
78	โรงเรียนบ้านหนองแอกดอน สวรรค์	1	14	15	1	2	3
79	โรงเรียนบ้านห้วยทราย	1	15	16	1	3	4
80	โรงเรียนบ้านห้วยสนธิวิทยา	1	15	16	1	3	4
81	โรงเรียนบ้านเหล่าผักไผ่	1	15	16	1	3	4
82	โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง	1	39	40	1	8	9
อำเภอคำตากลา							
83	โรงเรียนชุมชนพอกใหญ่ไทย สมบูรณ์	1	18	19	1	3	4

ตาราง 8 (ต่อ)

ที่	ชื่อสถานศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
84	โรงเรียนบ้านกุดจาน	1	15	16	1	3	4
85	โรงเรียนบ้านดงอีต้อย	1	11	12	1	2	3
86	โรงเรียนบ้านท่างาม	1	14	15	1	2	3
87	โรงเรียนบ้านนาแต้	1	11	12	1	2	3
88	โรงเรียนบ้านหนองบัวลิม	1	14	15	1	2	3
89	โรงเรียนบ้านหนองพอกน้อย	1	11	12	1	2	3
90	โรงเรียนบ้านหนองแสงดงอี บ้าง	1	15	16	1	2	3
91	โรงเรียนเพี้ยพิทยาพัฒน์	1	18	19	1	3	4
92	โรงเรียนอนุบาลคำตากล้า	1	10	11	1	2	3
รวมทั้งสิ้น		92	1,360	1452	92	230	322

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น วุฒิการศึกษา ตำแหน่งในการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นต้น

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สกลนคร เขต 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยประเมินจากองค์ประกอบ จิตสาธารณะของนักเรียน 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) จิตสาธารณะต่อสังคม 2) จิตสาธารณะต่อผู้อื่น 3) จิตสาธารณะต่อตนเอง

5 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะ ของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะ ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะ ของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะ ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะ ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาแนวคิด หลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert

2.2.2 ร่างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะ ของนักเรียน จากองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) จิตสาธารณะต่อสังคม 2) จิตสาธารณะต่อผู้อื่น 3) จิตสาธารณะต่อตนเอง

2.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.2.4 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามที่ สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

โดยการตรวจสอบสำนวนภาษาที่ใช้และเนื้อหาให้ครอบคลุม ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนน ดังนี้
ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยาม

เชิงปฏิบัติการ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยาม

เชิงปฏิบัติการ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยาม

เชิงปฏิบัติการ

หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ดังนี้

1. อาจารย์สถาบันอุดมศึกษา มีตำแหน่งวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกและมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทด้านการบริหารการศึกษาและมีประสบการณ์บริหารไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

3. ครู มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิระดับปริญญาโททางการศึกษาและมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

2.2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจอีกครั้งหนึ่ง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์อยู่ระหว่าง 0.60–1.00

2.2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

2.2.7 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้ Item total Correlation แบบ Pearson (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 99) ค่าอำนาจจำแนกต้องเท่ากับ 0.26 ขึ้นไป ซึ่งค่าอำนาจจำแนกสภาพที่เป็นจริงอยู่ระหว่าง 0.28–0.83 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ระหว่าง 0.39–0.96

2.2.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของ (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 111) โดยค่าความเชื่อมั่นจะต้องเท่ากับ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งค่าความเชื่อมั่นสภาพที่เป็นจริงเท่ากับ 0.95 และค่าความเชื่อมั่นสภาพที่ควรจะเป็นเท่ากับ 0.97

2.2.9 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงเป็นฉบับสมบูรณ์และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ปีการศึกษา 2567 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเข้ารวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนและครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการเก็บข้อมูล โดยได้เข้าพบปะและชี้แจงข้อมูลในแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์และขอความอนุเคราะห์ให้ตอบแบบสอบถาม

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองสำหรับโรงเรียนที่อยู่ไม่ไกลสะดวกในการเดินทาง ส่วนโรงเรียนที่อยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทาง ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

3.4 ติดตามทวงถามแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับที่ได้รับกลับคืน จากนั้นนำแบบสอบถามไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์และทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 322 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยยึดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 82)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธีการหาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็น (I) กับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) ใช้วิธีวิเคราะห์ดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง Modified Priority Needs Index หรือ (PNI_{modified}) ที่ปรับปรุงโดยนางลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมล ว่องวาณิช ซึ่งมีสูตรดังนี้ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558, หน้า 18)

$$PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$$

เมื่อ PNI หมายถึง ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index)

I (Importance) หมายถึง ระดับความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น

D (Degree of success) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง

4.4 เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาคือค่า $PNI_{modified}$ ด้านที่สูงกว่า

$PNI_{modified}$ รวมและนำองค์ประกอบย่อยของด้านนั้นมาใช้เป็นประเด็นในการหาแนวทางการส่งเสริมต่อไป

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

เมื่อได้ลำดับความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 แล้ว จากนั้นผู้วิจัยได้ร่างแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 แล้วจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า นำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะผู้ทรงคุณวุฒิมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกและมีประสบการณ์ในด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน
2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทด้านการบริหารการศึกษาและมีประสบการณ์บริหาร ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน
3. ครู มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการพิเศษและมีประสบการณ์การสอน ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน

แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Likert Scale Questions) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับโดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555, หน้า 24)

- จิตสาธาธารณะนั้น
- 1 หมายถึง ผู้ตอบไม่เห็นด้วยเลยกับแนวทางส่งเสริม
- จิตสาธาธารณะนั้น
- 2 หมายถึง ผู้ตอบไม่เห็นด้วยบางส่วนกับแนวทางส่งเสริม
- จิตสาธาธารณะนั้น
- 3 หมายถึง ผู้ตอบไม่แน่ใจกับแนวทางส่งเสริมจิตสาธาธารณะ
- ดังกล่าว
- 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับแนวทางส่งเสริมจิตสาธาธารณะนั้น
- 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งกับแนวทางส่งเสริม
- จิตสาธาธารณะนั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางส่งเสริมจิตสาธาธารณะของนักเรียนโดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยยึดเกณฑ์การแปลผลคะแนนที่ได้ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้การคำนวณหาช่วงของการวัดตามวิธีของ Best (1977,p.174) ดังนี้

(คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด)/จำนวนระดับ

$$(5-1)/3 = 1.33$$

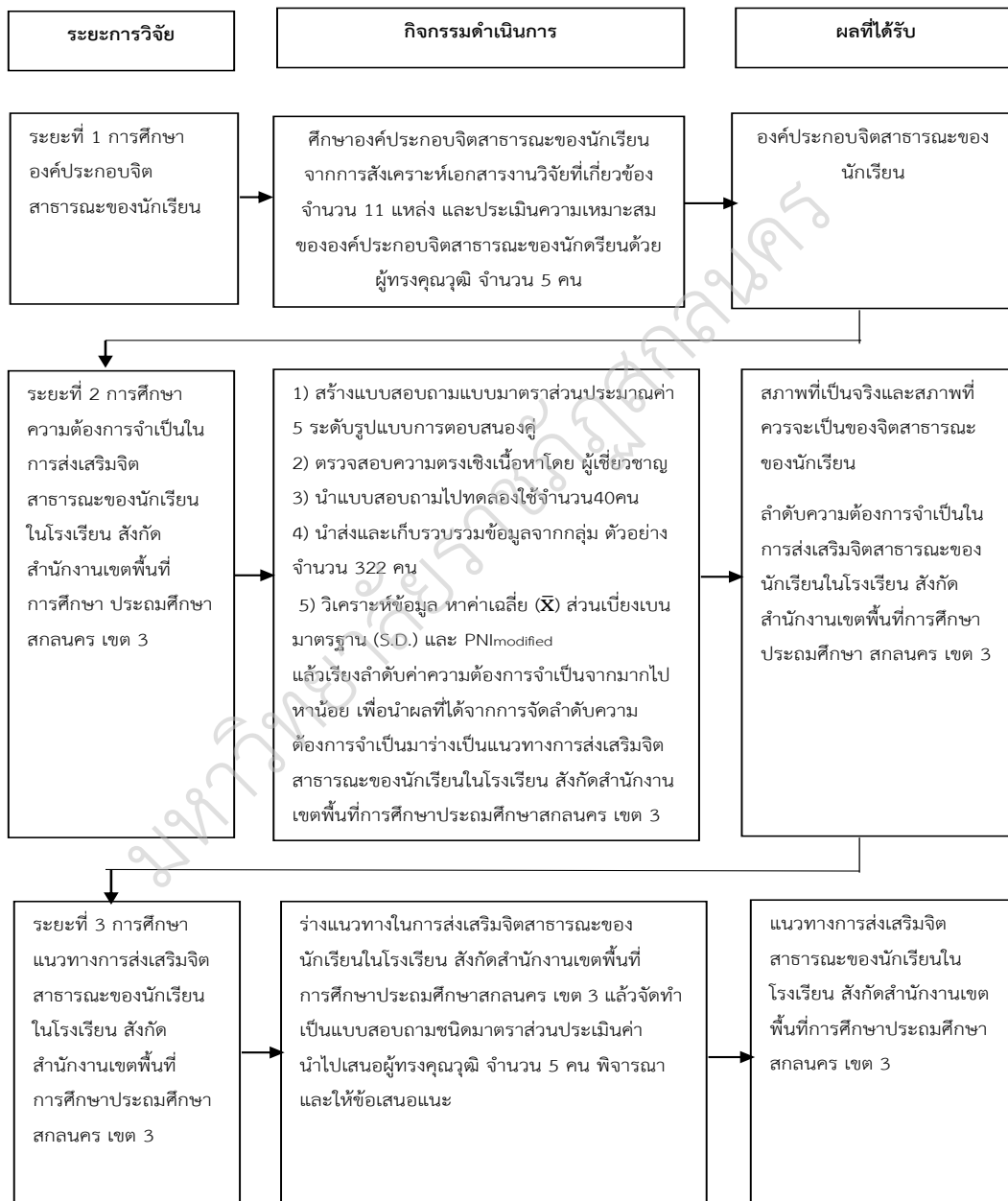
ค่าเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง แนวทางส่งเสริมจิตสาธาธารณะของนักเรียนเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง แนวทางส่งเสริมจิตสาธาธารณะของนักเรียนเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง แนวทางส่งเสริมจิตสาธาธารณะของนักเรียนเหมาะสมมาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมจิตสาธาธารณะของนักเรียน มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการดำเนินการวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการ
ส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้ ดังภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 แสดงระยะการวิจัย กิจกรรมและผลที่ได้รับ

ตาราง 9 แผนการดำเนินการวิจัย

ระยะของการวิจัย	วิธีดำเนินการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ	สถิติที่ใช้ / เกณฑ์	ผลที่ได้รับ	ช่วงเวลาที่ใช้วิจัย
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบ จิตสาธารณะ ของนักเรียน	ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์องค์ประกอบจิต สาธารณะของนักเรียน	เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้องจำนวน 11 แหล่ง	ตาราง สังเคราะห์ องค์ประกอบจิต สาธารณะของ นักเรียน	-ความถี่ -ร้อยละ	องค์ประกอบ ของจิต สาธารณะของ นักเรียน	มิถุนายน ถึง กรกฎาคม พ.ศ.2567
	ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสม ขององค์ประกอบจิต สาธารณะของนักเรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ	-ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
ระยะที่ 2 ศึกษาความ ต้องการ จำเป็นใน การส่งเสริม จิต สาธารณะ ของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ประถม ศึกษา สกลนคร เขต 3	1. สร้างแบบสอบถามแบบ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับรูปแบบการ ตอบสนองคู่ 2. ตรวจสอบความตรงเชิง เนื้อหาโดย ผู้เชี่ยวชาญ 3. นำแบบสอบถามไป ทดลองใช้จำนวน 40 คน 4. เก็บรวบรวมข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 322 คน	-ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน -กลุ่มทดลองใช้ แบบสอบถาม 40 คน -กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 322 คน เป็นผู้บริหาร โรงเรียน 92 คน และครู 230 คน	-แบบสอบถาม แบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับรูปแบบการ ตอบสนองคู่ เกี่ยวกับสภาพ ปัจจุบันและ สภาพที่ควรจะเป็น ของจิต สาธารณะของ นักเรียนใน โรงเรียน สังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	-ค่า IOC -ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน -PNI modified	1. สภาพที่เป็น จริงและสภาพ ที่ควรจะเป็น ของจิต สาธารณะ ของนักเรียน 2. ลำดับความ ต้องการจำเป็น ในการส่งเสริม จิตสาธารณะ ของนักเรียนใน โรงเรียน สังกัด สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	สิงหาคม ถึง กันยายน พ.ศ. 2567

ตาราง 9 (ต่อ)

ระยะของการวิจัย	วิธีดำเนินการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ	สถิติที่ใช้ / เกณฑ์	ผลที่ได้รับ	ช่วงเวลาที่ใช้วิจัย
ระยะที่ 3 ศึกษา แนวทางการ ส่งเสริมจิต สาธารณะ ของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	1.ร่างแนวทางในการ ส่งเสริมจิตสาธารณะของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 2.จัดทำเป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณ ค่า นำไปเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาและให้ ข้อเสนอแนะ	-ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	-แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ	-ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน -วิเคราะห์ เนื้อหา	แนวทางการ ส่งเสริมจิต สาธารณะของ นักเรียนใน โรงเรียน สังกัด สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 3	ตุลาคม พ.ศ.2567 ถึง มกราคม พ.ศ.2568

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	หมายถึง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
$\bar{X}$	หมายถึง คะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	หมายถึง ร้อยละ
PNI _{modified}	หมายถึง ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละระยะการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาด้านความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน

องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มี 3 องค์ประกอบหลัก 9 องค์ประกอบย่อย 57 พฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

1. จิตสาธารณะต่อสังคม มี 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1.1) การดูแลสิ่งของส่วนรวม มี 7 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 1.1.1) นักเรียนทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวมเมื่อใช้เสร็จแล้ว 1.1.2) นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เข้าที่เดิมอย่างเรียบร้อยหลังจากใช้เสร็จแล้ว 1.1.3) นักเรียนไม่ทิ้งเศษขยะภายในห้องเรียนและในโรงเรียน 1.1.4) นักเรียนอาสาปิดไฟปิดพัดลมและหน้าต่างของห้องเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้ว 1.1.5) นักเรียนหยิบอุปกรณ์ของห้องไปใช้แล้วเก็บคืนที่เดิมอย่างเรียบร้อย 1.1.6) นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่องเก็บเข้าที่เดิม 1.1.7) นักเรียนไม่ขีดเขียนหรือทำลายวัสดุอุปกรณ์ในห้องเรียน 1.2) การใช้สิ่งของส่วนรวม มี 6 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 1.2.1) นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ 1.2.2) นักเรียนใช้แก้วรองน้ำดื่มทุกครั้งที่ตั้งน้ำดื่มของโรงเรียนเพื่อรักษาความสะอาด 1.2.3) นักเรียนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างประหยัดและใช้อย่างทะนุถนอม 1.2.4) นักเรียนนั่งเก้าอี้ในท่าที่ถูกต้องสุภาพและไม่โยกเก้าอี้ไปมา 1.2.5) นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี 1.2.6) นักเรียนไม่โยนสิ่งของและอุปกรณ์การเรียนไปมาภายในห้องเรียน

2. จิตสาธารณะต่อผู้อื่น มี 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1) การเสียสละเพื่อผู้อื่น มี 8 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 2.1.1) นักเรียนช่วยถือของแทนเพื่อนที่ไม่สบาย 2.1.2) นักเรียนช่วยทำเวรแทนเพื่อนที่ลาป่วย 2.1.3) นักเรียนเสียสละเก็บขยะไปทิ้งลงถังทิ้งที่ไม่ใช่ขยะของตัวเอง 2.1.4) นักเรียนแบ่งขนมให้เพื่อนได้ทานด้วย 2.1.5) นักเรียนเสียสละเก้าอี้ให้เพื่อนนั่ง 2.1.6) นักเรียนเสียสละหนังสือให้น้องอ่าน 2.1.7) นักเรียนช่วยติวหนังสือให้เพื่อนในเวลาว่างหลังเลิกเรียน 2.1.8) นักเรียนขอมดนตรีให้เพื่อนในเวลาว่าง 2.2) การช่วยเหลือผู้อื่น มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 2.2.1) นักเรียนช่วยเพื่อนทำงานด้วยความเต็มใจ 2.2.2) นักเรียนช่วยแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินอื่น ๆ ให้กับเพื่อนเมื่อเพื่อนเดือดร้อน 2.2.3) นักเรียนช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับเพื่อนในชั้นเรียน 2.2.4) นักเรียนอาสาทำงานช่วยเพื่อนด้วยกำลังกาย กำลังใจโดยไม่หวังผลตอบแทน 2.2.5) นักเรียนร่วมแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนประสบความสำเร็จ 2.3) การอำนวย

ความสะดวกให้ผู้อื่น มี 4 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 2.3.1) นักเรียนพูดกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ
อ่อนหวาน 2.3.2) นักเรียนให้คำแนะนำปรึกษาเรื่องการเรียนแก่เพื่อนในชั้นเรียน
2.3.3) นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเมื่อเพื่อนทำหาย 2.3.4) นักเรียนต้อนรับ
บุคคลภายนอกที่เข้ามาในโรงเรียนด้วยความเหมาะสม 2.4) การร่วมมือกับผู้อื่น มี 6
พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 2.4.1) นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความจริงใจ 2.4.2) นักเรียน
ยอมรับความคิดเห็นและความสามารถของเพื่อน 2.4.3) นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อ
หน้าที่ของตนเอง 2.4.4) นักเรียนมีจิตใจพร้อมที่จะให้บริการแก่เพื่อนในชั้นเรียน
2.4.5) นักเรียนมีความอดทนและมั่นคงในอารมณ์เมื่อเจอเหตุการณ์ที่เพื่อนทำให้
ไม่สบายใจ 2.4.6) นักเรียนรู้จักประมาณตนเองเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน

3. จิตสาธารณะต่อตนเอง มี 3 องค์ประกอบย่อยได้แก่ 3.1) การไม่ยึดครอง
สมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง มี 7 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 3.1.1) นักเรียนไม่นำเอา
อุปกรณ์สิ่งที่เป็นของส่วนรวมของห้องเรียนไว้ใช้กับตนเอง 3.1.2) นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์
กีฬาของโรงเรียนไปเล่นที่บ้าน 3.1.3) นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์การเรียนที่เป็นของส่วนรวม
ไปใช้ที่บ้าน 3.1.4) นักเรียนไม่เก็บหนังสือนอกเวลาของห้องมาไว้ที่ตัวเอง 3.1.5) นักเรียน
แบ่งปันและเปิดโอกาสให้เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน 3.1.6) นักเรียนแบ่งปัน
ของส่วนรวมของห้องให้เพื่อนได้ใช้ 3.1.7) นักเรียนหยิบกระดาษมาใช้ตามจำนวนที่กำหนด
เท่านั้น 3.2) ความรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่น มี 6 พฤติกรรมบ่งชี้
ได้แก่ 3.2.1) นักเรียนไม่นำปากกาหรือลิตคิวมาขีดเขียนโต๊ะ 3.2.2) นักเรียนใช้ไม้กวาดอย่าง
ทะนุถนอมแล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย 3.2.3) นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างทะนุถนอม
3.2.4) นักเรียนไม่ฉีกหนังสือในห้องสมุด 3.2.5) นักเรียนปิดไฟและพัดลมทุกครั้งก่อนออก
จากห้องเรียน 3.2.6) นักเรียนใช้น้ำยาล้างห้องน้ำอย่างประหยัด 3.3) การอุทิศตนเพื่อ
ประโยชน์ส่วนรวม มี 6 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 3.3.1) นักเรียนอาสาสมัครงานหลังจาก
เรียนเสร็จแล้ว 3.3.2) นักเรียนอาสาช่วยคุณครูถือของด้วยความเต็มใจ 3.3.3) นักเรียน
อาสาช่วยครูแจกอาหารกลางวัน 3.3.4) นักเรียนอาสาแจกเอกสารของครูให้เพื่อน ๆ
3.3.5) นักเรียนอาสารวบรวมแบบฝึกหัดไปส่งครู 3.3.6) นักเรียนไม่ส่งเสียงดังรบกวนคน
อื่นในขณะที่ครูสอน

เมื่อนำองค์ประกอบจิตสาธารณะข้างต้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คนประเมินความ
เหมาะสม ผลปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน

องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน	ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S. D.	ความหมาย
จิตสาธารณะต่อสังคม	5.00	0.00	มากที่สุด
จิตสาธารณะต่อผู้อื่น	5.00	0.00	มากที่สุด
จิตสาธารณะต่อตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	5.00	0.00	มากที่สุด

จากตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน พบว่าองค์ประกอบหลัก ทั้ง 3 องค์ประกอบมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S. D. = 0.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S. D. = 0.00)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

2.1 ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

2.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพทั่วไป	ความถี่ (n=322)	ร้อยละ
1. วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	154	47.82
ปริญญาโท	164	50.94
ปริญญาเอก	4	1.24

ตาราง 11 (ต่อ)

สถานภาพทั่วไป	ความถี่ (n=322)	ร้อยละ
รวม	322	100.00
2. ตำแหน่งในการทำงาน		
ผู้บริหาร	92	28.57
ครู	230	71.43
รวม	322	100.00
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
ประสบการณ์ 1-5 ปี	91	28.26
ประสบการณ์ 6-10 ปี	115	35.72
ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี	116	36.02
รวม	322	100.00

จากตาราง 11 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 322 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 50.94) มีตำแหน่งในการทำงานครู (ร้อยละ 71.43) และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปี (ร้อยละ 36.02)

2.1.2 วิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวม ดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่ควรจะเป็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	จิตสาธารณะต่อสังคม	3.41	0.33	ปานกลาง	4.97	0.13	มากที่สุด
2	จิตสาธารณะต่อผู้อื่น	3.59	0.28	มาก	4.98	0.12	มากที่สุด
3	จิตสาธารณะต่อตนเอง	3.63	0.25	มาก	4.98	0.12	มากที่สุด
รวม		3.57	0.12	มาก	4.98	0.12	มากที่สุด

จากตาราง 12 สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวมพบว่า

1. สภาพที่เป็นจริงของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D.= 0.12) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านจิตสาธารณะต่อตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D.= 0.25) ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D.= 0.28) ด้านจิตสาธารณะต่อสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$, S.D.= 0.33) ตามลำดับ

2. สภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.12) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่น ($\bar{X} = 4.98$, S.D.=0.12) ด้านจิตสาธารณะต่อตนเอง ($\bar{X} = 4.98$, S.D.= 0.13) ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม ($\bar{X} = 4.97$, S.D.= 0.13) ตามลำดับ

2.1.3 วิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 รายองค์ประกอบ ดังตาราง 13

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 3

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่ควรจะเป็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็น ของส่วนรวมเมื่อใช้เสร็จแล้ว	3.38	0.70	ปาน กลาง	4.98	0.17	มากที่สุด
2	นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เข้าที่เดิม อย่างเรียบร้อยหลังจากใช้เสร็จแล้ว	3.35	0.65	ปาน กลาง	4.98	0.17	มากที่สุด
3	นักเรียนไม่ขีดเขียนหรือทำลายวัสดุอุปกรณ์ใน ห้องเรียน	3.36	0.70	ปาน กลาง	4.97	0.18	มากที่สุด
4	นักเรียนอาสาปิดไฟปิดพัดลมและหน้าต่าง ของห้องเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้ว	3.48	0.63	ปาน กลาง	4.96	0.22	มากที่สุด
5	นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่อง ทุกครั้งเมื่อใช้เสร็จแล้ว	3.38	0.67	ปาน กลาง	4.97	0.18	มากที่สุด
6	นักเรียนทิ้งขยะลงในถังขยะภายในห้องเรียน และในโรงเรียน	3.47	0.67	ปาน กลาง	4.96	0.21	มากที่สุด
7	นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ	3.37	0.67	ปาน กลาง	4.99	0.12	มากที่สุด
8	นักเรียนใช้แก้วร่อนน้ำดื่มทุกครั้งที่ตักน้ำดื่มของ โรงเรียนเพื่อรักษาความสะอาด	3.46	0.65	ปาน กลาง	4.99	0.11	มากที่สุด
9	นักเรียนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่าง ประหยัดและใช้อย่างทะนุถนอม	3.41	0.73	ปาน กลาง	4.98	0.15	มากที่สุด
10	นักเรียนนั่งเก้าอี้ในท่าที่ถูกต้องสุภาพและไม่ โยกเก้าอี้ไปมา	3.49	0.63	ปาน กลาง	4.98	0.17	มากที่สุด
11	นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี	3.35	0.70	ปาน กลาง	4.96	0.22	มากที่สุด
12	นักเรียนไม่โยนสิ่งของและอุปกรณ์การเรียนไป มาภายในห้องเรียน	3.44	0.66	ปาน กลาง	4.98	0.17	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		3.41	0.33	ปาน กลาง	4.97	0.13	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่ควรจะเป็น		
		X̄	S.D.	ระดับ	X̄	S.D.	ระดับ
องค์ประกอบที่2 จิตสาธารณะต่อผู้อื่น							
1	นักเรียนช่วยเหลือของแทนเพื่อนที่ไม่สบาย	3.56	0.57	มาก	4.98	0.17	มากที่สุด
2	นักเรียนช่วยทำเวรแทนเพื่อนที่ลาป่วย	3.61	0.63	มาก	4.98	0.15	มากที่สุด
3	นักเรียนเสียสละเก็บขยะไปทิ้งลงถังทั้งที่ ไม่ใช่ขยะของตัวเอง	3.60	0.57	มาก	4.95	0.23	มากที่สุด
4	นักเรียนแบ่งขนมให้เพื่อนได้ทานด้วย	3.57	0.58	มาก	4.94	0.25	มากที่สุด
5	นักเรียนเสียสละเก้าอี้ให้เพื่อนนั่งในกรณีที่ เพื่อนไม่สบายแล้วไม่มีเก้าอี้นั่ง	3.50	0.64	ปาน กลาง	4.96	0.21	มากที่สุด
6	นักเรียนส่งต่อนั่งสื่อกที่อ่านแล้วให้องค์กร	3.63	0.59	มาก	4.98	0.17	มากที่สุด
7	นักเรียนช่วยติวหนังสือกับเพื่อนในเวลาว่าง หลังเลิกเรียน	3.64	0.60	มาก	4.99	0.14	มากที่สุด
5	นักเรียนเสียสละเก้าอี้ให้เพื่อนนั่งในกรณีที่ เพื่อนไม่สบายแล้วไม่มีเก้าอี้นั่ง	3.50	0.64	ปาน กลาง	4.96	0.21	มากที่สุด
9	นักเรียนช่วยเพื่อนทำงานด้วยความเต็มใจ	3.66	0.64	มาก	4.98	0.16	มากที่สุด
10	นักเรียนช่วยแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินอื่น ๆ ให้กับเพื่อนเมื่อเพื่อนเดือดร้อน	3.56	0.59	มาก	4.98	0.16	มากที่สุด
11	นักเรียนช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความ สุข ให้กับเพื่อนในชั้นเรียน	3.62	0.54	มาก	4.98	0.16	มากที่สุด
12	นักเรียนอาสาทำงานช่วยเพื่อนด้วยกำลังกาย กำลังใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	3.53	0.56	มาก	4.99	0.12	มากที่สุด
13	นักเรียนร่วมแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนประสบ ความสำเร็จ	3.53	0.59	มาก	4.98	0.16	มากที่สุด
14	นักเรียนพูดกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ อ่อนหวาน	3.47	0.58	มาก	4.97	0.19	มากที่สุด
15	นักเรียนให้คำแนะนำปรึกษาเรื่องการเรียนแก่ เพื่อนในชั้นเรียน	3.69	0.56	มาก	4.98	0.17	มากที่สุด
16	นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเมื่อ เพื่อนทำหาย	3.70	0.50	มาก	4.95	0.23	มากที่สุด
17	นักเรียนต้อนรับบุคคลภายนอกที่เข้ามาใน โรงเรียนด้วยความเหมาะสม	3.64	0.56	มาก	4.98	0.16	มากที่สุด
18	นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความจริงใจ	3.64	0.59	มาก	4.98	0.15	มากที่สุด
19	นักเรียนยอมรับความคิดเห็นและ ความสามารถของเพื่อน	3.64	0.54	มาก	4.98	0.16	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่ควรจะเป็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
20	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตน	3.63	0.63	มาก	4.99	0.11	มากที่สุด
21	นักเรียนมีความอดทนและมั่นคงในอารมณ์เมื่อเจอเหตุการณ์ที่เพื่อนทำให้ไม่สบายใจ	3.56	0.59	มาก	4.99	0.14	มากที่สุด
22	นักเรียนรู้จักประมาณตนเองเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน	3.66	0.56	มาก	4.98	0.17	มากที่สุด
23	นักเรียนมีจิตใจพร้อมที่จะให้บริการแก่เพื่อนในชั้นเรียน	3.26	0.60	ปานกลาง	4.99	0.11	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		3.59	0.28	มาก	4.98	0.12	มากที่สุด
องค์ประกอบที่3 จิตสาธารณะต่อตนเอง							
1	นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์สิ่งที่เป็นของส่วนรวมของห้องเรียนไว้ใช้กับตนเอง	3.79	0.62	มาก	4.99	0.11	มากที่สุด
2	นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์กีฬาของโรงเรียนไปเล่นที่บ้าน	3.64	0.61	มาก	4.98	0.15	มากที่สุด
3	นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์การเรียนที่เป็นของส่วนรวมไปใช้ที่บ้าน	3.57	0.61	มาก	4.98	0.15	มากที่สุด
4	นักเรียนไม่เก็บหนังสือนอกเวลาของห้องมาไว้ที่ตัวเอง	3.67	0.60	มาก	4.98	0.15	มากที่สุด
5	นักเรียนแบ่งปันและเปิดโอกาสให้เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน	3.54	0.60	มาก	4.98	0.15	มากที่สุด
6	นักเรียนแบ่งปันของส่วนรวมของห้องให้เพื่อนได้ใช้	3.67	0.54	มาก	4.97	0.19	มากที่สุด
7	นักเรียนหยิบกระดาดมาใช้ตามจำนวนที่กำหนดเท่านั้น	3.60	0.58	มาก	4.98	0.16	มากที่สุด
8	นักเรียนไม่นำปากกาหรือลิควิดมาขีดเขียนโต๊ะ	3.60	0.57	มาก	4.96	0.22	มากที่สุด
9	นักเรียนใช้ไม้กวาดอย่างทะนุถนอมแล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย	3.63	0.54	มาก	4.97	0.18	มากที่สุด
10	นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างทะนุถนอม	3.66	0.52	มาก	4.98	0.17	มากที่สุด
11	นักเรียนไม่ฉีกหนังสือในห้องสมุด	3.56	0.56	มาก	4.98	0.15	มากที่สุด
12	นักเรียนปิดไฟและพัดลมทุกครั้งก่อนออกจากห้องเรียน	3.50	0.62	มาก	4.98	0.16	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่ควรจะเป็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
13	นักเรียนใช้น้ำยาล้างห้องน้ำอย่าง ประหยัด	3.63	0.53	มาก	4.96	0.21	มากที่สุด
14	นักเรียนอาสาช่วยขยะในถังของห้องไป ทิ้ง	3.59	0.57	มาก	4.98	0.15	มากที่สุด
15	นักเรียนอาสาในการเก็บกระดาษใน ห้องเรียน	3.69	0.47	มาก	4.97	0.18	มากที่สุด
16	นักเรียนอาสาสับกระดานหลังจากเรียน เสร็จแล้ว	3.64	0.55	มาก	4.98	0.18	มากที่สุด
17	นักเรียนอาสาช่วยคุณครูถือของด้วย ความเต็มใจ	3.72	0.51	มาก	4.98	0.12	มากที่สุด
18	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกอาหาร กลางวัน	3.72	0.55	มาก	4.98	0.17	มากที่สุด
19	นักเรียนอาสาแจกเอกสารของครูให้ เพื่อน ๆ	3.78	0.44	มาก	4.98	0.16	มากที่สุด
20	นักเรียนอาสารวบรวมแบบฝึกหัดไปส่ง ครู	3.67	0.54	มาก	4.99	0.11	มากที่สุด
21	นักเรียนไม่ส่งเสียงดังรบกวนคนอื่นใน ขณะที่ครูสอน	3.39	0.55	ปาน กลาง	4.98	0.16	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		3.63	0.25	มาก	4.98	0.13	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย 3 องค์ประกอบ		3.57	0.12	มาก	4.98	0.12	มากที่สุด

จากตาราง 13 สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
รายองค์ประกอบ พบว่า

1. สภาพที่เป็นจริงของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม อยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$, S.D.= 0.33) ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$,
S.D.= 0.28) และด้านจิตสาธารณะต่อตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D.= 0.25)
2. สภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม

อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.97, S.D.= 0.13) ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.98, S.D.=0.12) และด้านจิตสาธารณะต่อตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.98, S.D.= 0.13)

2.1.4 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ดังตาราง 14-15

ตาราง 14 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ยสภาพ ที่เป็นจริง(D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ ควรจะเป็น(I)	PNI	ลำดับ
องค์ประกอบที่1 จิตสาธารณะต่อสังคม					
1	นักเรียนทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวมเมื่อใช้เสร็จแล้ว	3.38	4.98	0.473	5
2	นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เข้าที่เดิมอย่างเรียบร้อยหลังจากใช้เสร็จแล้ว	3.35	4.98	0.485	1
3	นักเรียนไม่ขีดเขียนหรือทำลายวัสดุอุปกรณ์ในห้องเรียน	3.36	4.97	0.478	4
4	นักเรียนอาสาปิดไฟปิดพัดลมและหน้าต่างของห้องเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้ว	3.48	4.96	0.422	12
5	นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่องทุกครั้งเมื่อใช้เสร็จแล้ว	3.38	4.97	0.473	5
6	นักเรียนทิ้งขยะลงในถังขยะภายในห้องเรียนและในโรงเรียน	3.47	4.96	0.430	10
7	นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ	3.37	4.99	0.482	2
8	นักเรียนใช้แก้วร่อนน้ำดื่มทุกครั้งที่ตักน้ำดื่มของโรงเรียนเพื่อรักษาความสะอาด	3.46	4.99	0.445	9
9	นักเรียนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างประหยัดและใช้อย่างทะนุถนอม	3.41	4.98	0.462	7
10	นักเรียนนั่งเก้าอี้ในท่าที่ถูกต้องสุภาพและไม่โยกเก้าอี้ไปมา	3.49	4.98	0.424	11
11	นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี	3.35	4.96	0.480	3

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ยสภาพ ที่เป็นจริง(D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ ควรจะเป็น(I)	PNI	ลำดับ
12	นักเรียนไม่โยนสิ่งของและอุปกรณ์การเรียน ไปมาภายในห้องเรียน	3.44	4.98	0.446	8
รวมค่าเฉลี่ย		3.41	4.97	0.458	
องค์ประกอบที่2 จิตสาธารณะต่อผู้อื่น					
1	นักเรียนช่วยเหลือของแทนเพื่อนที่ไม่สบาย	3.56	4.98	0.399	7
2	นักเรียนช่วยทำเวรแทนเพื่อนที่ลาป่วย	3.61	4.98	0.381	10
3	นักเรียนเสียสละเก็บขยะไปทิ้งลงถังทั้งที่ ไม่ใช่ขยะของตัวเอง	3.60	4.95	0.375	13
4	นักเรียนแบ่งขนมให้เพื่อนได้ทานด้วย	3.57	4.94	0.381	10
5	นักเรียนเสียสละเก้าอี้ให้เพื่อนนั่งในกรณีที่ เพื่อนไม่สบายแล้วไม่มีเก้าอี้นั่ง	3.50	4.96	0.417	3
6	นักเรียนส่งต่อหนังสือที่อ่านแล้วให้คนอื่น อ่านด้วย	3.63	4.98	0.372	15
7	นักเรียนช่วยดูหนังสือกับเพื่อนในเวลาว่าง หลังเลิกเรียน	3.64	4.99	0.369	16
8	นักเรียนซ่อมดนตรีกับเพื่อนในเวลาว่าง	3.59	4.97	0.383	9
9	นักเรียนช่วยเพื่อนทำงานด้วยความเต็มใจ	3.66	4.98	0.360	20
10	นักเรียนช่วยแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินอื่น ๆ ให้กับเพื่อนเมื่อเพื่อนเดือดร้อน	3.56	4.98	0.398	8
11	นักเรียนช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความ สุข ให้กับเพื่อนในชั้นเรียน	3.62	4.98	0.374	14
12	นักเรียนอาสาทำงานช่วยเพื่อนด้วยกำลัง กาย กำลังใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	3.53	4.99	0.413	4
13	นักเรียนร่วมแสดงความยินดีเมื่อเพื่อน ประสบความสำเร็จ	3.53	4.98	0.409	5
14	นักเรียนพูดกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ อ่อนหวาน	3.47	4.97	0.434	2
15	นักเรียนให้คำแนะนำปรึกษาเรื่องการเรียน แก่เพื่อนในชั้นเรียน	3.69	4.98	0.350	22
16	นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเมื่อ เพื่อนทำหาย	3.70	4.95	0.336	23

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ยสภาพ ที่เป็นจริง(D)	ค่าเฉลี่ยสภาพ ที่ควรจะเป็น(I)	PNI	ลำดับ
17	นักเรียนต้อนรับบุคคลภายนอกที่เข้ามาใน โรงเรียนด้วยความเหมาะสม	3.64	4.98	0.367	18
18	นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความจริงใจ	3.64	4.98	0.369	16
19	นักเรียนยอมรับความคิดเห็นและความสามารถ ของเพื่อน	3.64	4.98	0.367	18
20	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเอง	3.63	4.99	0.377	12
21	นักเรียนมีความอดทนและมั่นคงในอารมณ์เมื่อ เจอเหตุการณ์ที่เพื่อนทำให้ไม่สบายใจ	3.56	4.99	0.401	6
22	นักเรียนรู้จักประมาณตนเองเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อม ตน	3.66	4.98	0.358	21
23	นักเรียนมีจิตใจพร้อมที่จะให้บริการแก่เพื่อนใน ชั้นเรียน	3.26	4.99	0.531	1
ค่าเฉลี่ย		3.59	4.98	0.387	
องค์ประกอบที่ 3 จิตสาธารณะต่อตนเอง					
1	นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์สิ่งที่เป็นของส่วนรวม ของห้องเรียนไปใช้กับตนเอง	3.79	4.99	0.317	20
2	นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์กีฬาของโรงเรียนไป เล่นที่บ้าน	3.64	4.98	0.368	11
3	นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์การเรียนที่เป็นของ ส่วนรวมไปใช้ที่บ้าน	3.57	4.98	0.396	5
4	นักเรียนไม่เก็บหนังสือนอกเวลาของห้องมาไว้ที่ ตัวเอง	3.67	4.98	0.358	15
5	นักเรียนแบ่งปันและเปิดโอกาสให้เพื่อนใช้เครื่อง คอมพิวเตอร์ของโรงเรียน	3.54	4.98	0.408	3
6	นักเรียนแบ่งปันของส่วนรวมของห้องให้เพื่อนได้ ใช้	3.67	4.97	0.352	16
7	นักเรียนหยิบกระดาษมาใช้ตามจำนวนที่กำหนด เท่านั้น	3.60	4.98	0.384	7
8	นักเรียนไม่นำปากกาหรือลิควิดมาขีดเขียนโต๊ะ	3.60	4.96	0.376	8
9	นักเรียนใช้ไม้กวาดอย่างทะนุถนอมแล้วเก็บเข้าที่ ให้เรียบร้อย	3.63	4.97	0.371	9
10	นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างทะนุถนอม	3.66	4.98	0.361	13
11	นักเรียนไม่ฉีกหนังสือในห้องสมุด	3.56	4.98	0.402	4

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ยสภาพ ที่เป็นจริง(D)	ค่าเฉลี่ยสภาพ ที่ควรจะเป็น(I)	PNI	ลำดับ
12	นักเรียนปิดไฟและพัดลมทุกครั้งก่อนออกจาก ห้องเรียน	3.50	4.98	0.425	2
13	นักเรียนใช้น้ำยาล้างห้องน้ำอย่างประหยัด	3.63	4.96	0.368	11
14	นักเรียนอาสาบำเพ็ญประโยชน์ในถังขยะในห้องไปทิ้ง	3.59	4.98	0.387	6
15	นักเรียนอาสาในการเก็บกระดาษในห้องเรียน	3.69	4.97	0.347	17
16	นักเรียนอาสาทำความสะอาดหลังจากเรียนเสร็จ แล้ว	3.64	4.98	0.370	10
17	นักเรียนอาสาช่วยคุณครูถือของด้วยความเต็ม ใจ	3.72	4.98	0.341	18
18	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกอาหารกลางวัน	3.72	4.98	0.338	19
19	นักเรียนอาสาแจกเอกสารของครูให้เพื่อน ๆ	3.78	4.98	0.317	20
20	นักเรียนอาสารวบรวมแบบฝึกหัดไปส่งครู	3.67	4.99	0.360	14
21	นักเรียนไม่ส่งเสียงดังรบกวนคนอื่นใน ขณะที่ครูสอน	3.39	4.98	0.470	1
ค่าเฉลี่ย		3.63	4.98	0.371	
รวมค่าเฉลี่ย 3 องค์ประกอบ		3.57	4.98	0.396	

จากตาราง 14 ผลการประเมินและจัดลำดับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับ
จิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3 พบว่า

ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ
0.458 ($PNI_{\text{modified}} = 0.458$) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรกได้
ดังนี้ 1) นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เข้าที่เดิมอย่างเรียบร้อยหลังจากใช้เสร็จแล้ว
($PNI_{\text{modified}} = 0.485$) 2) นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ ($PNI_{\text{modified}} = 0.482$)
3) นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี ($PNI_{\text{modified}} = 0.480$)

ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่น มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ
0.387 ($PNI_{\text{modified}} = 0.387$) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรกได้
ดังนี้ 1) นักเรียนมีจิตใจพร้อมที่จะให้บริการแก่เพื่อนในชั้นเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.531$)

- 2) นักเรียนพูดกับผู้อื่นด้วยความสุภาพอ่อนหวาน ($PNI_{\text{modified}} = 0.434$) 3) นักเรียน
 เสียสละเก้าอี้ให้เพื่อนนั่งในกรณีที่เพื่อนไม่สบายแล้วไม่มีเก้าอี้นั่ง ($PNI_{\text{modified}} = 0.417$)
 ด้านจิตสาธารณะต่อตนเอง มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยรวมเท่ากับ
 0.371 ($PNI_{\text{modified}} = 0.371$) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรกได้
 ดังนี้ 1) นักเรียนไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นในขณะที่ครูสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.470$)
 2) นักเรียนปิดไฟและพัดลมทุกครั้งก่อนออกจากห้องเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.425$)
 3) นักเรียนแบ่งปันและเปิดโอกาสให้เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน
 ($PNI_{\text{modified}} = 0.408$)

ตาราง 15 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน
 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่ควรจะเป็น			PNI	ลำดับ	ด้านที่ต้องหา แนวทาง ส่งเสริม
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ			
จิตสาธารณะต่อสังคม	3.41	0.33	ปาน กลาง	4.97	0.13	มาก ที่สุด	0.458	1	✓
จิตสาธารณะต่อผู้อื่น	3.59	0.28	มาก	4.98	0.12	มาก ที่สุด	0.387	2	
จิตสาธารณะต่อตนเอง	3.63	0.25	มาก	4.98	0.12	มาก ที่สุด	0.371	3	
รวมค่าเฉลี่ย	3.57	0.22	มาก	4.98	0.12	มาก ที่สุด	0.396		

จากตาราง 15 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะ
 ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
 พบว่าค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวมเท่ากับ 0.396
 ($PNI_{\text{modified}} = 0.396$) หากพิจารณาในแต่ละด้าน จะพบว่าด้านจิตสาธารณะต่อสังคมมีค่า
 $PNI_{\text{modified}} = 0.458$ ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่นมีค่า $PNI_{\text{modified}} = 0.387$ ด้านจิตสาธารณะ
 ต่อตนเองมีค่า $PNI_{\text{modified}} = 0.371$

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาค่า $PNI_{modified}$ ด้านที่มีค่าสูงกว่า $PNI_{modified}$ รวม และนำองค์ประกอบย่อยของด้านนั้นมาใช้เป็นประเด็นในการหาแนวทางการส่งเสริมพบว่า ด้านที่มีค่า PNI สูงกว่าค่า PNI รวม มี 1 ด้าน คือ ด้านจิตสาธารณะต่อสังคมและข้อคำถาม ในด้านจิตสาธารณะต่อสังคมที่มีค่า $PNI_{modified}$ สูงกว่า $PNI_{modified}$ รวมในด้านจิตสาธารณะต่อสังคมเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมประกอบด้วย 1.1) นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เข้าที่เดิมอย่างเรียบร้อยหลังจากใช้เสร็จแล้ว ($PNI_{modified} = 0.485$) 1.2) นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ ($PNI_{modified} = 0.482$) 1.3) นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี ($PNI_{modified} = 0.480$) 2) ด้านการดูแลรักษา สิ่งของส่วนรวมประกอบด้วย 2.1) นักเรียนทิ้งขยะลงในถังขยะภายในห้องเรียนและภายในโรงเรียน ($PNI_{modified} = 0.478$) 2.2) นักเรียนทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวมเมื่อใช้เสร็จแล้วและนักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่องทุกครั้งเมื่อใช้เสร็จแล้ว ($PNI_{modified} = 0.473$) 2.3) นักเรียนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างประหยัดและใช้อย่างทะนุถนอม $PNI_{modified} = 0.462$)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดที่ใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 1) แนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่ภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 2) แนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำของ Skinner 3) แนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาเชิงสังคมของ Bandura และ 4) แนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักกระบวนการพัฒนาจิตพิสัยของ Bloom มาปรับเป็นร่างแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 แล้วจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า นำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามแนวทางการส่งเสริม จิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ดังตาราง 16

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพทั่วไป	ความถี่ (N=5)	ร้อยละ
1. การศึกษา		
ปริญญาโท	4	80.00
ปริญญาเอก	1	20.00
รวม	5	100.00
2. ตำแหน่งในการทำงาน		
อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา	1	20.00
ผู้บริหารสถานศึกษา	1	20.00
ครู	3	60.00
รวม	5	100.00
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
6-10 ปี	1	20.00
มากกว่า 10 ปี	4	80.00
รวม	5	100.00

จากตาราง 16 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน จำนวน 5 คน พบว่าส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 80.00.) เป็นครู (ร้อยละ 60.00) และมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี (ร้อยละ 80.00)

3.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ดังตาราง 17

ตาราง 17 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 3

ข้อ	แนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการใช้สิ่งของส่วนรวม				
1	ครูจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการใช้สิ่งของส่วนรวม เช่น บริเวณห้องสมุด บริเวณโรงอาหาร หรือบริเวณสนามกีฬา เพื่อให้นักเรียนเข้าใจประโยชน์ที่เกิดจากการใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกัน	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
2	ครูส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครหรือกลุ่มสภานักเรียน ที่มีหน้าที่ดูแลแนะนำการใช้สิ่งของส่วนรวม เช่น การใช้อุปกรณ์ทำความสะอาด การใช้อุปกรณ์ซ่อมแซมหรือการใช้อุปกรณ์ในการจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	3.80	1.30	เหมาะสมมาก
3	ครูจัดการแข่งขันระหว่างชั้นเรียนหรือกลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์หรือสิ่งของส่วนรวมอย่างถูกวิธี โดยมีรางวัลเป็นแรงจูงใจ	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
4	ครูใช้สื่อโซเชียลมีเดียหรือการจัดทำโปสเตอร์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการใช้สิ่งของส่วนรวมและผลกระทบจากการใช้อย่างไม่ระมัดระวัง	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
5	ครูสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับจิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเข้าไปในวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาการงานอาชีพ วิชาสังคมศึกษา หรือวิชาหน้าที่พลเมือง	4.80	0.45	เหมาะสมมาก
6	โรงเรียนเชิญผู้ที่เป็นบุคคลต้นแบบมาให้ความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเพื่อให้นักเรียนเห็นตัวอย่างที่ดี	4.60	0.55	เหมาะสมมาก
7	ผู้บริหารและครูส่งเสริมจัดให้มีพื้นที่ที่นักเรียนสามารถใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกันได้อย่างสะดวก ปลอดภัยและสร้างกฎระเบียบที่ชัดเจนในการใช้สิ่งของส่วนรวม	2.40	0.89	เหมาะสมปานกลาง

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	แนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
เฉลี่ย		4.03	0.38	เหมาะสม มาก
ด้านการดูแลรักษาสีของส่วนรวม				
1	โรงเรียนจัดแบ่งเวรดูแลทำความสะอาดสิ่งของส่วนรวม เช่น บริเวณ ห้องเรียน บริเวณสนามเด็กเล่นหรือพื้นที่ส่วนกลางเพื่อให้นักเรียน ดูแลรับผิดชอบทำความสะอาดสิ่งของที่อยู่ในบริเวณนั้น	2.20	0.45	เหมาะสม น้อย
2	ครูกระตุ้นจูงใจให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่นั้น ๆ โดยการตั้งชื่อพื้นที่หรือให้มีการตกแต่งที่สร้างสรรค์ร่วมกัน	4.60	0.89	เหมาะสม มาก
3	โรงเรียนจัดกิจกรรมอบรมเกี่ยวกับการดูแลสิ่งของส่วนรวมเช่นการ ใช้อย่างระมัดระวังการซ่อมแซมและการบำรุงรักษา	4.20	1.10	เหมาะสม มาก
4	ครูใช้โปสเตอร์สื่อสังคมหรือกิจกรรมการแสดงเพื่อกระตุ้นให้ นักเรียนมีจิตสำนึกในการดูแลรักษาสีของส่วนรวม	2.40	1.14	เหมาะสม ปานกลาง
5	ครูจัดการแข่งขันระหว่างกลุ่มหรือชั้นเรียนในการดูแลรักษาสีของ ส่วนรวมโดยมีรางวัลเหลือเกียรติบัตรเป็นแรงจูงใจ	4.40	0.55	เหมาะสม มาก
6	ครูส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครที่มีหน้าที่ดูแลและ บำรุงรักษาสีของส่วนรวม เช่น ห้องสมุดหรือภายในห้องเรียน	3.60	0.89	เหมาะสม ปานกลาง
7	โรงเรียนเชิญวิทยากรหรือบุคคลต้นแบบมาแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับ การดูแลรักษาสีของส่วนรวมและความสำคัญของจิตสาธารณะ	2.20	0.84	เหมาะสม น้อย
8	ครูตั้งระบบการให้รางวัลสำหรับนักเรียนหรือชั้นเรียนที่มีการดูแล สีของส่วนรวมได้ดี เพื่อกระตุ้นให้ทุกคนมีส่วนร่วม	2.20	0.84	เหมาะสม น้อย
เฉลี่ย		3.23	0.43	เหมาะสม ปานกลาง

จากตาราง 17 ผลการประเมินแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน
ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
พบว่า

ด้านการใช้สีของส่วนรวม แนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนใน
ภาพรวมมีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.03$, S. D. = 0.38) เมื่อพิจารณาแต่ละแนวทางพบว่า
เหมาะสมทุกแนวทาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) ครูสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับจิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเข้าไปในวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาการงานอาชีพ วิชาสังคมศึกษาหรือวิชาหน้าที่พลเมือง ($\bar{X} = 4.80$, S. D. = 0.45)
- 2) โรงเรียนเชิญผู้ที่เป็นบุคคลต้นแบบมาให้ความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเพื่อให้นักเรียนเห็นตัวอย่างที่ดี ($\bar{X} = 4.60$, S. D. = 0.55)
- 3) ครูใช้สื่อโซเซียลมีเดียหรือการจัดทำโปสเตอร์เพื่อกระตุ้นให้เด็กนักเรียนเห็นคุณค่าของการใช้สิ่งของส่วนรวมและผลกระทบจากการใช้อย่างไม่ระมัดระวัง ($\bar{X} = 4.40$, S. D. = 0.55)
- 4) ครูจัดการแข่งขันระหว่างชั้นเรียนหรือกลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์หรือสิ่งของส่วนรวมอย่างถูกวิธีโดยมีรางวัลเป็นแรงจูงใจ ($\bar{X} = 4.20$, S. D. = 0.84)
- 5) ครูจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการใช้สิ่งของส่วนรวม เช่น บริเวณห้องสมุด บริเวณโรงอาหารหรือบริเวณสนามกีฬา เพื่อให้นักเรียนเข้าใจประโยชน์ที่เกิดจากการใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกัน ($\bar{X} = 4.00$, S. D. = 1.00)
- 6) ครูส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครหรือกลุ่มสภานักเรียนที่มีหน้าที่ดูแลแนะนำการใช้สิ่งของส่วนรวม เช่น การใช้อุปกรณ์ทำความสะอาด การใช้อุปกรณ์ซ่อมแซมหรือการใช้อุปกรณ์ในการจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.80$, S. D. = 1.30)
- 7) ผู้บริหารและครูจัดให้มีพื้นที่ที่นักเรียนสามารถใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกันได้อย่างสะดวก ปลอดภัยและสร้างกฎระเบียบที่ชัดเจนในการใช้สิ่งของส่วนรวม ($\bar{X} = 2.40$, S. D. = 0.89)

ด้านการดูแลรักษาสีของส่วนรวม แนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในภาพรวมมีความเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S. D. = 0.43) เมื่อพิจารณาแต่ละแนวทางพบว่าเหมาะสม 6 แนวทาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) ครูกระตุ้นจูงใจให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่นั้น ๆ โดยการตั้งชื่อพื้นที่หรือให้มีการตกแต่งที่สร้างสรรค์ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.60$, S. D. = 0.89)
- 2) ครูจัดการแข่งขันระหว่างกลุ่มหรือชั้นเรียนในการดูแลรักษาสีของส่วนรวมโดยมีรางวัลเหลือเกียรติบัตรเป็นแรงจูงใจ ($\bar{X} = 4.40$, S. D. = 0.55)
- 3) โรงเรียนจัดกิจกรรมอบรมเกี่ยวกับการดูแลสิ่งของส่วนรวม เช่น การใช้อย่างระมัดระวังการซ่อมแซมและการบำรุงรักษา ($\bar{X} = 4.20$, S. D. = 1.10)
- 4) ครูส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครที่มีหน้าที่ดูแลและบำรุงรักษาสีของส่วนรวม เช่น ห้องสมุดหรือภายในห้องเรียน ($\bar{X} = 3.60$, S. D. = 0.89)
- 5) ครูใช้โปสเตอร์สื่อสังคมหรือกิจกรรมการแสดงเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการดูแลรักษาสีของส่วนรวม ($\bar{X} = 2.40$, S. D. = 1.14)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริม
จิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนครเขต 3 มีดังนี้ ด้านการดูแลรักษาสสิ่งของส่วนรวมควรเพิ่มหลักสูตรฝึกอบรมหรือ
บทเรียนสำเร็จรูปเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนเข้าไปด้วยเพื่อจะได้ถ่ายทอด
โรงเรียนอื่นที่จะนำไปใช้ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความมุ่งหมาย 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักเรียน 2) เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 3) เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 และ 4) เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ได้แก่

1. ศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน โดยการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะของนักเรียน จำนวน 11 แหล่ง เพื่อ สังเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน สรุปผลโดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ และคัดเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่สูงร้อยละ 40 ขึ้นไป
2. ประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้วยการสำรวจสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียน เพื่อหาช่องว่างระหว่างจิตสาธารณะของนักเรียนที่เป็นอยู่จริงและที่ควรจะเป็น โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 322 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 92 คน และ ครู จำนวน 230 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$)

3. ศึกษาแนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยใช้ แบบสอบถามชนิด
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ นำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาและให้
ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. จิตสาธารณะของนักเรียน มี 3 องค์ประกอบหลัก 9 องค์ประกอบย่อย ได้แก่
1) จิตสาธารณะต่อสังคม มี 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1.1) การดูแลรักษาสິงของส่วนรวม
และ 1.2) การใช้สิ่งของส่วนรวม 2) จิตสาธารณะต่อผู้อื่น มี 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่
2.1) การเสียสละเพื่อผู้อื่น 2.2) การช่วยเหลือผู้อื่น 2.3) การอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น
และ 2.4) การร่วมมือกับผู้อื่น และ 3) จิตสาธารณะต่อตนเอง มี 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่
3.1) การไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง 3.2) ความรับผิดชอบต่อตนเอง
ในการใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่นและ 3.3) การอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม องค์ประกอบ
จิตสาธารณะของนักเรียนทั้ง 3 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับ
มากที่สุด

2. สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า
สภาพที่เป็นจริงของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านจิตสาธารณะต่อตนเองอยู่ในระดับมาก
ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ด้านจิตสาธารณะต่อสังคมอยู่ในระดับปานกลาง
สภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
ที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย
จากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่น ด้านจิตสาธารณะต่อตนเองและด้าน
จิตสาธารณะต่อสังคม

3. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า ค่าดัชนีความ

ต้องการจำเป็นในภาพรวม เท่ากับ 0.396 ($PNI_{modified} = 0.396$) หากพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม มีค่า $PNI_{modified} = 0.458$ ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่น มีค่า $PNI_{modified} = 0.387$ ด้านจิตสาธารณะต่อตนเองมีค่า $PNI_{modified} = 0.371$ จิตสาธารณะของนักเรียนที่ต้องหาแนวทางการส่งเสริม มี 1 ด้าน คือ ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม ซึ่งจำแนกเป็นการใช้สิ่งของส่วนรวมและการดูแลรักษาสิ่งของส่วนรวม

4. แนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นดังนี้

ด้านการใช้สิ่งของส่วนรวม พบว่าแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในภาพรวมเหมาะสมมาก โดยมีแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะ ดังนี้ 1) ครูสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับจิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเข้าไปในวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาการงานอาชีพ วิชาสังคมศึกษาหรือวิชาหน้าที่พลเมือง 2) โรงเรียนเชิญผู้ที่เป็นบุคคลต้นแบบมาให้ความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเพื่อให้นักเรียนเห็นตัวอย่างที่ดี 3) ครูใช้สื่อโซเชียลมีเดียหรือการจัดทำโปสเตอร์เพื่อกระตุ้นให้เด็กนักเรียนเห็นคุณค่าของการใช้สิ่งของส่วนรวมและผลกระทบจากการใช้อย่างไม่ระมัดระวัง 4) ครูจัดการแข่งขันระหว่างชั้นเรียนหรือกลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์หรือสิ่งของส่วนรวมอย่างถูกวิธี โดยมีรางวัลเป็นแรงจูงใจ 5) ครูจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการใช้สิ่งของส่วนรวม เช่น บริเวณห้องสมุด บริเวณโรงอาหาร หรือบริเวณสนามกีฬา เพื่อให้นักเรียนเข้าใจประโยชน์ที่เกิดจากการใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกัน 6) ครูส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครหรือกลุ่มสภานักเรียนที่มีหน้าที่ดูแลแนะนำการใช้สิ่งของส่วนรวม เช่น การใช้อุปกรณ์ทำความสะอาด การใช้อุปกรณ์ซ่อมแซมหรือการใช้อุปกรณ์ในการจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน 7) ผู้บริหารและครูจัดให้มีพื้นที่ที่นักเรียนสามารถใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกันได้อย่างสะดวก ปลอดภัยและสร้างกฎระเบียบที่ชัดเจนในการใช้สิ่งของส่วนรวม

ด้านการดูแลรักษาสิ่งของส่วนรวม พบว่าแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในภาพรวมเหมาะสมปานกลาง โดยมีแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะ ดังนี้

1) ครูกระตุ้นจูงใจให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่นั้น ๆ โดยการตั้งชื่อพื้นที่หรือให้มีการตกแต่งที่สร้างสรรค์ร่วมกัน 2) ครูจัดการแข่งขันระหว่างกลุ่มหรือชั้นเรียนในการดูแลรักษาสิ่งของส่วนรวมโดยมีรางวัลเหลือเกียรติบัตรเป็นแรงจูงใจ 3) โรงเรียนจัดกิจกรรมอบรมเกี่ยวกับการดูแลสิ่งของส่วนรวม เช่น การใช้อย่างระมัดระวังการซ่อมแซมและการบำรุงรักษา 4) ครูส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครที่มีหน้าที่ดูแลและ

บำรุงรักษาสິงของส่วนรวม เช่น ห้องสมุดหรือภายในห้องเรียน 5) ครูใช้โปสเตอร์สื่อสังคมหรือกิจกรรมการแสดงเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการดูแลรักษาสິงของส่วนรวม และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรจะเพิ่มหลักสูตรฝึกอบรมหรือบทเรียนสำเร็จรูปเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนเข้าไปด้วยเพื่อจะได้ถ่ายทอดโรงเรียนอื่นที่จะนำไปใช้ต่อไป

อภิปรายผล

การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าจิตสาธารณะของนักเรียน มี 3 องค์ประกอบหลัก 9 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) จิตสาธารณะต่อสังคม มี 2 องค์ประกอบย่อยคือ 1.1) การดูแลรักษาสິงของส่วนรวม 1.2) การใช้สິงของส่วนรวม 2) จิตสาธารณะต่อผู้อื่น มี 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1) การเสียสละเพื่อผู้อื่น 2.2) การช่วยเหลือผู้อื่น 2.3) การอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น 2.4) การร่วมมือกับผู้อื่น และ 3) จิตสาธารณะต่อตนเองมี 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 3.1) การไม่ยึดครองสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง 3.2) ความรับผิดชอบต่อตนเองในการใช้สິงของร่วมกันกับผู้อื่น 3.3) การอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้คัดเลือกแหล่งข้อมูลมาศึกษาในครั้งนี้โดยใช้ปฏิทินที่นับจากปี พ.ศ. ปัจจุบันย้อนหลังไปไม่เกิน 10 ปี เมื่อได้องค์ประกอบเบื้องต้นแล้วผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คนประเมินความเหมาะสมทำให้ได้องค์ประกอบที่ผ่านการยืนยันจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะเห็นได้ว่าจิตสาธารณะทั้ง 3 ด้าน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคล ครอบครัว องค์การ ชุมชนรวมถึงระดับประเทศและระดับโลกซึ่งอิทธิพลรัตนวงศ์แห (2558, หน้า 103) ได้กล่าวว่าการมีจิตสาธารณะเป็นคุณธรรมหนึ่งของการเป็นพลเมืองที่ดี ทำให้เกิดการตระหนักรู้ถึงการมีส่วนร่วมโดยทำสິงใดสິงหนึ่งเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน รู้จักว่าอะไรผิดอะไรถูก รู้จักการให้และการรับ ทำให้สังคมมีคุณธรรม มีความเอื้อเฟื้อ เสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นสິงที่จะนำพาสังคมให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 17 อ้างถึงใน พระมหาจตุพร สุตันท, 2552, หน้า 32) ได้ศึกษาการเสริมสร้างจิตสาธารณะตามหลักอิทธิบาท 4 ของนักเรียน

มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 7 โรงเรียนมัธยมตอนปลายบ้านมะนิลาด เมืองไชยบุรีแขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่าจิตสาธาณธรรมมี 3 ด้านหลัก ๆ คือ

- 1) จิตสาธาณธรรมเกี่ยวกับตนเอง เป็นจิตสำนึกเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 2) จิตสาธาณธรรมเกี่ยวกับผู้อื่น เป็นจิตสำนึกของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่มชนสังคม
- 3) จิตสาธาณธรรมเกี่ยวกับสังคม เป็นจิตสำนึกที่ตระหนักถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกัน หรือคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมความสัมพันธ์เป็นกลุ่มเดียวกัน สอดคล้องกับ อัญชลี ยิ่งรักพันธุ์

(2560, หน้า 43) ได้ศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองผสานกับเทคนิคการประเมินผลจาก สภาพจริงเพื่อพัฒนาจิตสาธาณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า องค์ประกอบ ของจิตสาธาณธรรม มี 3 ด้าน คือ 1) ด้านจิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง 2) จิตสำนึกเกี่ยวกับผู้อื่น และ 3) จิตสำนึกเกี่ยวกับสังคม และสอดคล้องกับ กิตติภพ สารไพศา (2563, หน้า 31)

ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธาณธรรมของนักเรียนโรงเรียนนา เติ้อพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่าจิตสาธาณธรรม ของนักเรียน มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จิตสาธาณธรรมต่อตนเอง

- 2) จิตสาธาณธรรมต่อผู้อื่น และ 3) จิตสาธาณธรรมต่อสังคม

2. สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับจิตสาธาณธรรมของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพที่เป็นจริงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่ควรจะเป็นในภาพรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะการมีจิตสาธาณธรรมในโรงเรียนเป็นสิ่งมี ความสำคัญอย่างยิ่งซึ่งหลาย ๆ โรงเรียนอยากให้เกิดขึ้นเพราะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี และส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรมในนักเรียนเพราะเมื่อนักเรียนมีจิตสาธาณธรรม นักเรียน จะเรียนรู้การทำงานร่วมกัน โดยไม่คิดแค่ผลประโยชน์ส่วนตัว แต่จะคำนึงถึงความต้องการ ของผู้อื่นและส่วนรวม ช่วยเสริมสร้างทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมในอนาคตซึ่ง ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจกร (2553, หน้า 22) กล่าวว่าความสำคัญของ จิตสาธาณธรรมของนักเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม การที่หลากหลายคนมาอยู่ร่วมกันย่อม ต้องมีความสัมพันธ์ในรูปแบบพึ่งพากันและทำหน้าที่แตกต่างกันไป ถ้าเด็กขาดการมี จิตสาธาณธรรม นอกจากจะมีผลกระทบต่อตัวเองหรือโรงเรียนแล้ว ยังมีผลกระทบต่อ ครอบครัว ชุมชนระดับประเทศและระดับโลก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิริยา นิลมาต (2550, หน้า 72-73) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อจิตสาธาณธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

ผลการวิจัยพบว่า การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีจิตสาธารณะของนักเรียน และสอดคล้องกับพระครูนิเวศน์ สีลากร (2563, หน้า 293) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า การมีจิตสาธารณะของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญและเป็นคุณลักษณะที่สมควรต่อการนำมาฝึกใช้และปฏิบัติภายในโรงเรียนแต่นักเรียนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะของจิตสาธารณะ โดยนักเรียนยังขาดการรับรู้และความเข้าใจในการมีจิตสาธารณะจากภายในตนเองและการคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เมธาวิ จำเนียร (2561, หน้า 56) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางการแก้ไขการขาดจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การปลูกฝังและส่งเสริมจิตสาธารณะจะต้องเริ่มตั้งแต่วัยเด็กและเยาวชน โดยมีสถาบันทางการศึกษาเป็นผู้กล่อมเกลาหล่อหลอมให้เด็กมีจิตสาธารณะ

3. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 คือด้านจิตสาธารณะ ต่อสังคมมีค่า $PNI_{modified}$ สูงกว่า $PNI_{modified}$ รวม ทั้งนี้เพราะการมีจิตสาธารณะต่อสังคมจะส่งผลให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดการร่วมมือในการแก้ปัญหาสังคม ช่วยให้เกิดการเห็นคุณค่าของการใช้สิ่งของส่วนรวมทำให้ไม่เบียดเบียนไม่ทำให้สังคมเดือดร้อน ซึ่งยวดี คำเงิน (2561, หน้า 35) ได้กล่าวว่าการมีจิตสาธารณะต่อสังคมเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับนักเรียน เพราะทำให้นักเรียนเป็นคนใจกว้าง มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้คนและสิ่งรอบข้างรวมถึงพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้สมบัติส่วนรวม การรักษาทรัพย์สิน การดูแลรักษาความสะอาด การไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณะสมบัติในโรงเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เกิดความชำรุดเสียหายสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญกอง แก้วมะนิวง (2560, หน้า 17 อ้างถึงใน พระมหาจตุพร สุตนนท์, 2552, หน้า 32) ได้ศึกษาการเสริมสร้างจิตสาธารณะตามหลักอิทธิบาท 4 ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 7 โรงเรียนมัธยมตอนปลายบ้านมะนิลาด เมืองไชยบุรีแขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า จิตสาธารณะต่อสังคมเป็นจิตสาธารณะที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นจิตสำนึกที่ตระหนักถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกันหรือคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมความสัมพันธ์เป็นกลุ่มเดียวกัน ช่วยลดปัญหาความขัดแย้งและความไม่เข้าใจระหว่างบุคคลต่าง ๆ ส่งผล

ให้สังคมมีความสุขและความยั่งยืน ซึ่งเป็นจิตสาธารณะที่คนไทยยังไม่ค่อยมีและขาดกันอยู่มาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับอริวิวัฒน์ รัตนวงศ์แซ่, ศจีมาจ ณ วิเชียรและ ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร (2558, หน้า 103) เรื่อง ผลการพัฒนาพฤติกรรมเอื้อต่อสังคมของ บุคลากรสายสนับสนุน พบว่า พฤติกรรมเอื้อต่อสังคมเป็นพฤติกรรมที่สังคมในปัจจุบันต้อง มีมากที่สุดเพราะเป็นพฤติกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับความรู้สึกเอื้อเพื่อ เสียสละ เป็น พฤติกรรมทางสังคมที่สะท้อนถึงการมีจิตสาธารณะของบุคคล การที่บุคคลในสังคมมีความ เอื้อเพื่อ เสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ย่อมเป็นสิ่งดีและเป็นสิ่งที่จะนำพาสังคมนั้นให้เกิด ความสามัคคีกลมเกลียวอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ เจษฎาภรณ์ อุ๋นเรือน (2559, หน้า 138) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาจิตสาธารณะของ นักเรียนโรงเรียนบ้านกุดนาขาม (เขตชูวิทยาสาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า นักเรียนขาดความตระหนักในการรับผิดชอบต่อการ ใช้ สิ่งของส่วนรวม ขาดการปลูกฝังจิตสำนึกความเอาใจใส่ในสิ่งของที่เป็นของส่วนรวมรวมถึง การแสดงออกของนักเรียนในการใช้และการดูแลรักษาทรัพย์สินของส่วนรวม

4. แนวทางในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีดังนี้

ด้านการใช้สิ่งของส่วนรวม มีแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียน ที่เหมาะสม เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ครูสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับ จิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเข้าไปในวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาการงานอาชีพ วิชาสังคมศึกษาหรือวิชาหน้าที่พลเมือง 2) โรงเรียนเชิญผู้ที่เป็นบุคคลต้นแบบมาให้ความรู้ เกี่ยวกับจิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเพื่อให้นักเรียนเห็นตัวอย่างที่ดี 3) ครูใช้สื่อโซเชียลมีเดียหรือการจัดทำโปสเตอร์เพื่อกระตุ้นให้เด็กนักเรียนเห็นคุณค่าของ การใช้สิ่งของส่วนรวมและผลกระทบจากการใช้อย่างไม่ระมัดระวัง 4) ครูจัดการแข่งขัน ระหว่างชั้นเรียนหรือกลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์หรือสิ่งของส่วนรวมอย่างถูกวิธี โดยมีรางวัลเป็นแรงจูงใจ 5) ครูจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการใช้สิ่งของ ส่วนรวม เช่น บริเวณห้องสมุด บริเวณโรงอาหาร หรือบริเวณสนามกีฬา เพื่อให้นักเรียน เข้าใจประโยชน์ที่เกิดจากการใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกัน 6) ครูส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วม กลุ่มอาสาสมัครหรือกลุ่มสภานักเรียนที่มีหน้าที่ดูแลแนะนำการใช้สิ่งของส่วนรวม เช่น การใช้อุปกรณ์ทำความสะอาด การใช้อุปกรณ์ซ่อมแซมหรือการใช้อุปกรณ์ในการจัดการ กิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน 7) ผู้บริหารและครูส่งเสริมจัดให้มีพื้นที่ที่นักเรียนสามารถ

ใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกันได้อย่างสะดวก ปลอดภัยและสร้างกฎระเบียบที่ชัดเจนในการใช้สิ่งของส่วนรวม ทั้งนี้เพราะกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมจิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นได้ง่ายและมีความเป็นไปได้ ที่จะนำไปส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในสถานศึกษาซึ่ง บุญทัน ภูบาล (2549, หน้า 29) ได้กล่าวว่าแนวทางในการเสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมจะต้องเกิดขึ้นได้จากการปลูกฝังอบรมการฝึกปฏิบัติการให้เห็นตัวอย่างที่ชวนให้ประทับใจ ปัจจัยเหล่านี้จะค่อย ๆ โหม่นนำใจให้นักเรียนรู้จักใช้สิ่งของส่วนรวมด้วยความรับผิดชอบ สามารถสร้างตัวอย่างที่ดีให้แก่คนรอบข้าง ใช้อย่างรู้คุณค่าและมีความระมัดระวัง จะช่วยให้ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งนั้นได้อย่างทั่วถึง ไม่มีการใช้ทรัพยากรไปในทางที่ไม่จำเป็น หรือการเสียประโยชน์ของผู้อื่นไป นอกจากนี้ยังสามารถสร้างการเชื่อมโยงระหว่างสมาชิกในชุมชน เช่น การใช้สนามกีฬา, ห้องสมุด, หรืออุปกรณ์สาธารณะ ซึ่งช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันได้

ด้านการดูแลรักษาส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนที่เหมาะสม เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ครูกระตุ้นจูงใจให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่นั้น ๆ โดยการตั้งชื่อพื้นที่หรือให้มีการตกแต่งที่สร้างสรรค์ร่วมกัน 2) ครูจัดการแข่งขันระหว่างกลุ่มหรือชั้นเรียนในการดูแลรักษาส่งเสริมจิตสาธารณะโดยมีรางวัลเหลือเกียรติบัตรเป็นแรงจูงใจ 3) โรงเรียนจัดกิจกรรมอบรมเกี่ยวกับการดูแลสิ่งของส่วนรวมเช่นการใช้อย่างระมัดระวังการซ่อมแซมและการบำรุงรักษา 4) ครูส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครที่มีหน้าที่ดูแลและบำรุงรักษาส่งเสริมจิตสาธารณะ เช่น ห้องสมุดหรือภายในห้องเรียน 5) ครูใช้โปสเตอร์สื่อสังคมหรือกิจกรรมการแสดงเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการดูแลรักษาส่งเสริมจิตสาธารณะ ทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สิ่งของที่เป็นของส่วนรวม ก็จะได้เรียนรู้ถึงการดูแลรักษาส่งเสริมจิตสาธารณะให้ดีขึ้น เพื่อให้สามารถใช้งานได้นาน ๆ โดยไม่เสียหาย หรือเสื่อมสภาพเร็ว ซึ่ง ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2550, หน้า 91) ได้กล่าวว่าการส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบต่อสิ่งของรวมถึงการดูแลรักษาส่งเสริมจิตสาธารณะอย่างถูกต้องจะช่วยยืดอายุการใช้งานของสิ่งของนั้น ๆ ให้ยาวนานขึ้น เช่น หากทุกคนใช้และดูแลอุปกรณ์ร่วมกัน เช่น รถจักรยานสาธารณะ หรือเครื่องออกกำลังกายในสวนสาธารณะ โดยการทำความสะอาดและบำรุงรักษาส่งเสริมจิตสาธารณะเหล่านี้ก็จะยังคงอยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งานในระยะยาว นอกจากนี้การดูแลรักษาส่งเสริมจิตสาธารณะเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการดูแลสิ่งของและให้

ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่แค่การใช้แล้วทิ้ง การดูแลรักษาสິงของส่วนรวมเป็นพฤติกรรมที่ดีที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ ทิศนา แหม่มณี (2550, หน้า 69-74) เรื่องศาสตร์การสอน พบว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมซึ่งนำมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมจิตสาธารณะ ได้แก่

1) การเล่นเกมโดยเกมที่นำมาใช้นั้นจะต้องเกี่ยวกับการฝึกจิตสาธารณะ เช่น เกมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การเสียสละ ความอดทน การรู้จักใช้สิ่งของส่วนรวม การรู้จักเคารพสิทธิผู้อื่น เป็นต้น 2) การใช้กรณีตัวอย่าง เช่น ใช้โปสเตอร์ข่าวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ 3) การจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เช่น จัดการอบรมให้ความรู้หรือเรียนรู้จากผู้ที่มีการประพฤติตรง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เจษฎาภรณ์ อุ่นเรือน (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดนาขาม (เขตชูวิทยาสาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่าแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดนาขาม (เขตชูวิทยาสาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ประกอบด้วย

1) กิจกรรมให้รางวัลเชิดชูคนดีหน้าเสาธง 2) กิจกรรมบันทึกความดีประจำวัน 3) กิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาด 4) กิจกรรมเข้าค่ายฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรม เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ 5) การเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ และ 6) กิจกรรมคนดีศรีบ้านกุดนาขาม

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่าสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับจิตสาธารณะต่อสังคมของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดเป็นเป้าหมายและส่งเสริมให้ครูนำแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะต่อสังคมไปใช้ควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาจิตสาธารณะให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.2 จากผลการวิจัยพบว่าจิตสาธารณะต่อสังคมด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมและการดูแลรักษาส่งของส่วนรวมเป็นด้านที่ต้องหาแนวทางส่งเสริม ดังนั้นบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ทุกคนควรนำแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนไปใช้จริงในสถานศึกษาที่ตนปฏิบัติงานเพื่อให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ยกย่องคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

1.3 โรงเรียนที่จะนำแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนไปใช้ควรศึกษาและปรับกิจกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาโดยคำนึงสภาพแวดล้อมและสังคม ควรมีการแลกเปลี่ยนและกระตุ้นการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อันจะช่วยให้มีการพัฒนากิจกรรมอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ควรนำแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะต่อสังคมของนักเรียนที่ได้ในการวิจัยในครั้งนี้ไปทดลองใช้เพื่อจะได้รูปแบบ กิจกรรมหรือแนวทางการส่งเสริมที่เหมาะสมต่อไป

2.2 ควรศึกษาประเด็นเดียวกันนี้ด้วยวิธีวิจัยการพัฒนารูปแบบ เช่น การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมจิตสาธารณะต่อสังคมของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ได้รูปแบบในการส่งเสริมจิตสาธารณะต่อสังคมของนักเรียนในโรงเรียนของตนเองต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนิษฐา นิทัศน์พัฒนาและคณะ.(2551).จิตสำนึกทางสังคมของนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กมลชนก ภิรมย์ศิริพรรณ. (2559). *คู่มือพัฒนาความเสถียรของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1*.
สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2553ก). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2553ข) *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551*. กรุงเทพฯ:
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551*. กรุงเทพฯ:
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2564, 8 กุมภาพันธ์) *แต่งตั้งศูนย์ประสานงานจิตอาสา*
กระทรวงศึกษาธิการคำสั่งที่ สป.125/2564.
- _____. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2566*. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กันตชาติ เมธาโชติมณีกุล. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกิจกรรมเพื่อน
ช่วยเพื่อนในรายวิชาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพนักศึกษา ระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย
พาณิชย์การ.
- กัลย์วิสาข์ ธาราวร. (2560). การประเมินความต้องการจำเป็นของครูเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษา. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 12(2), 370–384.
- กิตติพงษ์ แดงเสริมศิริ. (2557). *จิตสำนึกสาธารณะและตัวแบบสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
ระดับเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยฟาอีสเทอร์น.

กิตติภพ สารโพคา. (2563). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของ
นักเรียนโรงเรียนนาเคือพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.

เกษสุดา พุทธะลา. (2562). การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียน
ประถมศึกษาโรงเรียนเอกชน จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กรมวิชาการ. (2528). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านการ
ควบคุมตนเองได้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา .

_____. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ :
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2547). เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด
แบบโครงการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

กลอยใจ จันแท้. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพของครู
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์:
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

กษมา แสนอ่อน. (2562). การประเมินความต้องการจำเป็นการบริหารงบประมาณของ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขตตรวจราชการที่ 1.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2559). อัตตศึกษา: ศาสตร์แห่งการรู้จักตัวเอง. กรุงเทพฯ:
ทีพีพีรินทร์.

เกียรติศักดิ์ นิพวงลา. (2559) การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียน
สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย
เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2556.) แนวทางการสร้างจิตสาธารณะในสังคมไทย.
กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

จิตตนันท์ ตามสมัคร. (2565). สรุปผลการพัฒนาความรู้ เทคนิคการให้บริการ.
เข้าถึงได้จาก http://www1.idd.go.th/WEB_PSD/PDF/D1/n4.pdf.

13 มิถุนายน 2566

- จิตรฐิกานต์ สบายจิตร. (2558). การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทนะ วิไลพัฒน์. (2562). การพัฒนาพฤติกรรมด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการสร้างค่านิยม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สาขาหลักสูตรและการสอน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2549). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจิตวิทยาบริการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิตรลดา ทองอั้ง. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยการรับใช้สังคมร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิรนนท์ นุ่นชูคันธ์. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนด้านการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิราพร วงษ์พาดกลาง. (2565). คู่มือ-เทคนิคการให้บริการด้วยใจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จารินี อิ่มด้วง. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นและการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เจษฎา หนูรุ่ง. (2551). ปัจจัยจิตลักษณะที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เจษฎาภรณ์ อุ้นเรือน. (2559). การพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดนาขาม (เข็ดชูวิทยาสาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ชยานนท์ ภาควิวัฒน์. (2561). กระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของกลุ่ม

จิตอาสา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์.(2555). สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ. กรุงเทพฯ: วิพริ้นท์ (1991).

ชูชัย ศุภวงศ์.(2540). แนวคิดพัฒนาการและข้อพิจารณาเกี่ยวกับประชาสังคมไทย.

กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

ฐิติชัย รักบำรุง.(2558).การพัฒนาชุดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนิสิต

วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.ชลบุรี:

มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณภาส์ณัฐ คงคาร์ตัน. (2560). การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดทดสอบวัด

มาตรฐาน ความรู้ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.

วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

ณรงค์ ณ เชียงใหม่. (2564). การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน.

วารสารรัฐสมิแล, 23(3), 1-7.

ณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์. (2560). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของจิตอาสาของนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐธิดา ภูบุญเพชร. (2562). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการ

วิจัยในชั้นเรียน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัย

นครราชสีมา. โครงการพัฒนานักวิจัยใหม่. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัย

ราชภัฏนครราชสีมา.

ดาวเรือง เชื้องหลิว. (2559). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาทักษะการ

เรียนรู้ และนวัตกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย-

ศิลปากร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิตนา แหมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____ (2551). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.

กรุงเทพฯ: เมธีพิปส์.

- ทรงสิริ วิชิรานนท์. (2559). การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดสภาพแวดล้อมที่
เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร.
- ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS.
(พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- นาอีมะห์ ปือราเฮง. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะอัน
พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัด
ยะลา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ. (2551). โมเดลริสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย.
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญญัติ หมายมั่น. (2554). มนุษย์สัมพันธ์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- บัญชาพิพัฒน์ โสตา. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะของครู สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาภาคเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญกอง แก้วมะนิวง. (2560). การเสริมสร้างจิตสาธารณะตามหลักอิทธิบาท 4
ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 7 โรงเรียนมัธยมตอนปลายบ้านมะนิลาด
เมืองไชยบุรีแขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). หลักการวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญทัน ภูบาล. (2549). การใช้วิธีทัศนัยวิเคราะห์หาคำเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประทีป จินฉี. (2540). การวิเคราะห์พฤติกรรมและการปรับพฤติกรรม
(เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ปภาพินท์ รุณธาดุ. (2558). การพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จาก
ประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์. ป.ร.ด.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปัญญา รุ่งเรือง. (2562). แนวคิดการส่งเสริมจิตสาธารณะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผกาวันท์ ไคร์ครวญ. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นต่อโครงการของสมาชิก
ชมรมผู้สูงอายุเมืองพัทยา. วิทยานิพนธ์ รป.ม. กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐ
และภาคเอกชน. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ผายวารี ประภาสวัต. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาความสามารถ
ผู้ดูแลเด็กด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลุ วุฒินันท์. (2565). แนวทางการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม.
วารสารพุทธจิตวิทยา, 6(1), 9-18.
- พระครูนิเวศน์ สีลากร (สมพงษ์ ธนะคุณ). (2563). แนวทางการเสริมสร้างจิตสาธารณะ
ให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์.
วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์,
8(2), 285-296.
- พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2531). ธรรมนุญชีวิต. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พริ้นติ้งกรุ๊ป.
- ปิริยา นิลมาตร. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พุทธรักษา ก่อนแก้ว. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นของครูในการใช้วินัยเชิง
บวกกับเด็กวัยอนุบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชรรุ่ง แยมพจน. (2553). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. สารนิพนธ์ กศ.ม.
พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- พรพนา บัญญัติโต. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครู
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5
จังหวัดอ่างทอง. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.
- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรมและสังคม สังขจร. (2553). สำนักไทยที่พึงปรารถนา. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์.
- ภรรยา พรธนา. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคการเรียนรู้
ด้วยการรับใช้สังคมและการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคศึกษากรณีตัวอย่าง
ที่เน้นการเสนอตัวแบบสัญลักษณ์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนูญพงศ์ ชัยพันธ์และคณะ. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2565). จิตสาธารณะกับวิถีชีวิตของ
บุคคลในยุคศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณ
ภูมิ, 8(2), 108-114.
- เมธาวี จำเนียรและกรกฎ จำเนียร. (กันยายน - ธันวาคม 2561). ประโยชน์ ปัญหาและ
แนวทางการแก้ไขการใช้สื่อออนไลน์ในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของ
โรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา. วารสารราชพฤกษ์, 16(3), 113-121.
- ยุวดี คำเงิน. (2561). การประเมินโครงการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์
ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ยุทธนา วรธมปิติกุล. (2542). สำนักพลเมือง. ความเรียงว่าด้วยประชาชนบนเส้นทาง
ประชาสังคม. กรุงเทพฯ: อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์.
- รัชยา กุลวานิชไชยนันท์. (2555). รายงานการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ประกันตนต่อ
บริการทางการแพทย์. ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ประกันตนในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ: สำนักงานประกันสังคม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.
(พิมพ์ครั้งที่ 2.) กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ อจท.

- วัชรทาน เข้มทอง. (2555). *ปัจจัยทางจิตและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม*
เสียสะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอพุทธมณฑล
 จังหวัดนครปฐม. ปรินิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วันชาติ แก้วปาน. (2557). *การประเมินความต้องการจำเป็นของการปฏิบัติงานนักจิตวิทยา*
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น:
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551) *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชุดา เนตรสูงเนิน. (2561). *การประเมินความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้*
ปัญหาเป็นฐานของครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา.
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วิรัตน์ คำศรีจันทร์. (2544). *จิตสำนึกพลเมืองในบริบทสังคมไทย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด.
 สาขาศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิโรจน์ เฉลยสุข.(2564) *การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิต*
สาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร.วิทยานิพนธ์ ปร.ด.
 สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ .(2543). *คุณภาพในงานบริการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:
 สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- เวชพล อ่อนละมัย. (2557). *พลเมืองดีตามประเพณีและวัฒนธรรมไทย.ค้นเมื่อ*
.เข้าถึงได้จาก <http://www.kasetyaso.ac.th/thai%20cuiuie/08pdf>.
 18 มิถุนายน 2566.
- ศตวรรษ มะละแซม. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะตาม*
แนวคิดการเรียนรู้ใช้สังคมและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานสำหรับ
นักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกลนคร:
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศรินทร์ส์ โพธิ์ศรีมาตร. (2558). *การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการวิจัย*
ปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ:
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- ศิริพร อาจบัณฑา. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเองของครู
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรีประภา เพ็ชรมีลี. (2543). จิตสำนึกสาธารณะเส้นทางสู่ประชาสังคม. วารสารสื่อพลัง,
7(3), 91-98.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2551). เทคนิคการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย. กรุงเทพฯ:
ส่วนส่งเสริมและพัฒนาการวิจัย การกิจบริหารจัดการผลงานวิจัย:
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สมพงษ์ สิงหะพล. (2542). ต้องสอนให้เกิดจิตสำนึกใหม่. กรุงเทพฯ: สี่มาจารย์.
- สมภัสสร บัวรอด (2559). การประเมินความต้องการจำเป็นสมรรถนะด้านการวัดและ
ประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2550). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 5).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. (2566). คู่มือการพัฒนา
ผู้เรียนตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษา ในหลวงรัชกาลที่ 10.
เพชรบูรณ์: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3..
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. (2566). แผนพัฒนาการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2564 – 2566. สกลนคร: กลุ่มนโยบายและแผน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3.
- _____. (2567). ข้อมูลสารสนเทศแผนดำเนินงานและการใช้งบประมาณ.
สกลนคร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579.
กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). แนวทางการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนรู้
การสอนตามเจตนารมณ์กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.

- อนุชาติ พวงสำลี. (2543). การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย.
วารสารสื่อการศึกษา, 1(3), 43-64.
- อนุพันธ์ คำปัน. (มกราคม-ธันวาคม 2558). การศึกษาองค์ประกอบของจิตสาธารณะ
ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.
วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 18(18), 303-304.
- อริวัฒน์ รัตนวงศ์แชและคณะ. (2558). ผลการพัฒนาพฤติกรรมเอื้อต่อสังคมของบุคลากร
สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร.
วารสารวิชาการสมาคม, 21(2), 103-110.
- อัญชลี ยิ่งรักพันธุ์. (2560). ผลการใช้สถานการณ์จำลองผสานกับเทคนิคการประเมินผล
จากสภาพจริงเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอมอร กฤษณะรังสรรค์. (2564) การมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นเป็นสิ่งที่จำเป็น
ในการมีชีวิตอยู่ของมนุษย์.
เข้าถึงได้จาก: www.novabizz.com/NovaAce/Relationship/Skill.htm.
5 กรกฎาคม 2566
- Bandura, A.(2022). Self – efficacy: *The Exercise of Control*. New York: W.H.
Freeman and company
- Best, J. W. (1977). *Research in Education*.(3rd ed). Englewood Cliffs, New Jersey:
Prentice Hall, Inc.
- Champagne, L.D.(2022). Physical Education Teachers as Allies
to Aboriginal Students: *Dimensions of Social Consciousness*. Masters
Abstracts International. 45(3).
- Clark, T.J. (1999). *Success Through Quality*: Support Guide for the Journey to
Continuous Improvement. Milwaukee,WI : ASQ Quality Press.
- Erikson, H.E. (2021). *Experience in Science for Young Children*. New York:
A Division of Litton Educational Publishing.
- Gray, B. (1989). *Collaborating: Finding Common Ground for Multiparty
Problems*.San Francisco: Jossey –Bass.

- Kalish, R. A. (1981). *Last Adulthood: Perspective on Human Development*. Boston: Wadsworth.
- Kazdin, A. E. (1977). *Behavior Modification in Applied Setting*. Illinois: Dorsy Press.
- Likert, R. (1967). "The Method of Constructing an Attitude Scale," in *Attitude Theory and Measurement*. New York: Wiley & Son.
- Ocean Conservancy. (2021). *Ocean Conservancy Report Shows Recycled Content Standards and Extended Producer Responsibility Schemes Can Bridge Plastic Collection Financing Gap*. Retrieved from <https://en.prnasia.com/releases/apac/ocean-conservancy-report-showsrecycled-content-standards-and-extended-producer-responsibility-schemescan-bridge-plastic-collection-financing-gap-26-2023.shtml>.
- Pardun-Johannsen, K. C. (October 2020). Social Issue, Drama and Its Impact on the Social Consciousness of Preadolescent School Children. *Dissertation Abstracts International*, 65(4), 1184-A.
- Witkin, B. R. (1984). *Assessing Needs in Educational and Social Programs*. San Francisco: Jossey-bass publishers.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

-หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสม
ขององค์ประกอบ

-หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือการวิจัย

-หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

-หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

-หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเป็นวิทยุคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน นายชัยณรงค์ วงศ์สง่า

ด้วย นายวีรยุทธ สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวีรยุทธ สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๙

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน ดร.วสุฤต สุวรรณเทน

ด้วย นายวิรัช สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๙

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน นางอุไรวรรณ เวยสาร

ด้วย นายวิรัช สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน นายชาติชาย วารีย์

ด้วย นายวีรยุทธ สาขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวีรยุทธ สาขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน ดร.จนิστα สมบูรณ์

ด้วย นายวีรยุทธ สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวีรยุทธ สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

-หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิริยยุทธ สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิริยยุทธ สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ใช้ยานุตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายชัยณรงค์ วงศ์สง่า

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวีรยุทธ สาขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวีรยุทธ สาขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๙

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายชาติชาย วารีย์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรัช สุขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สุขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางอุไรวรรณ เวยสาร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรัช สามีมูล รัศมีประจักษ์ นักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลกาน ฉลาดบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สามีมูล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธาตุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.วสุกฤต สุวรรณเทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวีรยุทธ สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวีรยุทธ สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๙

-หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท่าเยี่ยมโนนคอม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรัช สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวีรยุทธ สาขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวีรยุทธ สาขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือนักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเชียงเพ็ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือนักเรียน

ด้วย นายวิรุทธิ์ สาขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือนักเรียน เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องมือนักเรียนดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรุทธิ์ สาขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๔๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาบัว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวีรยุทธ สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลินิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวีรยุทธ สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือนักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาโพธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือนักเรียน

ด้วย นายวิรัช สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลินกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือนักเรียน เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องมือนักเรียนดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดรองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำบัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรุทธิ์ สาขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๓๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดรองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดรองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรุทธิ์ สาขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยโงดดอนสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรัช สุขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สุขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๙

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยแสง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรุทธิ์ สาขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรุทธิ์ สาขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขุนภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรัช สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลนิภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมทำนองอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๙

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคอนศรีสะแบง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรุทธิ์ สาขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมจากท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรุทธิ์ สาขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

-หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติโครงการที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรัช สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติโครงการจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

-หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธราเทพ เตมียะรักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรัช สามีมูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สามีมูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายปฏิวัตร นารินรักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิริยยุทธ สาขามุละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.वलัณิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิริยยุทธ สาขามุละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายชาติชาย วารีย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวีรยุทธ สาขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลัณิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวีรยุทธ สาขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางศศิธร นาเมืองรักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิรัช สุขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิรัช สุขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๙

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายอนันต์ ต้นสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายวิริย uth สาขามูละ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๒๐๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายวิริย uth สาขามูละ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๕๐ ๘๑๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข

- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิชั้นนอกระบบ
- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
- รายนามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบจิต
สาธารณะของ นักเรียน จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ดร.วสุกฤต สุวรรณเทน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเดื่อศรีคันไชย
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
2. นายชัยณรงค์ วงศ์สง่า ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์ตาก
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
3. นางอุไรวรรณ เวยสาร ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านเดื่อศรีคันไชย
วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
4. นายชาติชาย วารีย์ ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านแก้ง
วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
5. ดร.จณิสตา สมบูรณ์ ตำแหน่ง คีษานินเทศก์
วิทยฐานะคีษานินเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ในการประเมินความสอดคล้องข้อคำถาม
สำหรับแบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ผศ.ดร.นวพร วรรณทอง กรรมการหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ดร.วสุกฤต สุวรรณเทน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเดื่อศรีคันไชย
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
3. นายชัยณรงค์ วงศ์สง่า ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์ตาก
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
4. นายชาติชาย วารีย์ ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านแก้ง
วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
5. นางอุไรวรรณ เวยสาร ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านเดื่อศรีคันไชย
วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของ
นักเรียน จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ผศ.ดร.ธาราทเทพ เตมีรักษ์ กรรมการหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นายปฏิวัตร นารินทร์รักษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านยางคำ
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
3. นางศศิธร นาเมืองรักษ์ ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านเดื่อศรีคันไชย
วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
4. นายชาติชาย วารีย์ ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านแก้ง
วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3
5. นายอนันต์ ดันสุวรรณค์ ตำแหน่ง ครู โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์ตาก
วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ

เกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน
ประกอบการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิต
สาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3

ผู้วิจัย นายวีรยุทธ สาขามุละ

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.วัลนิกา ฉลากบาง

ประธานกรรมการ

ดร.บุญมี ก่อบุญ

กรรมการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ
จิตสาธารณะของนักเรียนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัย แบบสอบถามแบ่ง
ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบได้แก่ ตำแหน่ง วุฒิ
การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบจิต
สาธารณะของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีข้อความเกี่ยวกับ
จิตสาธารณะของนักเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) จิตสาธารณะต่อสังคม 2)
จิตสาธารณะต่อผู้อื่น 3) จิตสาธารณะต่อตนเอง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมของ
องค์ประกอบ
จิตสาธารณะของนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยและขอขอบพระคุณ
ท่านเป็นอย่างสูงยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามข้อมูลของท่าน

1. ตำแหน่ง

- ☐ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
☐ ครู

2. วุฒิการศึกษา

- ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์การทำงาน

- ☐ ไม่เกิน 3 ปี ☐ 5-10 ปี
☐ 11-20 ปี ☐ 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมเกี่ยวกับองค์ประกอบจิตสาธารณะของ

นักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง แต่ละองค์ประกอบ โดยพิจารณาจากเกณฑ์
ต่อไปนี้

5 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีความเหมาะสม

อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีความเหมาะสม

อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีความเหมาะสม

อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีความเหมาะสม

อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน มีความเหมาะสม

อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตัวแปรที่ศึกษา : จิตสาธารณะของนักเรียน หมายถึง การคิดและการกระทำของ

นักเรียน ที่มีต่อสังคม ต่อผู้อื่นและต่อตนเอง โดยมีพื้นฐานจากคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักเสียสละช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ร่วมมือ ร่วมใจในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เช่น การช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในโรงเรียนโดยทิ้งขยะให้ถูกที่ การดูแลรักษาสาธารณสมบัติของตนเองและของผู้อื่น ใช้สิ่งของผู้อื่นอย่างทะนุถนอม ช่วยกันดูแลรักษาสาธารณสมบัติที่เป็นของส่วนรวมตลอดจนร่วมมือกันกระทำเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหรือช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน แต่ต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบของโรงเรียน

องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. จิตสาธารณะต่อสังคม					
2. จิตสาธารณะต่อผู้อื่น					
3. จิตสาธารณะต่อตนเอง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม ตามพฤติกรรมบ่งชี้กับนิยามเชิงปฏิบัติการ

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผู้วิจัย นายวีรยุทธ สาขามูละ
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.วัลนิภา นลากบาง	ประธานกรรมการ
ดร.บุญมี ก่อบุญ	กรรมการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามตามพฤติกรรมบ่งชี้กับนิยามเชิงปฏิบัติการ เพื่อใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
2. แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามตามพฤติกรรม
 บ่งชี้กับนิยามเชิงปฏิบัติการขององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

3. กรณีสอบแบบสอบถามและกรอกข้อมูลทุกข้อ ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่าน
 เพื่อการวิจัยเท่านั้น และจะวิเคราะห์ข้อมูลเป็นภาพรวม จึงไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่
 ประการใด

4. จิตสาธารณะแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ 1)จิตสาธารณะต่อสังคม 2) จิต
 สาธารณะต่อผู้อื่น 3)จิตสาธารณะต่อตนเอง ในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใคร่ขอความ
 อนุเคราะห์ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับจิต
 สาธารณะของนักเรียนในองค์ประกอบของจิตสาธารณะแต่ละด้าน โดยเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่อง +1, 0 หรือ -1 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความนั้นเป็นข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามเชิง
 ปฏิบัติการ

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ว่าข้อความนั้นเป็นข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยาม
 เชิงปฏิบัติการ

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความนั้นเป็นข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับนิยาม
 เชิงปฏิบัติการ

หากท่านเห็นว่าข้อใดควรปรับปรุงแก้ไข ขอความกรุณาได้โปรดให้ข้อเสนอแนะ
 เพิ่มเติมเพื่อความชัดเจนและความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายวิรัช สุขามูละ

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมข้อมูลของท่านให้สมบูรณ์

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

- ☐ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
☐ ผู้อำนวยการสถานศึกษา
☐ ครู

2. วุฒิการศึกษา

- ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ 5-10 ปี
☐ 11-15 ปี
☐ 16 ปี ขึ้นไป

**ตอนที่ 2 การประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามตามพฤติกรรมบ่งชี้กับ
 นิยามเชิงปฏิบัติการขององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3**

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทาง
 ขวามือที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามตาม
 พฤติกรรมบ่งชี้กับนิยามเชิงปฏิบัติการขององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนใน
 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 หากท่านมี
 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกรุณาเขียนลงในช่องข้อเสนอแนะ

ตัวอย่าง

จิตสาธารณะต่อสังคม หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการดูแลรักษาสິงต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวม เห็นคุณค่าในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สังคมจัดขึ้น อาสาทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมรวมถึงการรู้จักใช้ ดูแลรักษาสິงของที่เป็นของส่วนรวม เห็นความสำคัญในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นและตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการมีคุณธรรมจริยธรรม

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
0	นักเรียนไม่ทิ้งเศษขยะภายในห้องเรียนและในโรงเรียน			✓	
00	นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ		✓		

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามแน่ใจว่าข้อความข้างต้น (นักเรียนไม่ทิ้งเศษขยะภายในห้องเรียนและในโรงเรียน) เป็นข้อความที่สอดคล้อง

ข้อ 00 ผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจว่า (นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ) ข้อความข้างต้นเป็นข้อความที่สอดคล้อง

จิตสาธารณะของนักเรียน หมายถึง การคิดและการกระทำของนักเรียนที่มีต่อสังคม ต่อผู้อื่นและต่อตนเอง โดยมีพื้นฐานจากคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักเสียสละช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ร่วมมือ ร่วมใจในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เช่น การช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในโรงเรียนโดยทิ้งขยะให้ถูกที่ การดูแลรักษาสาธารณสมบัติของตนเองและของผู้อื่น ใช้สิ่งของผู้อื่นอย่างทะนุถนอม ช่วยกันดูแลรักษาสาธารณสมบัติที่เป็นของส่วนรวมตลอดจนร่วมมือกันกระทำเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหรือช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน แต่ต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบของโรงเรียน

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามตามพฤติกรรมบ่งชี้กับนิยามเชิง
ปฏิบัติการขององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียน

องค์ประกอบที่ 1

จิตสาธารณะต่อสังคม หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการดูแลรักษาสິงต่าง ๆ ที่เป็นของ
ส่วนรวม เห็นคุณค่าในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สังคมจัดขึ้น อาสา
ทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมรวมถึงการรู้จักใช้ ดูแลรักษาสິงของที่เป็นของส่วนรวม เห็นความสำคัญใน
การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นและตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการมีคุณธรรมจริยธรรม

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
1	นักเรียนทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวมเมื่อใช้เสร็จแล้ว				
2	นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เข้าที่เดิมอย่างเรียบร้อยหลังจากใช้เสร็จแล้ว				
3	นักเรียนทิ้งขยะลงในถังขยะภายในห้องเรียนและในโรงเรียน				
4	นักเรียนอาสาปิดไฟปิดพัดลมและหน้าต่างของห้องเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้ว				
5	นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่องทุกครั้งเมื่อใช้เสร็จแล้ว				
6	นักเรียนไม่ขีดเขียนหรือทำลายวัสดุอุปกรณ์ในห้องเรียน				
7	นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ				
8	นักเรียนใช้แก้วรอน้ำดื่มทุกครั้งที่ตั้งน้ำดื่มของโรงเรียนเพื่อรักษาความสะอาด				
9	นักเรียนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างประหยัดและใช้อย่างทะนุถนอม				
10	นักเรียนนั่งเก้าอี้ในท่าที่ถูกต้องสุภาพและไม่โยกเก้าอี้ไปมา				
11	นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี				

องค์ประกอบที่ 1 (ต่อ)

จิตสาธารณะต่อสังคม หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการดูแลรักษาสິงต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวม เห็นคุณค่าในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สังคมจัดขึ้น อาสาทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมรวมถึงการรู้จักใช้ ดูแลรักษาสິงของที่เป็นของส่วนรวม เห็นความสำคัญในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นและตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการมีคุณธรรมจริยธรรม

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
12	นักเรียนไม่โยนสิ่งของและอุปกรณ์การเรียนไปมาภายในห้องเรียน				

องค์ประกอบที่ 2

จิตสาธารณะต่อผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนช่วยเหลือแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินแก่ผู้อื่น การร่วมมืออำนวยความสะดวก แนะนำสิ่งที่ดีที่ควรให้กับผู้อื่นอย่างเต็มความสามารถทั้งทางกาย ทางสติปัญญา ทางทรัพย์สิน เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมถึงรับอาสาทำงานให้ผู้อื่นหรือส่วนรวมด้วยความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรโดยไม่หวังผลตอบแทน

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่น	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
1	นักเรียนช่วยเหลือของแทนเพื่อนที่ไม่สบาย				
2	นักเรียนช่วยทำเวรแทนเพื่อนที่ลาป่วย				
3	นักเรียนเสียสละเก็บขยะไปทิ้งลงถังทั้งที่ ไม่ใช่ขยะของตัวเอง				
4	นักเรียนแบ่งขนมให้เพื่อนได้ทานด้วย				
5	นักเรียนเสียสละเก้าอี้ให้เพื่อนนั่งในกรณีที่เพื่อนไม่สบายแล้วไม่มีเก้าอี้นั่ง				
6	นักเรียนส่งต่อหนังสือที่อ่านแล้วให้น้องได้อ่านด้วย				

องค์ประกอบที่ 2 (ต่อ)

จิตสาธารณะต่อผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนช่วยเหลือแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินแก่ผู้อื่น การร่วมมือ
อำนวยความสะดวก แนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรให้กับผู้อื่นอย่างเต็มความสามารถทั้งทางกาย ทาง
สติปัญญา ทางทรัพย์สิน เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมถึงรับอาสาทำงานให้ผู้อื่นหรือส่วนรวม
ด้วยความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรโดยไม่หวังผลตอบแทน

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่น	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
7	นักเรียนช่วยติวหนังสือกับเพื่อนในเวลาว่าง หลังเลิกเรียน				
8	นักเรียนซ่อมดนตรีกับเพื่อนในเวลาว่าง				
9	นักเรียนช่วยเพื่อนทำงานด้วยความเต็มใจ				
10	นักเรียนช่วยแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินอื่น ๆ ให้กับเพื่อนเมื่อเพื่อนเดือดร้อน				
11	นักเรียนช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุข ให้กับเพื่อนในชั้นเรียน				
12	นักเรียนอาสาทำงานช่วยเพื่อนด้วยกำลังกาย กำลังใจโดยไม่หวังผลตอบแทน				
13	นักเรียนร่วมแสดงความยินดีเมื่อเพื่อน ประสบความสำเร็จ				
14	นักเรียนพูดกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ อ่อนหวาน				
15	นักเรียนให้คำแนะนำปรึกษาเรื่องการเรียนแก่ เพื่อนในชั้นเรียน				
16	นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเมื่อ เพื่อนทำหาย				
17	นักเรียนต้อนรับบุคคลภายนอกที่เข้ามาใน โรงเรียนด้วยความเหมาะสม				
18	นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความจริงใจ				
19	นักเรียนยอมรับความคิดเห็นและ ความสามารถของเพื่อน				

องค์ประกอบที่ 2 (ต่อ)

จิตสาธารณะต่อผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนช่วยเหลือแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินแก่ผู้อื่น การร่วมมือ
อำนวยความสะดวก แนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรให้กับผู้อื่นอย่างเต็มความสามารถทั้งทางกาย ทาง
สติปัญญา ทางทรัพย์สิน เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมถึงรับอาสาทำงานให้ผู้อื่นหรือส่วนรวม
ด้วยความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรโดยไม่หวังผลตอบแทน

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่น	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
20	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง				
21	นักเรียนมีความอดทนและมั่นคงในอารมณ์เมื่อเจอเหตุการณ์ที่เพื่อนทำให้ไม่สบายใจ				
22	นักเรียนรู้จักประมาณตนเองเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน				
23	นักเรียนมีจิตใจพร้อมที่จะให้บริการแก่เพื่อนในชั้นเรียน				

องค์ประกอบที่ 3

จิตสาธารณะต่อตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการไม่เห็นแก่ตัว การเคารพสิทธิของ
คนอื่นรวมถึงการมีจิตสำนึกที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีความรับผิดชอบ
ต่อตนเองในด้านต่าง ๆ เว้นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งเป็นคุณลักษณะทางจิตใจของ
บุคคลเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าของส่วนรวม เช่น มีความคิดอยากจะทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม
เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวมและมีความรู้สึกดีจากการกระทำนั้น

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านจิตสาธารณะ ต่อตนเอง	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
1	นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์สิ่งที่เป็นของส่วนรวมของห้องเรียนไว้ใช้กับตนเอง				
2	นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์กีฬาของโรงเรียนไปเล่นที่บ้าน				
3	นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์การเรียนที่เป็นของส่วนรวมไปใช้ที่บ้าน				

องค์ประกอบที่3 (ต่อ)

จิตสาธารณะต่อตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการไม่เห็นแก่ตัว การเคารพสิทธิของผู้อื่นรวมถึงการมีจิตสำนึกที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีความรับผิดชอบต่อตนเองในด้านต่าง ๆ เว้นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งเป็นคุณลักษณะทางจิตใจของบุคคลเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าของส่วนรวม เช่น มีความคิดอยากจะทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวมและมีความรู้สึกดีจากการกระทำนั้น

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านจิตสาธารณะ ต่อตนเอง	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
4	นักเรียนไม่เก็บหนังสือนอกเวลาของห้องมาไว้ที่ตัวเอง				
5	นักเรียนแบ่งปันและเปิดโอกาสให้เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน				
6	นักเรียนแบ่งปันของส่วนรวมของห้องให้เพื่อนได้ใช้				
7	นักเรียนหยิบกระดาษมาใช้ตามจำนวนที่กำหนดเท่านั้น				
8	นักเรียนไม่นำปากกาหรือลิควิดมาขีดเขียนโต๊ะ				
9	นักเรียนใช้ไม้กวาดอย่างทะนุถนอมแล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย				
10	นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างทะนุถนอม				
11	นักเรียนไม่ฉีกหนังสือในห้องสมุด				
12	นักเรียนปิดไฟและพัดลมทุกครั้งก่อนออกจากห้องเรียน				
13	นักเรียนใช้น้ำยาล้างห้องน้ำอย่างประหยัด				
14	นักเรียนอาสาช่วยขนขยะในถังของห้องไปทิ้ง				
15	นักเรียนอาสาในการเก็บกระดาษในห้องเรียน				
16	นักเรียนอาสาทำความสะอาดหลังจากเรียนเสร็จแล้ว				
17	นักเรียนอาสาช่วยคุณครูถือของด้วยความเต็มใจ				

องค์ประกอบที่3 (ต่อ)

จิตสาธารณะต่อตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงการไม่เห็นแก่ตัว การเคารพสิทธิของ
คนอื่นรวมถึงการมีจิตสำนึกที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีความรับผิดชอบ
ต่อตนเองในด้านต่าง ๆ เว้นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งเป็นคุณลักษณะทางจิตใจของ
บุคคลเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าของส่วนรวม เช่น มีความคิดอยากจะทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม
เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวมและมีความรู้สึกดีจากการกระทำนั้น

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้ ด้านจิตสาธารณะ ต่อตนเอง	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
18	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกอาหารกลางวัน				
19	นักเรียนอาสาแจกเอกสารของครูให้เพื่อนๆ				
20	นักเรียนอาสารวบรวมแบบฝึกหัดไปส่งครู				
21	นักเรียนไม่ส่งเสียงดังรบกวนคนอื่นในขณะที่ ครูสอน				

หากท่านเห็นว่าควรมีองค์ประกอบอื่น ๆ เพิ่มเติม โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

**แบบสอบถามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น
ของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3**

ประกอบกรวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิต
สาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร
เขต 3

ผู้วิจัย นายวีรยุทธ สาขามุละ
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.วัลนิภา นลากบาง	ประธานกรรมการ
ดร.บุญมี ก่อบุญ	กรรมการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ
ที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

2. แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของ
จิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร

เขต 3

3. กรุณาตอบแบบสอบถามและกรอกข้อมูลทุกข้อ ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่าน
เพื่อการวิจัยเท่านั้น และจะวิเคราะห์ข้อมูลเป็นภาพรวม จึงไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่
ประการใด

4. ในการตอบแบบสอบถามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น ผู้วิจัยใคร่
ขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยระดับ
ความคิดเห็นเป็นดังนี้

5 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับระดับน้อย

1 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการ
ตอบแบบสอบถาม

นายวีรยุทธ สาขามุละ

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

- ☐ ผู้อำนวยการสถานศึกษา
☐ ครู

2. วุฒิการศึกษา

- ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ 1-5 ปี
☐ 6-10 ปี
☐ 10 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของจิต

สาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 สกลนคร เขต 3

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น
 ของจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 สกลนคร เขต 3 แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงตามความคิดเห็นของ
 ท่าน

ข้อ	องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักเรียน ด้านจิตสาธารณะต่อสังคม	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการดูแลรักษาสสิ่งของส่วนรวม											
1	นักเรียนทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นของส่วนรวมเมื่อใช้เสร็จแล้ว										
2	นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เข้าที่เดิมอย่างเรียบร้อยหลังจากใช้เสร็จแล้ว										
3	นักเรียนไม่ขีดเขียนหรือทำลายวัสดุอุปกรณ์ในห้องเรียน										
4	นักเรียนอาสาปิดไฟปิดพัดลมและหน้าต่างของห้องเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้ว										
5	นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่องทุกครั้งเมื่อใช้เสร็จแล้ว										
6	นักเรียนทิ้งขยะลงในถังขยะภายในห้องเรียนและในโรงเรียน										
ด้านการใช้สิ่งของส่วนรวม											
7	นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบามือ										
8	นักเรียนใช้แก้วรองน้ำดื่มทุกครั้งที่ตั้งน้ำดื่มของโรงเรียนเพื่อรักษาความสะอาด										
9	นักเรียนใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างประหยัดและใช้อย่างทะนุถนอม										
10	นักเรียนนั่งเก้าอี้ในท่าที่ถูกต้องสุภาพและไม่โยกเก้าอี้ไปมา										
11	นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี										
12	นักเรียนไม่โยนสิ่งของและอุปกรณ์การเรียนไปมาภายในห้องเรียน										

ข้อ	องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักเรียน ด้านจิตสาธารณะต่อผู้อื่น	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น											
14	นักเรียนพูดกับผู้อื่นด้วยความสุภาพอ่อนหวาน										
15	นักเรียนให้คำแนะนำปรึกษาเรื่องการเรียนรู้แก่เพื่อนในชั้นเรียน										
16	นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนรู้เมื่อเพื่อนทำหาย										
17	นักเรียนต้อนรับบุคคลภายนอกที่เข้ามาในโรงเรียนด้วยความเหมาะสม										
ด้านการร่วมมือกับผู้อื่น											
18	นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความจริงใจ										
19	นักเรียนยอมรับความคิดเห็นและความสามารถของเพื่อน										
20	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเอง										
21	นักเรียนมีความอดทนและมั่นคงในอารมณ์เมื่อเจอเหตุการณ์ที่เพื่อนทำให้ไม่สบายใจ										
22	นักเรียนรู้จักประมาณตนเองเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน										
23	นักเรียนมีจิตใจพร้อมที่จะให้บริการแก่เพื่อนในชั้นเรียน										

[illegible]

องค์ประกอบที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักเรียน ด้านจิตสาธารณะต่อตนเอง	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม											
14	นักเรียนอาสาช่วยในถังของห้องไปทิ้ง										
15	นักเรียนอาสาในการเก็บกระดาษในห้องเรียน										
16	นักเรียนอาสาลบกระดานหลังจากเรียนเสร็จแล้ว										
17	นักเรียนอาสาช่วยคุณครูถือของด้วยความเต็มใจ										
18	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกอาหารกลางวัน										
19	นักเรียนอาสาแจกเอกสารของครูให้เพื่อนๆ										
20	นักเรียนอาสารวบรวมแบบฝึกหัดไปส่งครู										
21	นักเรียนไม่ส่งเสียงดังรบกวนคนอื่นในขณะที่ครูสอน										

ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

**แบบสอบถามแนวทางการส่งเสริม
จิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศกนนคร เขต 3**

ประกอบกรวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิต
สาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร
เขต 3

ผู้วิจัย นายวิรัช งามกุล
นักศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.วัลนิภา นลาภาง	ประธานกรรมการ
ดร.บุญมี ก่อบุญ	กรรมการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศกนนคร เขต 3
2. แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศกนนคร เขต 3

3. กรุณาตอบแบบสอบถามและกรอกข้อมูลทุกข้อ ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่าน เพื่อการวิจัยเท่านั้น และจะวิเคราะห์ข้อมูลเป็นภาพรวม จึงไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่ประการใด

4. ในการตอบแบบสอบถามโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งกับแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะนั้น
- 4 หมายถึง เห็นด้วยกับแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะนั้น
- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจกับแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะดังกล่าว
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วยบางส่วนกับแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะนั้น
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยเลยกับแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะนั้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ที่ท่านได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นายวิรัช สาขามูละ

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

- ☐ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ ครู

2. วุฒิการศึกษา

- ☐ ปริญญาโท
- ☐ ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ 6-10 ปี
- ☐ 10 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 แล้ว
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	แนวทางการส่งเสริมจิตสำนึกของนักเรียนด้านการใช้ สิ่งของส่วนรวม	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ครูจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการใช้สิ่งของส่วนรวม เช่น บริเวณห้องสมุด บริเวณโรงอาหาร หรือบริเวณสนามกีฬา เพื่อให้นักเรียนเข้าใจประโยชน์ที่เกิดจากการใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกัน					
2	ครูส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครหรือกลุ่มสภานักเรียนที่มีหน้าที่ดูแลแนะนำการใช้สิ่งของส่วนรวม เช่น การใช้อุปกรณ์ทำความสะอาด การใช้อุปกรณ์ซ่อมแซมหรือการใช้อุปกรณ์ในการจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน					
3	ครูจัดการแข่งขันระหว่างชั้นเรียนหรือกลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์หรือสิ่งของส่วนรวมอย่างถูกวิธี โดยมีรางวัลเป็นแรงจูงใจ					
4	ครูใช้สื่อโซเชียลมีเดียหรือการจัดทำโปสเตอร์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการใช้สิ่งของส่วนรวมและผลกระทบจากการใช้อย่างไม่ระมัดระวัง					
5	ครูสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับจิตสำนึกด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเข้าไปในวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาการงานอาชีพ วิชาสังคมศึกษาหรือวิชาหน้าที่พลเมือง					
6	โรงเรียนเชิญผู้ที่เป็นบุคคลต้นแบบมาให้ความรู้เกี่ยวกับจิตสำนึกด้านการใช้สิ่งของส่วนรวมเพื่อให้นักเรียนเห็นตัวอย่างที่ดี					
7	ผู้บริหารและครูจัดให้มีพื้นที่ที่นักเรียนสามารถใช้สิ่งของส่วนรวมร่วมกันได้อย่างสะดวก ปลอดภัยและสร้างกฎระเบียบที่ชัดเจนในการใช้สิ่งของส่วนรวม					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมให้นักเรียนด้านการใช้สิ่งของส่วนรวม

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ	แนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนด้านการดูแลรักษาสีของส่วนรวม	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	โรงเรียนจัดแบ่งเวรดูแลทำความสะอาดสิ่งของของส่วนรวม เช่น บริเวณห้องเรียน บริเวณสนามเด็กเล่นหรือพื้นที่ส่วนกลาง เพื่อให้นักเรียนดูแลรับผิดชอบทำความสะอาดสิ่งของที่อยู่ในบริเวณนั้น					
2	ครูกระตุ้นใจให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่นั้นๆ โดยการตั้งชื่อพื้นที่หรือให้มีการตกแต่งที่สร้างสรรค์ร่วมกัน					
3	โรงเรียนจัดกิจกรรมอบรมเกี่ยวกับการดูแลสิ่งของส่วนรวม เช่น การใช้อย่างระมัดระวังการซ่อมแซมและการบำรุงรักษา					
4	ครูใช้โปสเตอร์สื่อสังคมหรือกิจกรรมการแสดงเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการดูแลรักษาสีของส่วนรวม					
5	ครูจัดการแข่งขันระหว่างกลุ่มหรือชั้นเรียนในการดูแลรักษาสีของส่วนรวมโดยมีรางวัลเหลือเกียรติบัตรเป็นแรงจูงใจ					
6	ครูส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครที่มีหน้าที่ดูแลและบำรุงรักษาสีของส่วนรวม เช่น ห้องสมุดหรือภายในห้องเรียน					
7	โรงเรียนเชิญวิทยากรหรือบุคคลต้นแบบมาแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสีของส่วนรวมและความสำคัญของจิตสาธารณะ					
8	ครูตั้งระบบการให้รางวัลสำหรับนักเรียนหรือชั้นเรียนที่มีการดูแลสิ่งของส่วนรวมได้ดี เพื่อกระตุ้นให้ทุกคนมีส่วนร่วม					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนด้านการดูแลรักษาสีของส่วนรวม

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ภาคผนวก ง

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
2. ค่าอำนาจจำแนก
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 18 แบบสรุปผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิต
สาธารณะของนักเรียน

พฤติกรรมบ่งชี้	ความคิดเห็น					IOC	ค่าอำนาจ จำแนก		ค่าความ เชื่อมั่น	
	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ ค น ที่ 1	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ ค น ที่ 2	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ ค น ที่ 3	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ ค น ที่ 4	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ ค น ที่ 5		สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น	สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น
จิตสาธารณะต่อสังคม										
1.นักเรียนทำความสะอาดอุปกรณ์ ต่างๆที่เป็นของส่วนรวมเมื่อใช้เสร็จ แล้ว	+1	0	+1	+1	+1	0.80	0.31	0.74	0.95	0.97
2.นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียน ต่างๆเข้าที่เดิมอย่างเรียบร้อย หลังจากใช้เสร็จแล้ว	+1	0	+1	+1	+1	0.80	0.28	0.80		
3. นักเรียนไม่ขีดเขียนหรือทำลาย วัสดุอุปกรณ์ในห้องเรียน	0	+1	+1	+1	+1	0.80	0.54	0.52		
4.นักเรียนอาสาปิดไฟปิดพัดลมและ หน้าต่างของห้องเรียนหลังจากเลิก เรียนแล้ว	+1	+1	0	+1	+1	0.80	0.32	0.77		
5.นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้ว ปิดเครื่องทุกครั้งเมื่อใช้เสร็จแล้ว	0	+1	+1	+1	+1	0.80	0.48	0.76		
6.นักเรียนทิ้งขยะลงในถังขยะภายใน ห้องเรียนและในโรงเรียน	+1	0	+1	+1	+1	0.80	0.32	0.52		
7.นักเรียนเปิดอ่านหนังสืออย่างเบา มือ	+1	0	+1	+1	+1	0.80	0.42	0.90		
8.นักเรียนใช้แก้วรอน้ำดื่มทุกครั้ง ที่ ตุน้ำดื่มของโรงเรียนเพื่อรักษาความ สะอาด	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	0.52	0.39		
9.นักเรียนใช้อุปกรณ์ต่างๆของ โรงเรียนอย่างประหยัดและใช้อย่าง ทะนุถนอม	+1	0	+1	+1	+1	0.80	0.53	0.51		

ตาราง 18 (ต่อ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ความคิดเห็น					IOC	ค่าอำนาจ จำแนก		ค่าความ เชื่อมั่น	
	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 1	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 2	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 3	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 4	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 5		สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น	สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น
10.นักเรียนนั่งเก้าอี้ในท่าที่ถูกต้อง สุขภาพและไม่โยกเก้าอี้ไปมา	+1	+1	0	+1	+1	0.80	0.51	0.90		
11.นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูก วิธี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.46	0.85		
12.นักเรียนไม่โยนสิ่งของและ อุปกรณ์การเรียนไปมาภายใน ห้องเรียน	+1	0	+1	+1	+1	0.80	0.34	0.96		
จิตสาธารณะต่อผู้อื่น										
1.นักเรียนช่วยถือของแทนเพื่อนที่ไม่ สบาย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.67	0.61	0.95	0.97
2.นักเรียนช่วยทำเวรแทนเพื่อนที่ลา ป่วย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.69	0.72		
3.นักเรียนเสียสละเก็บขยะไปทิ้งลง ถังขยะที่ไม่ใช่ขยะของตัวเอง	+1	+1	0	+1	+1	0.80	0.62	0.70		
4.นักเรียนแบ่งขนมให้เพื่อนได้ทาน ด้วย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.77	0.80		
5.นักเรียนเสียสละเก้าอี้ให้เพื่อนนั่ง ในกรณีที่เพื่อนไม่สบายแล้วไม่มี เก้าอี้นั่ง	0	+1	+1	+1	+1	0.80	0.61	0.93		
6.นักเรียนส่งตหนังสือที่อ่านแล้ว ให้องค์ได้อ่านด้วย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.59	0.80		
7.นักเรียนช่วยตหนังสือกับเพื่อนใน เวลาว่างหลังเลิกเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.54	0.93		
8.นักเรียนขอมดนตรีกับเพื่อนใน เวลาว่าง	+1	0	+1	+1	+1	0.8	0.70	0.78		
9.นักเรียนช่วยเพื่อนทำงานด้วย ความเต็มใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.67	0.93		

ตาราง 18 (ต่อ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ความคิดเห็น					IOC	ค่าอำนาจ จำแนก		ค่าความ เชื่อมั่น	
	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้ เชี่ยวชาญ คนที่ 5		สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น	สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น
10.นักเรียนช่วยแบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินอื่นๆให้กับเพื่อนเมื่อเพื่อน เดือดร้อน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.73	0.72		
11.นักเรียนช่วยแก้ปัญหาหรือสร้าง ความสุขให้กับเพื่อนในชั้นเรียน	+1	+1	0	+1	+1	0.80	0.75	0.80		
12.นักเรียนอาสาทำงานช่วยเพื่อน ด้วยกำลังกาย กำลังใจโดยไม่หวัง ผลตอบแทน	0	+1	+1	+1	+1	0.80	0.60	0.61		
13.นักเรียนรวมแสดงความยินดีเมื่อ เพื่อนประสบความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.69	0.61		
14.นักเรียนพูดกับผู้อื่นด้วยความ สุภาพอ่อนหวาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.64	0.58		
15.นักเรียนให้คำแนะนำปรึกษาเรื่อง การเรียนรู้แก่เพื่อนในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.79	0.51		
16.นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การ เรียนเมื่อเพื่อนทำหาย	+1	+1	+1	0	+1	0.80	0.50	0.40		
17.นักเรียนต้อนรับบุคคลภายนอกที่ เข้ามาในโรงเรียนด้วยความ เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.67	0.49		
18.นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนด้วย ความจริงใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.75	0.61		
19.นักเรียนยอมรับความคิดเห็นและ ความสามารถของเพื่อน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.72	0.93		
20.นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อ หน้าที่ของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.59	0.58		
21.นักเรียนมีความอดทนและมั่นคง ในอารมณ์เมื่อเจอเหตุการณ์ที่เพื่อน ทำให้ไม่สบายใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.66	0.73		

พฤติกรรมบ่งชี้	ความคิดเห็น					IOC	ค่าอำนาจ จำแนก		ค่าความ เชื่อมั่น	
	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 1	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 2	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 3	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 4	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 5		สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น	สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น
22.นักเรียนรู้จักประมาณตนเองเป็น ผู้อ่อนน้อมถ่อมตน	+1	0	+1	+1	+1	0.80	0.63	0.55		
23.นักเรียนมีจิตใจพร้อมที่จะ ให้บริการแก่เพื่อนในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.61	0.55		
จิตสาธารณะต่อตนเอง										
1.นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์สิ่งที่เป็น ของส่วนรวมของห้องเรียนไว้ใช้กับ ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.61	0.56	0.95	0.97
2.นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์กีฬาของ โรงเรียนไปเล่นที่บ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.73	0.96		
3.นักเรียนไม่นำเอาอุปกรณ์การ เรียนที่เป็นของส่วนรวมไปใช้ที่บ้าน	+1	+1	0	+1	+1	0.80	0.64	0.64		
4.นักเรียนไม่เก็บหนังสือนอกเวลา ของห้องมาไว้ที่ตัวเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.56	0.48		
5.นักเรียนแบ่งปันและเปิดโอกาสให้ เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของ โรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.78	0.96		
6.นักเรียนแบ่งปันของส่วนรวมของ ห้องให้เพื่อนได้ใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.74	0.74		
7.นักเรียนหยิบกระดาษมาใช้ตาม จำนวนที่กำหนดเท่านั้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.76	0.84		
8.นักเรียนไม่นำปากกาหรือลิตวิดมา ขีดเขียนโต๊ะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.78	0.84		
9.นักเรียนใช้ไม้กวาดอย่างทะนุ ถนอมแล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.70	0.73		
10.นักเรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ อย่างทะนุถนอม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.71	0.73		
11.นักเรียนไม่ฉีกหนังสือในห้องสมุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.77	0.88		

ตาราง 18 (ต่อ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ความคิดเห็น					IOC	ค่าอำนาจ จำแนก		ค่าความ เชื่อมั่น	
	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 1	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 2	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 3	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 4	ผู้ เชี่ยวชาญ ชา ญ คนที่ 5		สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น	สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น
12.นักเรียนปิดไฟและพัดลมทุกครั้ง ก่อนออกจากห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.71	0.88		
13.นักเรียนใช้น้ำยาล้างห้องน้ำอย่าง ประหยัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.65	0.88		
14.นักเรียนอาสาช่วยในถังของ ห้องไปทิ้ง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.83	0.96		
15.นักเรียนอาสาในการเก็บกระดาษ ในห้องเรียน	0	+1	+1	+1	+1	0.80	0.72	0.84		
16.นักเรียนอาสาทำความสะอาด หลังจากเรียนเสร็จแล้ว	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.70	0.64		
17.นักเรียนอาสาช่วยคุณครูถือของ ด้วยความเต็มใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.65	0.64		
18.นักเรียนอาสาช่วยครูแจกอาหาร กลางวัน	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	0.63	0.73		
19.นักเรียนอาสาแจกเอกสารของครู ให้เพื่อนๆ	0	+1	+1	+1	+1	0.80	0.64	0.56		
20.นักเรียนอาสารวบรวม แบบฝึกหัดไปส่งครู	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.64	0.88		
21.นักเรียนไม่ส่งเสียงดังรบกวนคน อื่นในขณะที่ครูสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.68	0.88		

จากตาราง 18 สรุปผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมจิต สาธารณะของนักเรียน พบว่า 1) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 2) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสภาพที่เป็นจริงอยู่ระหว่าง 0.28– 0.83 สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ระหว่าง 0.39–0.96 และ 3) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม สภาพที่เป็นจริงเท่ากับ 0.95 สภาพที่ควรจะเป็น 0.97

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายวีรยุทธ สาขามุละ
วัน เดือน ปีเกิด	4 มกราคม 2533
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	27 หมู่ 5 ตำบลเดื่อศรีคันไชย อำเภอดอนจาน จังหวัด สกลนคร 47120
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู คศ.2
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านเดื่อศรีคันไชย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพังโคนวิทยาคม ตำบลไฮหย่อง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2556	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์)
พ.ศ. 2568	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2558	ครูผู้ช่วย โรงเรียนวัดจันทนาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
พ.ศ. 2563 – ปัจจุบัน	ครูค.ศ.2 โรงเรียนบ้านเดื่อศรีคันไชย สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3